

Побеждаване на хаоса в ума ви

**ОТКРИВАНЕ НА СВОБОДА ОТ ТОРМОЗЕЩИ И
ОБЕЗПОКОЯВАЩИ МИСЛИ**

ЕДИ ТЪРНЪР

Превод: Емил Енчев

Съдържание:

Одобрение	3
Посвещение	6
Предговор	7
Въведение	9
Глава 1: "Сигурно си обладан от демони"	11
Глава 2: Исус ми се яви	19
Глава 3: Шлемът на спасението: Божията защита за умовете ни	27
Глава 4: Аз отидох на небето	33
Глава 5: Анатомия на крепостта – Част 1	39
Глава 6: Анатомия на крепостта – Част 2	50
Глава 7: Божията стратегия за побеждаване на плановете на сатана	62
Глава 8: Мощен арсенал от оръжия	77
Глава 9: Обновяване на умовете ни	115
Глава 10: Това, което не знаех, което почти ми костваше живота	128
Глава 11: Най-накрая	136
Глава 12: Писания за обновяване на ума ви	142
Първата стъпка към завладяването на вашия мисловен живот	146
За автора	147

ОДОБРЕНИЕ

Като здравен терапевт на поведението прекарвам много дни, опитвайки се да отклоня хората от досадното, натрапчиво мислене, което ги унищожавя, умствено, физически и духовно. Депресия, тревожност, пристрастяване, гняв, страх, всички тези негативни емоции често са резултат от мрачните мисли, които те приемат. Много пъти, може би повечето пъти, се улавям, че им рецитирам нещо, което съм научил от моя приятел Еди Търнър. Той е абсолютен майстор в изговарянето както на трудността, така и на освобождаването от „вонящото мислене“, на което много хора са се предали. Никога не съм бил по-развълнуван да видя, че се отпечатва маса от знания. Тази книга може да ме изкара от бизнеса. Надявам се да стане.

Д-р МАЙК КОРТНИ, РН.Д.

Основател и директор на клонове
Консултативни центрове Мърфрисбъро, Тенеси

От момента, в който ми казаха за тази книга, знаех, че с Еди Търнър сме извървели различен, но сходен път. Три месеца след моето свръхестествено избавление от депресия и самоубийство преди много години, започнах процеса на поемане на контрол над мислите си. Въпреки че никога не бях чувал учение за обновяване на ума или събаряне на крепости, Святия Дух отвори очите на моето разбиране. Започнах да живея в страниците на Библията. Трите пасажа от писанието, които ме държаха буден много нощи, бяха 1 Йоан 4:4, Галатяни 2:20 и 2 Коринтяни 5:21. Моите мъчителни дни на вяра, че губя ума си, се превърнаха в дни на неопишуема радост и мир. Говорейки за „труда, за да вляза в почивката“, аз го правех — ден и нощ — нощ и ден. Днес ще ви кажа, че с Божията благодат реших да убедя ума си, че това, което Бог каза за мен, е истина! Вие сте Божията правда в Христос Исус! Да...вие! Вие сте единственият, който може да избере да повярва или да отхвърли мислите, които бомбардират ума ви. Приложете ученията в тази книга, докато Еди споделя своето свидетелство, писанията и „как да“ поемете отговорността за вашите мисли. Имате властта да изберете манталитет на жертва или манталитета на триумфалния победител. Вие лично избирате живот или смърт за вас. Свидетелството на Еди, стиховете, които споделя, и инструкциите му са инструменти, които ще променят живота ви — ако ги приложите!

ЖЕРМЕН КОПЛАНД

Автор на бестселъра

Поредица от книги Молитви, които постигат много

Побеждаване на хаоса в ума ви

Преди години срещнах един пастор, който щеше да се окаже божествена връзка, приятел за цял живот и чест глас в живота ми. Пастор Еди Търнър е един от най-надарените и верни пастори, които съм срещал. Неговата история за освобождаването от мъченията в ума му е послание, толкова необходимо в тялото на Христос в тези времена. Ние сме служили на духа и тялото, но все пак мнозина са пленени в душите си. Пастор Еди има дар от небето да служи на тези хора. Това, което той е научил от Божието Слово, преживял е в живота си и сега е написал на страниците на тази книга, вярвам, че ще помогне да се промени животът на множество хора, които преди това са били заключени в тъмнината. Благодаря, пастор Еди! Ти си един от най-близките ми приятели и моят герой.

МАРК БРАЗИ

Главен пастор, Църква Протягане към света в Тулса
Тулса, Оклахома

Еди Търнър е използвал своя житейски опит и познания от Писанията, за да помогне на читателите наистина да намерят свободата — свобода от типа „без осъждане“, за която апостол Павел казва, че е обещана на онези в Христос. Тази книга може да ви върне, за да спечелите битката за ума си.

ДЪГ КЛЕЙ

Генерален управител на Асамблейте на Бога
Спрингфийлд, Мисури

Има малко книги, които ще грабнат и задържат вниманието ви, както го прави книгата на Еди Търнър, *Побеждаване на хаоса в ума ви*. Това, което прави тази творба толкова мощна, е чистата честност и личната природа на борбата, пътуването и победата на Еди, И мощното приложение на Божието Слово и мощното действие на Святия Дух в живота му. Въпреки че някои може би никога не са изпитвали дълбочината на битката на Еди, безброй хора ще се идентифицират с нея. Тези, които са познали измъчващия страх и парализиращата тревожност, ще се възползват много от мощното свидетелство на Еди, а принципите, които той споделя, ще помогнат на всеки вярващ, който трябва да знае как да преодолява пристъпите на мрака, дори ако те са „малките лисици, които развалят лозята“. Много оценявам, че Еди сподели както сърцето си, така и тези динамични инструменти, които носят свобода на тези, които са вързани.

Тони КУК

Библейски учител и автор
Тулса, Оклахома

Истините, които освобождават пастор Еди от душевни мъки, са мощно предадени в тази фантастична книга чрез личното му свидетелство.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Докато четете, сякаш преживявате това преживяване с него и научавате това, което той е научил. Неговото учение по тази тема е едно от най-добрите, които някога съм намирал и е донесло свобода и освобождение на много хора. Знаем, че тази книга ще направи същото за много, много други.

ГРЕГ ФРИЦ
Служенията на Грег Фриц
Тулса, Оклахома

ПОСВЕЩЕНИЕ

Посвещавам тази книга с любов на моята любима от гимназията, моята невяста и най-добрата ми приятелка Аманда. Въпреки че пиша за моите преживявания, тя търпеливо премина през всяко от тези преживявания с мен. Нейното постоянно насърчение и непоколебима вяра е моят модел и вдъхновение повече от четиридесет години.

Бих искал също така да благодаря на моята приятелка и редакторка, Кей Монц. Тя чу историята ми и многократно настояваше да я пусна в печат. Нейната водеща ръка и професионалната ѝ проникателност бяха безценни за мен в този проект.

И накрая, посвещавам тази книга на всички мълчаливи страдалци от душевни страдания и безпокойство, които се борят с поразяващата умствена и емоционална тъмнина, която сякаш никога не напуска завинаги. Моля се, докато четете моята история, да придобиете надежда и прозрение, за да започнете наистина да вярвате, че можете да се наслаждавате на ежедневието.

ПРЕДГОВОР

АЗ ПРАВЯ „СМЕШКИ“, ЗА ДА СИ ИЗКАРВАМ ПРЕХРАНАТА. НЕ ВИНАГИ Е ЛЕСНО. НО АЗ СЪМ комик от повече от 25 години и някои биха казали, че съм била доста успешна в това. Едно от най-големите предизвикателства за всеки комик е да накара публиката да се смее, когато комикът не се чувства много забавен. Честно казано бях доста добра и в това. И като много комици, използвах шегите си, за да прикривам болката, която наистина чувствах вътре — звуците, звучащи в главата ми. *„Не си достатъчно добра“*. *„Никога няма да постигнеш нещо“*. *„Ако наистина те познавах, те никога нямаше да те обичат“*.

Комици или не, повечето от нас в един или друг момент са водили битката за ума си. Нашата семейна история, лошите избори, които сме правили, натискът на света около нас, дори уроците, които сме научили в неделното училище, всичко това работи заедно, за да направим този „демоничен“ плейлист, който иска да доминира и диктува всички други мисли, които имаме. Много от нас се опитват да го избягват. Ние си мислим, че ако можем да бъдем достатъчно заети, да печелим достатъчно, да се забавляваме достатъчно, да пием достатъчно, ще останем пред саундтрака и най-малкото ще игнорираме гласовете през повечето време. Проблемът е, че колкото по-бързо вървим, толкова по-силно звучи лентата.

Други се борят добре със слабите оръжия, които познават. Те получават диагноза. Записват се в доживотни консултации. И се зареждат с много рецепти. Сега, аз не съм против това. Брат ми и аз всъщност стартирахме консултативен център, който е посещаван от близо 2000 души всеки месец. Имам психолога на бързо набиране. И моят фармацевт ме познава по име. Бог ни е дал прекрасни специалисти по психично здраве, които да ни срещнат в онези мрачни времена, да ни говорят от перваза и да ни върнат на сцената. Честно казано, консултирането и 75 милиграма Effexor ме направиха жената, която съм днес. Каквото и да трябва да направите, за да се борите с лентата, направете го.

Но какво ще стане, ако има друг начин? Божествено допълнение, което намалява дозата, прави съветите по-ефективни. Изважда корена на плевелите в ума ви, напоени от тези заядливи гласове. Ами ако Бог, в Своята безкрайна мъдрост е поставил в Словото Си нашето спасение и нашето разрешение за тази битка, която водим. Ами ако наистина е вярно, че „борбата ни не е срещу плът и кръв, а срещу управниците, срещу властите, срещу силите на този тъмен свят и срещу духовните сили на злото в небесните области?“ И какво би станало, ако Бог иска да ни снабди с всичко, от което се нуждаем, не само за да оцелеем в тази битка в главата

Побеждаване на хаоса в ума ви

си, но и да „преборим хаоса“ и да живеем изобилния, радостен живот, който Той ни обещава, че можем да живеем?

Чуйте това, точно това е, което Бог иска да направи и всъщност го е направил. Пастор Еди Търнър е абсолютен майстор по тази тема. Неговите послания са помогнали на хиляди, включително и на мен, да победят гласовете в главите си, да изключат саундтрака на сатана и веднъж завинаги да намерят „мира, който надминава всеки разум“. Неговото поучение е практично, лично и мощно. Той ви казва какво се случва, какво трябва да се направи и на кого можете да разчитате. Толкова съм развълнувана от тази книга. Наблюдавала съм унищожението, което идва от загубата на тази битка, и съм живяла с последствията в собствения си живот. Няма повече. Това послание, тази книга ще помогне на толкова много, включително и мен, да се борят в добрата битка, да живеят благословения живот и да спечелят войната в името на Исус, и това не е шега.

ЧОНДА ПИЪРС

Християнски комик, носител на награда Dove
Съвет на директорите, клонове Консултативен център

ВЪВЕДЕНИЕ

ПРИТИСНАЛО ОТСТРАНИ ГЛАВАТА СИ С МАЛКИТЕ СИ РЪЧИЧКИ, единадесетгодишното момче ме погледна отчаяно и каза: „Не мога да прогоня тези мисли от главата си“. Сърцето ми се разби, когато хвърлих поглед към родителите му, които седяха сгъсени един до друг и плачеха за техния невинен, скъп син.

„Господине, шофирал съм над четиристотин мили, за да се срещна с вас. Чух за това, през което сте преминали и как сте се освободили. Можете ли да ми помогнете? Загубих жена си и кариерата си, защото не мога да си изключа ума“, бяха думите на четиридесет и пет годишния бизнесмен, седящ в офиса ми.

История след история разкриват много от едни и същи сцени и голяма част от същата болка: препускащи мисли, осакатяваща тревожност, парализиращ страх и ум, който просто не се изключва. С всяка история, която чувах, размишлявам за деня, в който лежах емоционално съкрушен на пода в кабинета си.

Бях убеден, че животът ми е свършил. Страхът и параноята ме бяха хванали в плен и безнадеждно безпокойство ме обхвана като разбиваща се вълна. Имах чувството, че главата ми е на път да избухне.

Докато лежах там и плачех с лице, заровено в килима, мислите безмилостно бомбардираха ума ми. Ти полудяваш! Губиш си ума. Идват да те отведат в психиатрична болница. Ще бъдеш заключен. Членовете на семейството ти трябваше да отидат в лудницата. Ти си следващия.

В пълно отчаяние аз изкрещях: „О, Господи Исусе, трябва да дойдеш да ми помогнеш!“

Изведнъж усетих, че някой е в стаята. Бързо станах, очаквайки да видя съседа си, но вместо това гледах в лицето на Исус.

„Еди, какво искаш да направя за теб?“ бяха първите Му думи към мен.

През следващите няколко минути Исус ми говори за мисловния живот и ме научи как да поема контрола над ума си. Той промени живота ми!

Ще споделя повече за това, което Той каза в следващите глави, но съм вечно благодарен, че в този ден Исус ме постави по пътя на свободата от депресия, тревожност и ум, парализиран от параноя.

Въпреки че това посещение от Исус постави началото на моето пътуване към умствена свобода, през следващите няколко месеца все още имах добри и лоши дни. Някои дни можех да насоча ума си към място на спокойствие, но други дни беше трудно да се концентрирам и да остана фокусиран. Продължих да се боря с потискащите и измъчващи мисли.

Една конкретна сряда беше един от тези дни. Умът ми беше уморен и емоционално бях изтощен. Опитвах се да уча за библейско изучаване в сряда вечер, но концентрирането беше трудно. Уморен, най-накрая се отдръпнах от бюрото си и просто седнах на пода. С приглушени тонове

Побеждаване на хаоса в ума ви

започнах просто да повтарям името на Исус. Веднага щом го направих, усетих, че се вдигам. В началото почти ми се зави свят. Тогава изведнъж осъзнах, че се движа нагоре и следващото нещо, което разбрах беше, че стоя на небето и Исус стоеше пред мен. Нещата, които Той ми каза и нещата, които видях, станаха вдъхновението и мотивацията за тази книга.

От този ден нататък се стремя да помагам на другите да се освободят психически и емоционално. Искам да споделя как *можете* да победите хаоса и да живеете в мир! *Можете* да спечелите битката за ума си и никога да не позволявате крепост на страх, непростителност, похот или безпокойство да контролира живота ви отново.

В следващите глави ще ви науча колко мощна може да бъде една мисъл и как можете да контролирате своя мисловен живот. Използвайки десетки библейски стихове и разказвайки множество лични истории, ще научите как да си върнете най-ценното притежание — *ума си*.

ЕДИ ТЪРНЪР

Глава 1 „СИГУРНО СИ ОБЛАДАН ДЕМОНИ“

В НАЧАЛОТО НА НОЕМВРИ 1986 г. ШОФИРАХ В ГРАДА, КЪДЕТО пастирувах от три години. Повече от тридесет години по-късно не помня къде отивах, но си спомням момента по време на това шофиране, който изпрати живота ми във водеща надолу спирала през следващите две години.

Нямаше нищо конкретно в ума ми, което да ме кара да се тревожа или безпокоя. Всъщност няколко месеца по-рано нашата малка църква беше видяла вливане на около тридесет души и ние се приближавахме до сто присъстващи. Като двадесет и осем годишен пастор, израснал в малка семейна църква от четиридесет или петдесет членове, мисълта да ръководя църква със стотина посетители в неделя беше сбъдната мечта.

Нашият малък град Алгуд, Тенеси, имаше само 2000 души. Районният управител на нашата църковна организация насърчи жена ми Аманда и мен да направим един експеримент с малката църква. В една хубава неделя през 1983 г. събранието имаше четиридесет души, включително възрастни и деца. Той ни каза, че ще бъде добра първа пасторска служба и ако не се получи, да не се тревожим, защото мислели да затворят малката църква поради огромните финансови трудности.

Църквата беше в тежко финансово положение. Бяха стартирали и построиха сграда, която да побира двеста души със свързани съоръжения — бани и няколко малки класни стаи. Месечната ипотека беше 1347 долара, която включваше лихвен процент от 11,75%. И така, с общ доход от по-малко от 28 000 долара годишно, всяка стотинка беше разтегната, доколкото можеше. Между плащането на ипотеката, застраховката на сградата, сметките за комунални услуги, консумативите за почистване и материалите за неделното училище за нашите два класа с деца, в края на месеца не останаха никакви пари. Църковното семейство правеше всичко възможно, но събранието се състоеше от няколко млади двойки и няколко пенсионирани двойки. Така че финансовите ресурси бяха малко.

Аманда обича да казва на хората, че денят, в който успя да добави хамбургер към нашия „Помощник за хамбургери“, беше моментът, в който за нас настъпи пробив. Тези ранни години бяха ходене във вяра. Израснал в малка петдесетна църква с ограничени ресурси, никога не ми е хрумвало, че това е жертва. Предполагах, че това е нормалната цена на служението.

Но в този ноемврийски ден нещата всъщност се подобряваха. Аманда беше намерила добра работа в счетоводния отдел на местна компания, която осигуряваше здравно осигуряване на нашето семейство. И най-страхотното беше, че нашето десетмесечно първородно дете беше

преминало от пълзене към изправено положение. Беше добър сезон в живота ни!

И все пак, докато шофирах по пътя същия следобед, в ума ми се появи странна и тревожна мисъл. Изглеждаше, че дойде от нищото. През годините по време на моята младост често се бях улавял, че позволявам на ума си да се лута. Мечтаех да бъда спортен герой, момичета, забавни моменти за предстоящия уикенд, момичета, да постигна хоумрън в края на деветия ининг, за да спечеля мача за моя бейзболен отбор от гимназията, момичета, или да вкарам печелившия тъчдаун в мача. Дори като възрастен мечтаех за ваканции, за бъдещето си, може би един ден да пастирувам голяма църква и набор от надежди и стремежи за семейството ми.

Също така съм се борил с похотливи мисли и желание да гледам порнография по време на юношеството и ранните си години на зряла възраст. Никога не съм говорил за това поради срам и неудобство, така че просто се покайвах непрекъснато и се молах искрено всеки ден Бог по свръхестествен начин да ме избави от този таен затвор. Да си пастор и да се бориш с похотливи мисли беше огромно табу. За съжаление, както много други служители, аз живеех сам в моя личен ад на осъждане и душевни мъки.

Но в този конкретен ден, докато карах по пътя, умът ми не се луташе. Не мечтаех. Но внезапно и без предупреждение една порочна и отвратителна мисъл прониза ума ми като остър кинжал: *Сигурно си обладан от демони!*

Откъде дойде това? Чудех се аз. Все още си спомням ужилването на обвинението, което придружаваше мисълта.

Веднага си помислих, че това е най-лудото нещо, което съм чувал. Разтърсих глава, засмях се и продължих да карам по пътя.

Няколко дни по-късно прочетох в местния вестник за съседна църква, която има огромно събитие. Всъщност църквата беше най-голямата църква в нашия район и всички важни хора в града отиваха там. Почувствах ревност, когато прочетох статията, осъзнавайки, че тази църква има хора и ресурси, за да окаже въздействие върху общността, а нашата малка църква не. Знаех, че не трябва да изпитвам тези чувства и веднага помолих Господ да благослови усилията им и да ми прости, че мисля по този начин.

Изведнъж и без предупреждение една порочна и отвратителна мисъл прониза ума ми като остър кинжал: *Сигурно си обладан от демони!*

Точно след тази проста, малка молитва, същата мисъл отново нахлу: *Сигурно си обладан от демони.*

Отново тази ужасна измамна мисъл ме ужили като оса или паяк. Този път се задържа в съзнанието ми по-дълго от миг. Всъщност открих, че

Побеждаване на хаоса в ума ви

отговарям на мисълта: „Аз не съм обладан от демони! Християните не са обладани от демони! Аз съм пастор! Това е лудост!“ След няколко мига отново се разсеях и мислите ми се отклониха към друга тема.

През следващите няколко седмици отново и отново се сблъсках с пастори и църковни членове от други църкви, които ми разказваха прекрасни работи и всички страхотни неща, случващи се в техните църкви. Докато говорех, аз се опитвах да споделя вълнението им, но всеки път, когато си тръгнах, мислите за отхвърляне и тежест изпълваха ума ми. Дори имах чувство на гняв към тези хора за това, че „втълпиха това“, защото знаех, че нашата малка църква не прави тези неща.

В следващите дни всеки път, когато започвах да се моля, тревожните и измъчващи мисли ставаха все по-преобладаващи: *Няма нужда да се молиш. Ти си обладан от демони. Знаеш, че си. Хората, обладани от демони, мислят лоши неща за пасторите и църквите. Бог не те обича, иначе църквата ти ще се справя по-добре. Бог не може да благослови църква с пастор, който е обладан от демони. Това е причината вашата църква да не расте. Как можеш да мислиш толкова ужасни неща?*

Също и похотливи мисли нахлуха в ума ми и бяха последвани от мисли за преследване и осъждане: *Виж, ти си обладан от демони иначе не би си помислил тези грозни неща. Християните не мислят за такива неща. Пасторите особено не мислят за такива неща. Не си добър. Бог не може да те обича.*

Малко по малко измъчващите мисли ставаха все по-поглъщащи. Вместо случайна ужилваща мисъл от нищото, тормозещите мисли започнаха да изпълват ума ми в произволни моменти през деня и нарастваха с интензивност.

В началото се смеех на мислите, изгонвах ги или фокусирах ума си върху нещо друго. Но с течение на времето, докато измъчващите мисли продължаваха, усещах, че се чувствам все по-убеден, че тези мисли трябва да са верни иначе няма да ги мисля. С течение на времето мислите ставаха все по-трудни за изтриване и премахване от ума ми. Те се забавиха по-дълго и извиненията ми, че са в ума ми, започнаха да избледняват.

През годините са ме питали десетки пъти: „Защо мислиш нещо толкова нелепо? Не знаеш ли нещо по-добро?“

Позволете ми да отговоря на този въпрос с въпрос: *Защо мислите някои от нелепите неща, които мислите? Защо всички приемаме мисли, които очевидно не са верни?*

За съжаление истината е, че твърде много от нас вярват в лъжи за себе си.

Интелигентният млад мъж, който живее в страх, че никога няма да успее в час, но оценките му винаги се оказват различни. Откъде произлизат страшните му мисли? Красивата млада дама, която смята, че никой не я желае, защото се смята за не толкова привлекателна. Откъде е взела тези мисли? Човекът, който живее в затвор на несигурност, държан в плен на мисли за малоценност, но всеки, свързан с него или нея, вижда

прекрасни таланти и способности. Как този човек си е създал толкова негативно мнение? Или пък виждали ли сте някой, когото дори не познавате, или някой, когото никога не сте срещали, но обвинителни мисли за него или нея нахлуват в ума ви?

Защо някой от нас си мисли нелепите неща, които мислим? Не знаете ли нещо по-добро? Отговорът е да и не. Да, знаех дълбоко в сърцето си, че не съм обладан от демони, но непрекъснатите тормозещи мисли разрушаваха увереността ми. И не, имаше неща, които не знаех за поемането на контрол над мислите си и забрана на обвинителните стрели на сатана да нахлуят в ума ми. Скоро открих истинността на Осия 4:6, който казва: „Народът Ми загива от липса на знание“.

Скоро се доверих и на жена си. Първоначално тя само се засмя и каза: „Еди, това е глупаво! Не мисли така!“ Но скоро осъзна, че тези упорити, измъчващи мисли започват да ми влияят неблагоприятно. Тя гледаше как седях и гледах като в транс, без да отговарям на въпросите ѝ, защото бях парализиран от измъчващи мисли.

Аманда ме увери, че нито едно от тези обвинителни неща, които си мислех, не е истина. Тя постоянно ми напомняше, че съм благочестив и искрен човек, църквата ни растеше, животът на хората се променяше, идваха нови семейства и толкова много молитви бяха отговорени. Тя ме хващаше за ръцете и се молеше с мен и аз усещах временно облекчение. Но с течение на времето дори нейните утвърждаващи думи бяха удавени от непрекъснатата атака на тормозещи, измъчващи мисли: *Ти си обладан от демони. Никога не си бил спасен. Ти си фалшив. Християните не мислят мислите, които ти мислиш.*

След няколко месеца на непрекъснатата атака от тези обвинения най-накрая стигнах до мястото, където не можех да спя. Аманда ме насърчи да си уговоря среща, за да видя моите духовни надзорници. Тя каза, че те разбират стреса от служението и със сигурност биха могли да ми помогнат. И така, разказах им за измъчващите мисли, за неспособността си да се концентрирам и за това, че не мога да спя. Казах им как мислите са неумолими и започвах да се боря със страх. И им казах как все повече и повече не искам да съм сред хора. Те любезно ме изслушаха и споделиха няколко стиха от писанията и ми предложиха да си взема една седмица почивка и да си почина.

Направих каквото те посъветвах и си взех няколко дни почивка, но умът ми така и не се изключи. Отървах се от църквата и отговорностите, но скоро открих, че църквата и отговорностите не са моята борба. Досадните мисли продължиха, въпреки че бях на няколкостотин мили.

Сега около тридесет години по-късно помагам и обучавам пастори седмично, които водят умствени войни в умовете си. Те често ми казват: „Ако можех да си взема малко свободно време, мисля, че ще се оправя“. Разбира се, качествената почивка е добра! Това позволява на пасторите да се измъкнат от тежките товари и безкрайните отговорности, които често носим. Стресът от това да знаем, че всяко телефонно обаждане, текстово

Побеждаване на хаоса в ума ви

съобщение или имейл може да бъде криза, нещастен член на църквата или църковен проблем, може да натежи силно върху умовете и емоциите ни.

Всъщност, без значение каква работа работите — независимо дали сте майка, която стои вкъщи, зает с процъфтяваща кариера, пенсиониран от нея или студент по пътя към вашето професионално бъдеще — животът все пак може да носи тежки товари и отговорности за носене. Стресът не дискриминира!

Отстраняването от стресова среда за определено време е здравословно и предоставя възможност за умствена, емоционална и физическа почивка. Но ако психическият и емоционален стрес е причинен от нездравословно мислене или сатанинска атака, просто смяната на местата няма да реши проблема.

Приятелите и членове на семейството ми казаха с любов: „Просто мисли за нещо друго! Не мисли за това! Насочи се към друга тема. Бъди зает да правиш нещо“. О, как ми се иска да беше толкова лесно и просто. Губех контрол над ума си и не можех да мисля за нещата, за които исках да мисля или трябва да мисля.

До края на януари 1987 г. бях в истински проблеми. Не спях повече от три часа наведнъж. Мразех нощите. През деня имаше с кого да говоря, нещо за правене, което държеше ума ми частично зает, но през нощта бях сам с тези мъчителни мисли.

Хвърлянето и обръщането, нагоре и надолу беше моята нощна рутина. Късно през нощта се изморях толкова много и се унасях да спя в креслото си, само за да се стресна буден от мъчителен сън. След като се събудех, отново последваха тормозещите мисли. Въпреки че се опитвах и опитвах, не можех да изключа ума си. Не можех да спра тормозещите, измъчващи мисли. Страшни, негативни, нечисти, тежки, тъмни, потискащи мисли бомбардираха ума ми непрекъснато, докато бях буден, и същите тези мисли ми пречеха да си почивам през нощта.

С прецизността на военна картеница, обвинителни, осъдителни и болезнени мисли се изстрелваха в ума ми, отново и отново, и отново. Безмилостните, безкрайни, непрекъснати обвинения нахлуха в ума ми като цунами, помитащо всяка фибра от радост и вяра, които притеждавах.

С прецизността на военна картеница, обвинителни, осъдителни и болезнени мисли се изстрелваха в ума ми, отново и отново, и отново.

Накрая бях толкова изпълнен със страх, че не исках да напускам къщата си. Страхът ме тормозеше толкова дълго, че бях убеден, че ако напусна къщата си, хората ще видят демоните върху мен. Хората щяха да се страхуват от мен и да бягат.

Тези тревожни мисли не продължиха атаката си само върху ума ми, но започнаха да се появяват и в тялото ми. Изпитвах множество физически

Побеждаване на хаоса в ума ви

симптоми: стягане в гърдите, гадене и нещо като менгеме, заключено около главата ми. Дори зрението ми буквално се замъгляваше. Включвах всяка светлина в къщата, защото къщата винаги изглеждаше тъмна. Започнах да губя паметта си и не можех да си спомням имената на хората. Толкова много плачех, че живеях с постоянно главоболие. Аманда ме заведе при трима различни лекари, но те не можах да открият нищо физически нередно.

По това време няколкото измъчващи мисли се бяха превърнали в лавина от всяка негативна и страшна мисъл, която можете да си представите: *Ти губиш ума си. Полудяваш. Хората, обладани от демони, губят ума си. Те идват да те вземат всеки момент, за да те отведат в психиатрична болница. Ти принадлежиш на психиатрична болница с други обладани от демони. Никога няма да видиш сина си да пораста. Баба ти беше в психиатрична болница и там ще се озовеш и ти. Не докосвай никого, защото демонът в теб ще отиде в тях. Ти не си пастор; ти си бил фалшив през цялото време. Дяволът е наредил да бъдеш в тази църква, за да я унищожис. Може дори да си антихрист. Някъде по пътя си извършил непростимия грях. Жена ти ще те напусне. Слаб си. Никога няма да стане по-добре. Ти си обладан от демони. Ти си срам за семейството си. Никой няма да те слуша, когато проповядваш. Ти си твърде объркан. Просто продължи и сложи край на живота си, за да могат жена ти и синът ти да живеят в мир.*

Отново и отново предложенията и мислите за прекратяване на живота ми се разиграваха в ума ми. Безнадеждност и мрак обвиваха мислите и изгледа ми. Не исках да живея по този начин до края на живота си, така че каква беше ползата от живота изобщо? Изглежда, че никой не разбра през какво преминавам и причинявах нещастие на жена си. В крайна сметка хората в църквата щяха да се изморят от пастор, който се бореше, вместо такъв, който беше здрав духовно.

През това време един приятел ми подари книга от Кенет Е. Хегин, озаглавена *Какво да правим, когато вярата изглежда слаба и победата е изгубена*. Тъй като бях израснал в традиционна петдесатна църква, бях предупреден да стоя далеч от всички тези „така наречени хора на вярата“. И все пак, от отчаяние и желание за спокойствие, хвърлих предпазливостта на вятъра и започнах да чета книгата. Докато четях, за мое учудване, получавах временно облекчение и спокойствие в ума си. Прочетох книгата от кора до кора няколко пъти. Веднага след като я прочитам, започвах да я чета отново. Докато четях, умът ми се успокояваше, тормозещите мисли преставаха и се наслаждавах на временен покой.

Преподобният Хегин каза нещо, което послужи като моя надежда и моя светлина, когато всичко останало изглеждаше толкова тъмно. В четвърта глава, озаглавена „Бъдете сигурни, че в живота ви не е позволено съмнение или неверие“, той пише:

Побеждаване на хаоса в ума ви

Мислите могат да дойдат и да упорстват да останат. Но мислите, които не са изразени в думи или действия, умират неродени. Запомнете и това. Най-святите Божии светии понякога са намирали в ума си мисли, срещу които сърцето им негодува.¹

За първи път открих някой, който ме увери, че не съм единственият човек, който се е сблъсквал с тормозещи мисли. Думите му донесоха проблясък на надежда, че не съм обладан от демон заради тези грозни, ужасни мисли. Често си повтарях думите му: „Най-святите Божии светии понякога са намирали в ума си мисли, срещу които сърцето им негодува“.

Във вълнението си да намеря помощ, споменах за книгата на хората в моята църковна организация. Те ме смъмриха, предупреждавайки: „Той не е от нашите! Стой далеч от него!“ Но като удавник, който сграбчва всякаква налична помощ, продължих да чета. Няколко приятели служители ми се обадиха по същото време и ме предупредиха, че нашата организация няма да ме погледне любезно, ако стана един от тези „хора на вярата“. Те стигнаха до мен твърде късно; книгата ми помагаше.

Единственото време, когато можех да забавя атаката на измъчващите мисли, беше когато четях тази книга и моята Библия. Но, за съжаление, не можех да чета по двадесет и четири часа на ден. И така, веднага щом оставях книгата или престанах да се моля, настъпваха душевните мъки.

В средата на февруари 1987 г. излизах от къщата си само за църква в неделя и сряда. Ходех на църква и проповядвах и забележителното е, че хората идваха и се наслаждаваха на службите. Дори животът на хората се променяше през това време. Но веднага след като службата свършеше, аз тичах в офиса си и отказвах да се ръкувам с когото и да било, защото не исках демонът в мен да влезе в църковното семейство. Аманда поздравяваше всички хора всяка неделя и любезно се извиняваше от мое име. След това, след като всички си тръгнаха, тя ме вземаше от офиса ми и ме закарваше у дома.

И до днес Аманда си спомня вълнуващи моменти от живота на малкия ни син — първите му стъпки, първия рожден ден и първите думи — но аз не ги помня. Умът ми беше парализиран. Бях вързан и счупен.

Защо ми се случваше това? Все пак бях отгледана в добър дом с прекрасни родители. Всички ходехме на църква всяка неделя и сряда. Дядо ми беше пастор на нашата църква, а баба ми ръководеше женското служение. Баща ми беше разпоредител, а майка ми свиреше на орган в църквата.

От десетгодишна възраст се стремях да бъда като дядо си и да пастирувам събрание. Винаги съм бил здрав. Никога не съм имал проблеми. Бях първият в семейството си, който завърши колеж. Ожених се за моята красива възлюбена от гимназията и бях развълнуван да бъда в служението, да помагам на хората и да отглеждам семейство.

¹ Hagin, Kenneth E. What to Do When Faith Seems Weak and Victory Lost. Broken Arrow, OK: Rhema Bible Church, 1979.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Но през 1987 г. се оказах объркан, мислейки си, че губя ума си, полудявам и че съм обладан от демони. През деня бях затворник в нашата малка къща, а през нощта бях парализиран от мъчителни мисли. Не можех да се концентрирам, не можех да работя, не можех да ям и да спя. Не можех да кажа на приятелите си в църквата какво преживявам от страх, че може да напуснат църквата. Сериозно сега, кой иска да посещава църква, където пасторът е обладан от демони и полудява? Не можех да кажа на моите колеги от служението за борбата, защото те можеха да кажат на църковните служители, които щяха да ме уволнят като пастор.

Имах баба и други членове на семейството, които бяха прекарвали известно време в психиатрична болница, преди да умрат. В онези години здравните грижи за психично болните и емоционално отслабените не бяха толкова полезни, колкото днес. Имаше сънища и кошмари, че ме приемат на такова място против волята ми и си представях как моето момченце ми маха през металните решетки, точно както магнах за сбогом на баба си много години по-рано.

Всяка надежда изглеждаше загубена, служението ми свършваше и аз губех ума си. Бях убеден, че скоро ще загубя семейството си и свободата си. Тогава една събота през февруари 1987 г. *всичко се промени.*

Въпроси:

1. Кой са някои мъчителни мисли, които са тормозили живота ви?
2. Как реагирате на тормозещите мисли?
3. В какви лъжи сте вярвали вие или някой, когото обичате?

Молитва:

Небесни Татко, според Твоето Слово във 2 Тимотей 1:7, ми е обещан здрав ум, свободен от тревоги и безпокойства. Моля Те да ми дадеш възможност да пазя мисловния си живот и да се науча да предотвратявам достъпа на сатана до ума ми. Декларирам, че имам Христовия ум, мисловен живот на мир и радост. В името на Исус, амин.

Глава 2

ИСУС МИ СЕ ЯВИ

АМАНДА МЕ ПИТАШИ ЕЖЕДНЕВНО ДАЛИ ЩЕ ПРИДРУЖА НЕЯ И нашето малко дете да закусят и да напазаруват хранителни стоки в предстоящата събота сутрин. Тъй като вече не излизах от къщи, тя разбра, че имам нужда от много насърчение, за да изляза навън.

Неохотно се съгласих да се присъединя към тях и прекарах следващите няколко дни в настройване да напусна къщата. Цитирах стихове за преодоляване на страха и непрекъснато четях Библията си и се молах, но измъчващите мисли изглеждаха още по-силни и преувеличени: *Веднага щом хората те видят в ресторанта, ще разберат, че си луд. Ти си срам за семейството си. Демонът в теб ще се прояви публично. Още по-лошото е, че ще бъде извикана полиция. Трябва да останеш в къщата си, където всички ще бъдат в безопасност от теб. Ти си обладан от демони и губиш ума си!*

Съботната сутрин дойде и ние събрахме достатъчно играчки, за да забавляваме нашето малко дете за няколко часа, преди да се отправим към местен ресторант. Ресторантът беше пълен с хора, които се смееха и си говореха. Седнахме и закуската ни беше поръчана. Справях се добре, докато, без предупреждение, „не се отприщи лавина. Вълна от негативни мисли започна да блъска ума ми: *Огледай се! Тези хора знаят за теб. Те знаят, че си обладан от демони. Губиш си ума. Махай се оттук! Демонът ще се качи върху вашата сервитьорка. Полудяваш.*

Отново и отново мислите препускаха в ума ми, стреляйки по мен толкова бързо, че изглеждах безсилен да се съпротивлявам или да се боря, за да ги спра. Започнах физически да поклащам глава и да търкам челото си, за да спра мислите си. Но без резултат тормозът продължи.

След минути почувствах, че стаята се затваря към мен. Изпотявайки се обилно, главата ми се блъскаше и нивото на шума сякаш се засили. Аманда знаеше, че нещо не е наред и ме попита дали съм добре. Казах й, че трябва да си тръгвам.

„Моля те остани! Всичко ще бъде наред“, каза тя, като стисна ръката ми.

Опитах се да се преборя, но не успях. Трябваше да се махна оттам. Бързо скочих и се втурнах вън от ресторанта, хуквайки към колата.

Сълзи се стичаха по бузите ми, когато осъзнах, че мислите са верни: *Аз губя ума си. Ще ме премахнат. Никога повече няма да мога да излизам публично. Ще умра в психиатрична болница. Не мога да прогоня този демон от ума си. Ще свърши в ада. Не искам да отида в ада. Ще загубя всичко – семейството си, къщата си, църквата. Всичко ще изчезне, защото съм луд.*

Побеждаване на хаоса в ума ви

Няколко минути по-късно Аманда и нашето малко дете дойдоха до колата — обляни в сълзи. Казах ѝ да ме прибере вкъщи. Никой от нас никога няма да забрави това шофиране до вкъщи в мълчание. Умът ми препускаше неконтролируемо и изглеждах безсилен да направя каквото и да било, освен да слушам всички негативни, обвинителни мисли и образи, заливащи ума ми.

Когато спряхме на алеята, Аманда ми каза, че имаме нужда от хранителни стоки и тя ще вземе сина ни до магазина със себе си.

„Добре“, казах аз, като влязох тихо в къщата, усещайки се с всяка частица победен като човек. Препъвайки се в нашата бърлога, паднах с лице първо на килима, плачейки неудържимо.

От мъка изкрещях: „О, Господи, наистина си губя ума. Какво се случи с мен? Как стигнах до тук? Аз умирам. Моля Те, Господи Исусе, ела и ми помогни“.

Безнадеждност и безпомощност завладяха сърцето и ума ми. По някакъв начин знаех, че това е краят. Осъзнах, че няма да се оправя; не знаех как да се оправя. Дори не можех да си обясня как започна цялото това психическо и емоционално изпитание или как стигнах до такава дълбочина на пълно поражение и отчаяние.

В отчаяние отново изкрещях: „Господи Исусе, умирам. Моля Те, ела да ми помогнеш“.

Не знам колко дълго лежах с лице, заровено в килима, но накрая спрях да плача и замълчах.

Изведнъж усетих нещо необичайно. Точно в този момент осъзнах, че вече не съм сам в стаята.

Когато вдигнах глава, видях краката на мъж, а краката бяха обути със сандали. Първоначално си помислих, че съседът ми трябва да ме е видял да се прибирам и е дошъл да ме провери. Така че бързо се вдигнах на ръце и колене, като не исках да ме вижда в такава грохнала поза.

За мое пълно изумление, пред мен стоеше Исус. Той носеше бяла роба и косата Му беше дълга, докосвайки раменете Му. Чертите на лицето Му приличаха на изображенията, които често виждаме на картини и рисунки.

Присъствието Му ме остави в страхопочитание.

Веднага изчезнаха страхът и безпокойството, които бяха мой постоянен спътник от месеци. Успокояващо усещане за мир завладя и успокои измъчващите мисли, които ме тормозеха.

Сякаш целият свят утихна.

Различни мисли сега нахлуха в ума ми: *Това реално ли беше? Да не би да съм умрял и да съм отишъл на небето? Халюцинирах ли? Това сън ли беше?*

Спрях, за да огледам стаята, за моя изненада осъзнах, че все още съм в бърлогата си. Не казах нито дума — не можех. Исус все още стоеше пред мен. Облегнах се на коленете си, без да откъсвам очи от Него.

Не знам колко дълго се гледахме, но си спомням сладката Му усмивка.

„Еди, какво искаш да направя за теб?“ попита Той.

Бързо отговорих: „Господи Исусе, тези мисли ме убиват“.

Исус се усмихна и каза: „Казах ти, че мислите са като изпарения, дим“.

Веднага умът ми се върна месеци по-рано към едно време на молитва веднага след началото на това мъчително изпитание. В молитва бях попитал Господ защо имам тези луди мисли и силно впечатление за думите изпарения, дим се издигна от духа ми вътре в мен. Тъй като бях млад в ходенето в Духа, не му обърнах никакво внимание, защото нямаше никакъв смисъл за мен.

И все пак в този ден осъзнах, че Божият Дух ми каза месеци по-рано, че измамата на атаката на сатана не е нищо повече от димна завеса — без сила и мощ. Арсеналът му е празни лъжи.

Няколко години по-късно прочетох друга книга на Кенет Е. Хегин, озаглавена *Властта на вярващия*. В тази книга той описва подробно видение, в което зъл дух, наподобяващ малка маймуна, тича между Исус и него. Този зъл дух разпръснал нещо, което приличало на димна завеса или тъмен облак. Този зъл дух се опитвал да попречи на преп. Хегин да вижда и получава от Господ.²

**Измамата от атаката на сатана не е нищо повече от димна завеса
— без сила и мощ.**

Поглеждайки назад, тези месеци, в които живях в мъка, имах Божието Слово по темата. Господ вярно и рано ми беше разкрил истината за тези мъчителни мисли, но аз не я разбрах. Отговорът, който Той ми даде, беше тънко впечатление, което дойде в молитвата, но аз слушах и търсех нещо по-драматично и зрелищно.

От този ден се научих да слушам *лекото слово* от Господа, *тихия тънък глас*, както е споменато в 3 Царе 19:12. Виденията, сънищата и зрелищните събития от Бога са прекрасни и динамични, но обикновено са изключение, а не правило. Всъщност моите грандиозни посещения се случиха само когато бях в истинска беда. Ако се бях вслушал в лекото слово на Господа по-рано — когато Той ми проговори за първи път — щях да си спестя много сърдечни болки и мъки.

Тъй като научих този принцип за това как Духът обикновено работи и ръководи, не търся видения или зрелищни прояви. Доволен съм, когато получавам отговора си от ежедневните си посвещения, усещам вътрешното свидетелство на Святия Дух (Римляни 8:14; Притчи 20:27) или чуя тихия тънък глас (3 Царе 19:11-13).

Веднага щом Исус каза: „Казах ти, че мислите са като изпарения дим“, Той се пресегна и докосна дясната страна на главата ми и започна да изважда от главата ми нещо, което изглеждаше като плакат с надписи върху него.

² Hagin, Kenneth E. *The Believer's Authority*. Second ed. Tulsa, OK: Faith Library Publications, 1986.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Единственият начин, по който мога да опиша плаката, е да кажа, че е подобен на огромен транспарант, който ще видите опънат през пътя, обявяващ някакво специално събитие в града. След като Исус го извади напълно, можех да видя надписа върху него, който казваше: „Ти си обладан от демони“.

Това беше основната мъчителна мисъл, която започна целия кошмар. Това беше мисълта, която ми хрумна няколко месеца по-рано, докато шофирах по пътя. Това беше повтарящата се мисъл, която ме измъчваше непрекъснато, която не можех да изключа или да намеря отговор, за да я спра. Това беше лошата мисъл, която ме подлудяваше.

За мое учудване, Исус духна върху плаката и той изчезна като пара от дим.

През годините, докато преглеждах тази сцена много пъти, осъзнавам, че Исус не се е опитал логически да отхвърли тази мисъл. Той също не отдели време да отговаря на обвинението. Исус просто го унищожил.

Една от най-ефективните схеми на сатана е да ни съблазни в умствена игра на въпроси и отговори в умовете ни. Открих, че всеки път, когато мислено измисля логичен отговор, сатана винаги се връщаше с друг въпрос; играта никога не спираше. Оказах се в отбранителна позиция и в крайна сметка не можах да отговоря адекватно на всички въпроси, които породиха съмнение и страх. Ако сатана може да ни държи на арената на логическата мисъл, той ще ни побеждава всеки път.

**Ако сатана може да ни държи на арената на логическата мисъл,
той ще ни побеждава всеки път.**

След това, без да каже и дума, Исус се пресегна отново и докосна дясната страна на главата ми и извади друг плакат. Когато го извади, видях, че върху него пишеше: „Бог не те обича“.

Това беше другата мисъл, която ме мъчеше отново и отново, ден и нощ. До този момент бях убеден, че съм отвъд любовта на Бог поради тормоза и лошите мисли, наводняващи ума ми. Спомням си, че си мислех, че трябва да съм отвъд любовта на Бог, иначе тези мисли ще престанат. Никога не бях чувал някой в служение да споделя подобен опит и знаех, че Бог обича служителите. Така че стигнах до заключението, че ако изпитвам такова мъчение, тогава Бог не трябва да ме обича. Но какво бях направил, за да Го накарам да не ме обича? Това беше мисловният процес, който нахлуваше в ума ми всеки ден и непрекъснато се бореше с мен.

Исус никога не отговори на въпроса защо това ми се случва. Нито ми даде откровение как да реагирам логично на измъчващите мисли. Исус просто унищожил тази мисъл.

За пореден път, без да каже нито дума, Исус духна върху плаката с надписите върху него и той се изпари като струйка дим. Седнах на колене в пълна тишина.

Сякаш бях някъде другаде, но осъзнах, че съм коленичил в бърлогата си. Спомням си, че Исус не бързаше и често ми се усмихваше. С всяка усмивка идваше завладяващо чувство на мир и любов, което никога преди не бях изпитвал.

За трети път Исус се пресегна и извади още един бял плакат от страни на главата ми. За мое учудване на този плакат нямаше надписи, но беше напълно празен. Вместо да духне върху него, както беше направил с другите два плаката, Той го сви на хартиена топка.

Докато гледах тази сцена, Исус каза: „Еди, ето ти го проблема“! сочейки към ъгъла на стаята.

Там в ъгъла на бърлогата си видях две космати същества, които изглеждаха с размерите на маймуни. Не можех да разбера колко са високи, защото бяха сгущени едно в друго в ъгъла, криейки се и се свиваха от страх.

Исус погледна обратно към мен и след това отново погледна настрани към приличащите на маймуни създания. Той направи това няколко пъти. Всеки път, когато Той ги погледнеше, те трепереха от страх. Виждах как космите по цялото им тяло треперят. Когато Исус ме погледна, мир ме заля, но когато погледна тях, те силно потрепериха от страх.

Без да каже нищо друго, Исус хвърли свития плакат към двете създания, приличащи на маймуни. Когато Той го направи, те изпищяха с ужасен писък и се сграбчиха. Наблюдавах ги за няколко мига. Те се разклатиха и скимтяха с глави, заровени в ъгъла на стаята, отказвайки да погледнат към Исус.

През цялото време, докато се разиграваше тази сцена, никога не изпитвах никакъв страх. Въпреки че бях в присъствието на демонични духове, никога не се чувствах тревожен или нервен. Присъствието на Исус напълно прогони страха. Не е ли това, което казва Божието Слово: „В любовта няма страх, а съвършената любов изгонва страха...“ (1 Йоан 4:18).

Беше очевидно, че двата демонични духа изпитват много страх. Нарочно си спомнях тази сцена много пъти през годините, когато страхът се опитваше да нахлуе в мен. Спомням си, че дяволските бесове се страхуваха — не Исус или аз.

След няколко мига погледнах назад към Исус и Той отново ми се усмихна. След това моментално Той си отиде. Не Го видях да се издига или дори бавно да изчезва. Просто Го нямаше. Бързо хвърлих поглед към ъгъла, където бяха приличащите на маймуни създания, и те също бяха изчезнали.

Не знам колко време седях на пода, след като това се случи. Спомням си, че седях и просто плачех. Не плачех, както през последните няколко месеца, поради страх и мъка, а поради невероятния мир и почивка, които изпитвах в ума си.

Малко по-късно Аманда и нашето малко дете се върнаха у дома. Тя влезе в бърлогата и ме намери да плача. Попита ме дали съм добре.

Поклатих утвърдително глава, но не можех да говоря. Опитах се да ѝ кажа какво се е случило, но всичко, което можех да направя, беше да плача. През следващите три дни плаках непрекъснато, но това не беше плач от мъка. Бях напълно обгърнат от непреодолимо усещане за мир, почивка и утеха. Не можех да съставя изречения, без да плача. Следващите няколко нощи спях като бебе и се събуждах само няколко пъти през нощта. Когато се събуждах, нямаше страх или безпокойство и успявах да заспя отново.

През следващите няколко дни останах в къщи, но вече не беше от страх. Присъствието на Исус остана върху мен. Сякаш ме покри одеяло от мир, утеха и почивка. Наистина не разбрах какво е, но не исках да го загубя. Умът ми беше в почивка. „Измъчващите мисли престанаха. Неприятното чувство на страх изчезна. Хаосът беше смълчан. Главоболието изчезна, постоянното гадене изчезна и вече не усещах стягащото менгеме около главата си. Дори започнах да забелязвам малки неща, като времето, красивите миризми и забавното поведение на моето малко дете.

Въпреки че не говорех много с Аманда, отново бях „присъстващ“ с нея, а не само в една и съща стая. Не бях потънал в мислите си или да се вирам в пространството, както правех в продължение на седмици преди посещението от Исус.

Три дни по-късно напуснах къщата си и се почувствах нормално за първи път от седмици. Отидох в църквата и прекарах няколко часа в кабинета си. Спомням си, че коленичих, за да се моля и отново, всичко, което можех да направя, беше да плача. Няколко пъти просто седях на пода в офиса си и плачех в продължение на няколко часа. Това не беше плач от страх! Бях обзет от благодарност, че мъките и страхът изчезнаха. Просто не можах успешно да изразя думите благодаря, затова плачех. Вярвам, че Бог разбра моето възхищение и признателност за това, което беше направил за мен.

През следващите две седмици сякаш вървах по облак. Умът ми беше в покой, аз се смеех и някаква нормалност се върна в дома ни. За първи път от седмици започнах да мисля за бъдещето ни и да очаквам нещата с нетърпение. Преживях нещо забележително и това промени живота ми.

Няколко месеца след посещението, аз все още мислех за тези няколко мига с Исус всеки ден. Молех се и моля Господ никога да не ми позволи да го забравя, нито да го тълкувам неправилно. Аз също се питах в себе си какво представлява третия плакат. На него нямаше надпис и Исус не го изпари, като го издуха, както направи с другите два плаката. Той сви третия плакат като хартиена топка и го хвърли към демоните.

Няколко години по-късно, докато бях в офиса си, учех и се молех за неделно послание, необичайно присъствие на Господ изпълни стаята. Много пъти, докато уча, аз се вълнувам от нещо, което научавам или от някаква мисъл, която Святия Дух пуска в сърцето ми, но този момент беше съвсем различен. Осезаемото присъствие на Господ влезе в стаята. Всъщност беше толкова осезаемо, че спрях да уча и буквално очаквах да видя Исус или ангел. Не стана, затова седях тихо. Тогава чух Исус да

Побеждаване на хаоса в ума ви

говори. Не мисля, че чух думите с физическите си уши, но бяха толкова истински и ясни, че почти звучаха доловимо.

Той изрече тези думи:

„Сега ще ти разкажа за третия плакат. Той представлява лъжата, която сатана е използвал върху хората винаги. Ти продължаваш да питаш: „Защо това ми се случва?“ Сатана чу този въпрос и му отговори с тази измама: „Ти направи нещо грешно, за да си навлечеш това върху себе си“. Но никога не успя да разбереш каквото си направил дори след изповядване и молба за прошка за всичко, което си могъл да си спомниш многократно“.

Тогава Господ ми напомни за десетките хора, на които съм служил, за които съм се молил и с които съм говорил през годините, които всички са питали едно и също нещо: „Извършил ли съм непростим грях и отворил ли съм вратата за този тормоз?“

Имате ли и вие този въпрос? Измъчвате ли се с мисълта, че сте направили нещо грешно или нередно, което е отворило вратата за тормоз в ума ви, въпреки че сте изповядали и сте се покаяли за всичко, за което се сетите, че е грешно? Спрете се! Това е трик на дявола да ви държи в съмнения и страх.

Вижте какво каза Исус:

Аз обаче ви казвам истината: за вас е по-добре Аз да отида, защото, ако не отида, Застъпникът няма да дойде при вас; но ако отида, ще ви Го изпратя. А когато Той дойде, ще изобличи света за грях, за правда и за съд (Йоан 16:7-8).

Исус каза, че когато Святият Дух дойде, Той ще осъди или ще донесе доказателство за грях. Сатана обаче обвинява без доказателства. Ако сатана може да ви накара да се съмнявате във вашата праведност в Христос, той ще ви попречи да упражнявате законната си власт над него. Ако смятате, че трябва да сте направили нещо, за което не знаете, което да ви причинява болката в живота, пленете тази мисъл. Лъжа е!

Изминаха малко повече от 30 години от посещението ми от Исус. Но мога честно да кажа, че тези две мисли, които ме тормозеха най-много и ми причиняваха такива терзания — *ти си обладан от демони* и *Бог не те обича* — *сега са толкова далеч от мисловния ми живот, сякаш никога не съм ги имал*. Те се опитаха да се върнат в ума ми, но силата им се изпари от дъха на Исус!

Въпроси:

1. Какви са лъжите, които дяволът се е опитал да ви продаде, които Самият Исус би ви казал, че са „изпарения“, „ДИМ“? Позволете ми да ви насърча да запишете лъжата и писанията от Божието Слово, които я разпръскват!

Побеждаване на хаоса в ума ви

2. Сатана ни обвинява без легитимни доказателства. Каква е добрата стратегия за борба с обвиненията на сатана за тормоз?
3. Кога за последен път изпитахте паник атака или мисловна битка в ума си? Как преминахте през този мъчителен момент?

Молитва:

Небесни Татко, благодаря Ти, че според Твоето Слово в Лука 10:19 имам власт над цялата сила на врага. Умът ми принадлежи на мен. Той не е притежание на страх, тревога и осъждане. Помогни ми, Татко, да се изправя срещу атаките срещу ума ми и да откажа да повярвам на незаконните обвинения на сатана срещу мен. В името на Исус, амин.

Глава 3

ШЛЕМЪТ НА СПАСЕНИЕТО: БОЖИЯТА ЗАЩИТА ЗА УМОВЕТЕ НИ

СЛЕД ОНАЗИ ВЕЛИЧЕСТВЕНА СЪБОТНА СУТРИНА, КОГАТО ИСУС ми се яви, преживях няколко месеца на прекрасен мир и почивка в ума си. Няколко седмици след това все още се опитвах да обработя посещенията и какво означаваше то. Казах само на Аманда и на няколко приятели от служението какво се е случило, защото ми се струваше твърде свещено, за да се говори. И, честно казано, имаше чувство на страхопочитание, което продължаваше да ме покрива като одеяло. Не исках да казвам или да правя нещо, което би накарало това одеяло да падне.

В рамките на един месец отново спазвах редовното работно време в църквата и бях зает с нормални пасторски задължения — посещаване на болни, общуване в мрежа с доброволци и учене на три проповеди седмично. О, да, тогава ходехме на църква три пъти седмично — неделя сутрин, неделя вечер и сряда вечер. Бях благодарен, че животът ни се върна към нормалното.

Забелязах по време на моето лично време, че Библията е различна за мен. След посещенията от Исус, Библията вече не беше просто книга с велики истории за проповядване, а за мен тя се превърна в жизнена сила. Сякаш Божието Слово минаваше през мен, вместо аз през Божието Слово. Всяка глава, която четях, беше жива! Видях принципи в Божието Слово, които никога преди не бях виждал. Всъщност започнах да се наслаждавам да чета Библията толкова много, че не можех да я оставя.

Минаха още няколко месеца и всичко беше страхотно. Църквата ни растеше, а нашето дете бягаше с всички сили. Животът беше добър и ние живеехме мечтата.

Тогава без предупреждение ужасните, измъчващи мисли започнаха отново. Но този път беше различно. Вместо да ме парализират, когато дойдоха, тяхната сила и страх бяха по-малко силни. Изглеждаше, че осъдителните, обвинителни мисли бяха загубили голяма част от своето жило.

Не можем да надмислим сатана, но можем да го накараме да се оттегли чрез нашата изповед.

Истинските мисли бяха същите като преди: *Ти си обладан от демони. Губиш ума си. Бог не те обича. Ти си фалшив.* Но този път тези тревожни мисли, които се опитваха да ме тормозят, бяха безсилни. Те не можах да проникнат или да намерят квартира в съзнанието ми. Те бяха отвън, опитвайки се да влязат, защото този път бях въоръжен с истината.

Истината, която Исус сподели с мен — за това, че мислите са като изпарения или дим без сила и мощ — послужи като мой щит на вярата, за да угася всички огнени стрели на сатана.

Когато някаква негативна мисъл се опита да влезе в ума ми, аз веднага си спомнях какво ми каза Исус и заявявах високо: „Тази мисъл е лъжа и няма сила!“ Веднага щом говорех това, мъчителната мисъл се оттегляше в неизвестност.

Всички схеми и стратегии на сатана срещу нас започват с една проста мисъл.

През това време научих една ценна истина за това как да поддържаме контрол над мисловния си живот: Не можем да надмислим сатана, но можем да го накараме да се оттегли чрез нашата изповед.

Дяволът действа на арената на мисълта. Всъщност неговият начин на действие е контрол на мисълта. Сатана упражнява своето влияние и власт над хората и народите, като въвежда мисли в умовете им.

Сатана никога не заблуждава или убеждава хората да следват пътя му, като се приближава лично до тях в костюм на червен дявол, носейки тризъбец. Ако го направи, хората щяха да го разпознаят кой е и да му се съпротивляват. Сатана никога не телеграфира изкушенията си със странична бележка, която казва: „Този момент е унищожаваша живота възможност за вас“. Ако прикриваше изкушенията си с реалност, ние никога нямаше да станем жертва на тях. Не, сатана винаги въвежда изкушение с мисъл и ако я приемем, започва неговата измама. Помислете за това: всички схеми и стратегии на сатана срещу нас започват с една проста мисъл.

Четем предупреждение от апостол Павел относно необходимостта да се предпазим от злите схеми и стратегии на дявола. Павел ни каза, че един от начините да се предпазим от хитростите на сатана е да се облечем с Божието всеоръжие.

...Бъдете силни в Господа и в Неговата могъща сила. Облечете цялото Божие всеоръжие, за да можете да устоите срещу всички стратегии на дявола. Защото ние не се бием срещу врагове от плът и кръв, а срещу злите управници и власти на невидимия свят, срещу могъщите сили в този тъмен свят и срещу злите духове в небесните места. Затова облечете всяка част от Божието всеоръжие, за да можете да се съпротивите на врага по време на злото. Тогава след битката все още ще стоите твърдо. Стойте на позицията си, като сложите колана на истината и бронезилетката на Божиата правда. За обувки обуйте мира, който идва от добрите новини, за да сте напълно подготвени. В допълнение към всичко това, вдигнете щита на вярата, за да спрете огнените стрели на

Побеждаване на хаоса в ума ви

дявола. Сложете спасението като шлем и вземете меча на Духа, който е Божието слово (Ефесяни 6:10-17, NLT).

Павел споменава всяка част от всеоръжието, която сме инструктирани да си сложим: колана на истината (ст.14), бронезилетката на Божията праведност (или нагръдника на праведността, както го казва NKJV) (ст.14), обувките на мира (ст.15), щитът на вярата (ст.16), шлемът на спасението (ст.17) и мечът на Духа (ст.17). Без съмнение, всяка част от всеоръжието е ценна и необходима, за да устоим срещу хитростите на дявола. Но поради нашата тема, нека се съсредоточим върху шлема на спасението. Той защитава главите ни — мозъка ни, умовете ни, мисловния ни живот.

Шлемът, който сме инструктирани да сложим, не е просто някакъв шлем, а шлемът на спасението. Думата спасение означава „избавление, безопасност, запазване, изцеление и здравина“. Буквално Павел ни инструктира да изпълним умовете си със знанието за нашето освобождение, безопасност, опазване, изцеление и здравина в Христос. Когато го правим, имаме защита срещу дявола, когато той се опитва да вмъкне обвинителни, осъждащи, тормозещи, похотливи, страховити, изкушаващи или измъчващи мисли в умовете ни.

След посещението от Исус животът беше различен за мен, защото Исус разкри лъжите на дявола. Исус ме научи на истините, на които аз ви уча. Когато сатана се опита да получи достъп до ума ми със своите мъчителни мисли, той не успя. Умът ми беше покрит с истината на Божието Слово, което действаше като шлем за защита.

Какво се случва, когато не защитаваме умовете си

Библията е пълна с хора, които са взели решения, които им струват скъпо, просто защото не са защитили умовете си срещу плановете на сатана. Нека разгледаме някои от тези хора и тяхното поведение, за да можем да се поучим от грешките им.

Анания и Сапфира: сатана изпълни сърцата им

В Деяния 5-та глава, новозаветната църква беше млада и растяща. Хората бяха подтиквани от Святия Дух да продадат своите къщи, земи и притежания, за да имат по-малко щастливите в църквата достатъчно. Една двойка в църквата, Анания и Сапфира, чу за тези прояви на щедрост и искаше да участва. И така, те продадоха една нива и дадоха част от получените пари на апостолите за раздаване. Само че те оставиха впечатление в църквата, че са дали всички пари на апостолите.

Очевидно Святия Дух разкри на Петър какво направи двойката. Петър повика Анания и му каза, че нивата му принадлежи, така че той може да я продаде, да не я продава, да даде част, цялата или никаква част. Проблемът не беше в дадената сума, а във факта, че Анания и Сапфира излъгаха. Те създаваха впечатлението, че правят едно нещо, когато всъщност правят друго.

Единственият начин сатана да влияе на живота ни е да пусне измамните си мисли.

Забележете какво каза Петър на Анания: „Анание, защо сатана изпълни сърцето ти, за да излъжеш Святия Дух и да задържиш от стойността на нивата?“ (Деяния 5:3).

Как сатана изпълни сърцето на Анания? Дяволът не грабна Анания, не отвори гърдите му и не изля измама в сърцето му. Не, сатана изпълни Анания с измама, като въведе измамна мисъл. Дяволът действаше на арената на мисълта и неговата тактика не се е променила две хиляди години по-късно. Единственият начин сатана да влияе на живота ни е да пусне измамните си мисли. Ние от своя страна ги хващаме и размишляваме върху тях, докато станат наши.

Павел ни предупреди за тактиката на сатана и ни учи на нашата защита във 2 Коринтяни 10-та глава:

Ние улавяме непокорните мисли и ги учим да се подчиняват на Христос (Стих 5, NLT).

Трябва да се научим да разглеждаме всяка мисъл под микроскопа на Христос и Неговото Слово. Ако една мисъл не съвпада с Божието Слово, ние трябва да вземем тази мисъл в плен и да откажем да ѝ позволим да броди в умовете ни.

Тази измама, предприета от Анания и Сапфира, в крайна сметка им струва живота и всичко започна с една-единствена мисъл. Сатана въведе мисъл за измама в умовете на двойката и те я приеха. Те не я унищожиха, отхвърлиха или изгониха. Те я приеха, докато тя се превърна в тяхна собствена мисъл и след това действаша според нея.

Симон магьосникът: „мислите на сърцето ти“

Друга позната библейска история се намира в Деяния 8-ма глава, включваща Симон магьосника. В Самария настъпи съживление и целата област беше обърната с главата надолу. Хората се спасяваха, изцеляваха и освобождаваха от обладаването на демони. Чудесата, знаменията и великите дела ставаха непрекъснато чрез служението на дякона Филип.

Скоро Петър и Йоан пътуваха до Самария, за да учат за приемането на Святия Дух, както те приеха на деня на Петдесетница. Когато Петър и Йоан полагаха ръце на самаряните, хората започнаха да приемат Святия Дух. Когато Симон видя да се случва това свръхестествено явление, той предложи на Петър и Йоан пари, за да му дадат дара да полага ръце на хора, за да получават Святия Дух.

Четем в Деяния 8:21 отговора на Петър: „Ти нямаш нито участие, нито право в това нещо, защото сърцето ти не е искрено пред Бога“. Апостолите

разбраха, че мотивите на Симон са нечисти и разкриха, че сърцето му не е правилно.

Една греховна мисъл, прегърната и действано според нея, има силата да унищожи живота ни.

След това Петър ни дава представа какво е причинило замърсяването на сърцето на Симон:

Затова, покай се от това твое нечестие и моли се на Господа, дано ти се прости това намерени на сърцето ти (Деяния 8:22).

Симон беше приел и действал в съответствие с една греховна мисъл и тя го мотивира да действа по начин, който предизвикваше неудоволствието на Бог. Всъщност една греховна мисъл, прегърната и действано според нея, има силата да унищожи живота ни. Ще обсъдим този принцип повече в главите, озаглавени „Анатомията на крепостта — част 1 и част 2“.

Предупреждение за контраатака

Моят най-висш и най-добър съвет е никога да не напускате дома си без защитния си шлем. Всъщност не трябва да оставате и вкъщи без него. Носенето на шлема на спасението по всяко време ще ви спаси от атаки и контраатаки и мъките, които те носят.

През годините десетки добронамерени хора са ме питали: „Защо мислите се върнаха? Ако Исус ги издуха и те изчезнаха, защо се върнаха“? Забележете какво ни казва Библията в Матей 12-та глава:

Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места, за да търси покой, и не намира. Тогавка казва: Ще се върна в къщата си, откъдето съм излязъл. И като дойде, я намира празна, пометена и украсена. Тогавка отива и взема със себе си седем други духа, по-зли от него, и като влязат, живеят там; и последното състояние на онзи човек става по-лошо от първото (Матей 12:43-45).

За съжаление, сатана е по-усърден от много християни. Евангелието на Матей ни дава представа за постоянството на сатана. Злите духове, влияния и идеологии не могат да произведат желаните резултати без обитаване. За да работят в естествения свят, те трябва да имат естествени партньори. Когато един зъл дух загуби своята ефективност над човек или нация, той ще търси други. Преди в крайна сметка да продължи към нещо по-добро, той ще се опита отново да се върне в първоначалното си обиталище.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Исус ни казва, че ако нашите духове или умове не са били изпълнени с Божието Слово, злият дух или неговото влияние ще се опита отново да влезе. Злото влияние — измама или мисловен модел — ще се върне и тогава последното състояние на човека ще бъде по-лошо от първото.

През годините съм полагал ръце на стотици хора, които се справяха с душевни терзания, блуждаещи мисли и тормозещи спомени. Поради помазанието мислите и мъките се оттегляха, след като върху тях бяха положени ръце. Но винаги внимавам да им казвам да изпълват умовете си с Божието Слово и да слагат шлемовете си на спасение всеки ден, защото измъчващите мисли ще се опитат да се върнат.

Когато мислите за мъчение изплуват отново, говорете и изповядвайте Божието Слово точно тогава! Не забравяйте, че не можем да надмислим сатана, но можем да го накараме да се оттегли чрез нашата изповед.

Дадено ни е прекрасно обещание във 2 Тимотей 1:7: „Бог ни е дал дух не на плахост, а на сила, любов и себевладеене (в англ. пр. „на здрав ум“)“. Ако станем мързеливи или изморени в мисловната битка, в крайна сметка ще паднем отново под влиянието на тормозещите мисли. Но ако сме усърдни да декларираме Божието Слово в отговор на измъчващите мисли на сатана, можем да продължим да държим тормозещите мисли далеч.

Въпроси:

1. Какъв е начинът на действие на дявола и каква е арената, където той върши мръсната си работа?
2. Как можете да накарате дявола да се оттегли, когато той атакува мисловния ви живот?
3. Как започват всички зли схеми на дявола?

Молитва:

Небесни Татко, благодаря Ти според Твоето Слово в Исая 26:3, че ще ме опазии в съвършен мир, когато умът ми е насочен към Теб. Помогни ми да разпознавам кога измамни и нездравословни мисли се опитват да се вмъкнат в моя модел на мислене. Помогни ми незабавно да пленявам тези безбожни мисли, за да мога да се наслаждавам на мира на ума, който Ти обеща. В името на Исус, амин.

Глава 4 АЗ ОТИДОХ НА НЕБЕТО

БЯХА МИНАЛИ НЯКОЛКО МЕСЕЦА СЛЕД ПОСЕЩЕНИЕТО МИ ОТ ИСУС И бях усърден да поддържам ума и сърцето си пълни с Божието Слово. Всеки ден изповядвах писанията за живота си и се стараех да нося шлема си на спасението. Слушах музика за поклонение и реших да не оставям мислите ми да се лутат в нищото. Но една сряда следобед всичко се промени.

През целия ден умствената битка беше по-интензивна, докато се подготвях за моето библиейско изучаване в сряда вечер. Бях физически уморен, така че нивото ми на енергия не беше най-доброто. Няколко пъти през деня бях приемал негативни мисли и изпитах няколко мига на тежест. Борех се да задържа ума си съсредоточен върху урока си за вечерната служба. Осъзнавайки, че съм под атака, престанах да уча и просто коленичих пред бюрото си, за да се моля.

Въпреки че изповядвах Божието Слово в молитва, изглеждаше, че с всеки стих, който изповядвам тормоза, злите мисли ставаха все по-гнусни и по-силни. Настъпваше странна динамика. Молах се на глас от сърцето си и говорех Божието Слово, но умът ми беше обсипан с ужасни мисли.

Спомням си, че тази мисъл по-специално мина през ума ми: *Просто се откажи и се предай. Имаше момент на мир, но никога няма да бъдеш напълно свободен. Не си достатъчно силен, за да останеш свободен. Психичните заболявания протичат в твоето семейство и това е твоят товар в живота, който трябва да носиш. Това не е демонично. Това е генетично и не можеш да промениш това.*

Може да звучи трудно за вярване, но за миг тази поредица от мисли ми вдъхна спокойствие. Не съм виновен, помислих си. *Не съм виновен. Аз съм жертвата.* За момент бях почти съблазнен да го приема.

Манталитетът на жертвата е сатана, който ни изкушава да спрем да се борим за това, което Бог ни е обещал.

Позволете ми да спра до тук и да ви кажа, че много хора са станали жертва на тази измама в битката си за благополучието на умовете си. Има измамно спокойствие и облекчение, които идват, когато вярваме, че сме жертви. Да бъдем жертва ни дава легитимно извинение за ситуацията, в която се намираме. Като жертви ние не носим отговорност за проблема и не носим отговорност за решението. Манталитетът на жертвата е сатана, който ни изкушава да спрем да се борим за това, което Бог ни е обещал.

Често се срещам с хора, които са поели отговорност за техния емоционален и психически тормоз. Те посещават специалист, който им диагностицира определен вид емоционално или психично разстройство.

След като получат диагностичния етикет, те започват да го наричат „свой проблем, тяхното биполярно поле, тяхната шизофрения“. Те поемат собствеността и това се превръща в тяхно извинение.

Когато съм се опитал да ги насърча, като съм им кавал, че Бог иска да ги освободи и те не трябва да живеят остатъка от живота си депресирани или психически тормозени, те са ми се ядосвали. Истината е, че когато виждат себе си като жертви, това премахва отговорността им да се борят за мир на ума.

Манталитетът на жертва на човека става следният: *Бог ми е обещал здрав ум. Но ако в семейството ми има емоционално или психическо разстройство и членовете на моето семейство все още обичат Исус, тогава е добре да имам този проблем и все пак да бъда християнин и да отида на небето.*

Не! Това не е истина! Това е измама на дявола. Аз лично я преживях. За кратък миг в онзи сряда следобед мислите да се насладя на Божия душевен мир, здрав ум, покой и изпълнен с вяра ум отстъпиха място на разсъжденията, че душевните мъки протичат в семейството ми. Приех мисълта, че след като семейството ми е оцеляло, е добре да се боря с мислите си. Беше добре да живея с тях.

Изведнъж осъзнах, че тези мисли не идват отвътре, където живее Божият Дух, а отвън, опитвайки се да влязат. Това не беше Бог, Който ми даде облекчение или отговор на моята дилема. Това не беше Господ, Който ми говореше. Това беше сатана, който опитваше различна схема.

Тактиката на сатана се промени.

Той вече не ме обвиняваше, а аз вече не бях в защита. Сега той обвиняваше другите за моята слабост: *Психичните заболявания се срещат в твоето семейство. Това не е демонично. Това е генетично и това е твоето бреме в живота, което трябва да носиш.*

Мина част от мига и аз осъзнах откъде идват мислите и кой е авторът им. Веднага смъртах дявола и неговите мисли и когато го направих, се случи невероятното.

Без предупреждение усетих как се издигам нагоре, издигам се над стола ми и след това над бюрото ми. Сега знам какво е имал предвид апостол Павел, когато пише за видението си във 2 Коринтяни 12:2, казвайки: „Познавам един човек в Христос, който преди четиринадесет години (в тялото ли, не зная, във от тялото ли, не зная, Бог знае) бе занесен до третото небе“.

Не знам дали отидох в небето във физическото си тяло или това беше преживяване извън тялото. Но знам, че усетих как се издигам. Имах чувството, че се рея във въздуха. Спомням си, че казах: „О, о, о“! тъй като гравитацията изгуби властта си върху мен.

Тогава веднага застанах пред Исус. Беше съвсем различно, отколкото когато Той ме посети в бърлогата на дома ми. Стаята, в която се намирахме, нямаше размери, а брилянтните цветове наоколо не бях ги

Побеждаване на хаоса в ума ви

виждал досега. Те не бяха просто цветове на цветова диаграма; те бяха цветове, които бяха живи със самия живот — ярки и сияещи.

Забелязах, че има движение в небето, зад мястото, където стоеше Исус и около нас. Не знам дали са били ангели или светии, които сега са обитатели на небето. Често си мисля за това и исках да бях натиснал бутон за пауза и да се огледам, но бях напълно заплепен от Исус. Поведението Му изглеждаше различно на небето, отколкото когато се появи в моята бърлога. Сякаш в моята бърлога Исус беше на задача — Той беше дошъл да свърши нещо. В моята бърлога Исус говореше само за това, което срещах, но на небето Той само изрази любовта Си към мен.

Въпреки че никога преди не бях преживявал небето, усетих невероятно чувство, че принадлежа там. Изглеждаше като у дома. Усещането за приемане и приветствие беше в огромен контраст с всички лъжи, с които сатана обсипваше ума ми — лъжи, че Исус не ме обичаше и че съм извършил непросимия грях.

Исус имаше същия изглед, както когато Го видях преди. Робата Му беше най-блестящо бяла. Косата Му беше със същата дължина и докосваше раменете Му. Очите на Исус, о, Неговите очи, бяха най-красивите, които някога съм виждал. Блестяха като красиво водно тяло, което блести, когато лек бриз помита повърхността му.

Самата атмосфера на небето беше любов. Сякаш въздухът беше течен и аз дишах течна любов. Усетих енергия и живот, които никога преди не бях изпитвал. Цялото ми същество беше живо и в този живот имаше енергия, мир, почивка и удовлетворение. Ако можех да остана на това място и момент завинаги, щях да бъда най-щастливият човек, раждал се някога. Времето и пространството вече ги нямаше и няхах представа за нищо физическо. Животът и енергията на небето са любовта и тя се излива през вашето същество.

Справяйки се със смъртта на близки, които са преживели продължително заболяване, членовете на семейството често казват: „Не бих ги върнал, ако можех. Знам, че са на по-добро място“. От личен опит мога да ви кажа, че това е много по-добро място. Най-добрият момент на земята няма с какво да се сравни с непрекъснатия живот на небето. Сега разбирам защо апостол Павел каза: „Разкъсвам се между две желания: копнея да отида и да бъда с Христос, което би било много по-добре за мен. Но заради вас е по-добре да продължа да живея“ (Филипяни 1:23-24, NLT). Павел беше занесен на небето и беше изпитал чудото и великолепието на това очарователно място.

Красотата на небето е спираща дъха и жителите му не живеят с кислород. Те живеят и се движат в среда на съвършена любов

Предизвикателството, което имаме обяснявайки или казвайки на другите за небето, е, че нямаме сравнения на земята. Красотата на небето

е спираща дъха и жителите му не живеят с кислород. Те живеят и се движат в среда на съвършена любов.

Исус се протегна и хвана ръцете ми, казвайки: „Обичам те, сине“ и ме прегърна. Когато Той ме прегърна, усещане за чистота, свръхестествен мир, удовлетворение и екстатична радост ме обхвана. Спомням си, че стенех на глас от чувството.

Исус започна да се отдръпва и веднага разбрах, че моментът е временен и няма да продължи дълго.

„Не искам да ходя“, казах аз.

Исус отговори: „Трябва да се върнеш!“

Тогава казах на Исус: „Не искам да се връщам“.

„Еди, трябва да се върнеш“, отговори Исус. „Трябва да се върнеш заради жена си и малкото си момче и заради тях...“

Исус погледна настрани и докато проследих очите Му, видях голяма стая, пълна с нещо, което изглеждаше като легла във военна болница. Въпреки че Исус не ми го каза гласно, веднага разбрах, че военните легла представляват събрата по вярата, които са били ранени в битката на вярата. Тези легла един ден ще бъдат пълни с вярващи, чиито умове са измъчвани поради стреса и атаките на врага.

Исус каза още веднъж: „Еди, трябва да се върнеш заради тях!“

Не знам колко време бях на небето, но си спомням, че започнах да се отдръпвам. Не си тръгнах; сякаш една сила ме дърпаше назад. Исус никога не свали очи от мен. Аз никога не откъснах очи от Него. И накрая, бях изтеглен толкова далеч, че вече не можех да видя Исус. Разбрах, че се върнах зад бюрото си, седях на пода в офиса си.

Излишно е да казвам, че не говорих онази вечер в църквата. Всъщност Аманда трябваше да ми помогне да отида до колата. Тя осъзна, че се е случила друга среща от някакъв вид и просто ме закара у дома. Имаше още три дни на плачене. Одејло от мир и любов ме покри като палто на раменете ми.

Две седмици по-късно един приятел местен пастор и аз се насладихме на случаен обяд заедно. След обяда той ме помоли да дойда в офиса му. Мислех, че иска да ми покаже проект, по който работи в църквата си, но когато влязох в кабинета му, той ме помоли да седна. През следващите четиридесет и пет минути пасторът през сълзи споделяше с мен войната, която водеше ежедневно в ума си. Както той каза: „Целият ад дойде срещу ума ми. Имам мисли, които никога досега не съм имал и не мога да ги прогоня от ума си“. Сърцето ми се разби, когато го чух да се опитва да подреди думите, за да изрази своето мъчение и съкрушеност. Той ми каза нещо, които не беше в състояние да каже на жена си и по никакъв начин не можеше да сподели с църковното си събрание — нечисти, осъдителни и саморазрушителни мисли.

Докато го слушах как излива сърцето си, веднага ми се стори ретроспекция от сцената в небето на леглата във военната болница. Знаех причината да се наложи да се върна на земята.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Сега, много години по-късно, Аманда и аз имахме привилегията да полагаме ръце на стотици и стотици хора, които се борят да контролират мисловния си живот. Във всяка конференция и служба, където поучавам това, което Господ ме научи по време на тези посещения и на което Той продължава да ме учи сега, хората се редят с десетки за молитва. Всеки път, когато се моля за хора, бореци се с мъчения в умовете си, си спомням за леглата във военната болница и войниците на бойното поле, които са ранени поради психически тормоз.

Лошите мисли и мисловните атаки не уважават хората. От богатите до по-малко щастливите, от известните до неизвестните, от интелигентните до начинаещите в академичните среди, от младите до старите, всички ние понякога се справяме с безпокойство, страх и тормозещи мисли, които се опитват да ни тормозят и да ни повалят. Сатана не играе честно. Всъщност мисловните войни не са битки, запазени само за възрастни. Виждаме все повече и повече деца, търсеци молитва, докато родителите им ги водят на нашите служби, търсеци избавление и мир от душевни мъки и тормоз.

Експертите ни казват, че средностатистическия човек обработва между 50 000 и 60 000 мисли на ден.³ Има 86 400 секунди на ден, така че средностатистическия човек обработва мисъл на всеки 1,3 секунди. Казват ни също, че 90% от нашите мисли са склонни да се повтарят. С други думи, мислим едни и същи неща отново и отново и отново. Лесно е да се види как сатана може да манипулира човек към нездравословни действия, ако човека мисли болезнени, тревожни, измъчващи, безбожни и нездравословни мисли в 90% от времето.

Сатана действа на арената на мисълта, но Бог ни е обещал здрави умове. Бог също ни е дал духовни оръжия, за да защитим умовете си от мъчителните планове на дявола. В следващите няколко глави искам да ви науча как Господ ме научи да поема контрола над мисловния си живот и как можете да го направите и вие.

Въпроси:

1. Защо манталитетът на жертвата е едновременно измамен и опасен?
2. Самата атмосфера на небето е любов. Бог иска да знаем колко много ни обича. Кой стих за Божията любов към вас ви благославя? Или отделете малко време, за да си спомните среща с Господ в молитва, когато сте се почувствали наситени от Неговата любов и мир.

Молитва:

Небесни Татко, благодаря Ти според Твоето Слово в Римляни 8:38-39, че абсолютно нищо няма да може да ме отдели от Божията любов в

³ Faith, Hope & Psychology. "80 % Of Thoughts Are Negative...95 % Are Repetitive." Web log. The Miracle Zone (blog), March 2, 2012. <https://faithhopeandpsychology.wordpress.com/2012/03/02/80-of-thoughts-are-negative-95-are-repetitive/#comments>.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Христос Исус. Помогни ми да установя завинаги в ума си, че Бог ме обича с вечна любов. И да се противопоставя на всяка мисъл или обвинение, че Бог е срещу мен. Заявявам, че съм Божията правда в Христос Исус и имам Христовия ум. В името на Исус, амин.

Глава 5 АНАТОМИЯТА НА КРЕПОСТТА

Част 1

„КАК СЕ СЛУЧИ ТОВА?“ — попита ме **КРАСИВАТА 37 ГОДИШНА** съпруга и майка на две деца, докато бършеше сълзите от лицето си. Тя и съпругът ѝ си уговориха час да дойдат да ме видят. Те бяха членове на нашето църковно семейство и активно участваха в различни възможности за служение. Те бяха прекрасно семейство с две мили и брилянтни деца. Той имаше прекрасна работа в производствената индустрия, а тя беше преподавател. Изглежда, че се справят добре финансово. Децата им се занимаваха с извънкласни дейности и спорт, така че отвън животът изглеждаше добър.

Но това посещение не беше време за празнуване. Той седеше тихо, докато съпругата му започна със задаването на въпроса: „Как се случи това, пасторе?“

„Как стана какво се случи?“ отговорих аз.

Тя веднага зарови глава в ръцете си и през сълзи каза: „Изневерих на съпруга си“.

Започна да разказва за всяко добро нещо, което е направила и в което е участвала. Тя каза: „Обичам Исус и Му служа от дете. Омъжена съм за моят любим от колежа и съм благословена с две от най-прекрасните деца, раждани някога. Никога преди не съм правила такива неща, така че защо направих това“?

Говорихме за покаяние и прошка. Съпругът ѝ се отвори и сподели чувствата си на предателство, нараняване и срам. Молахме се заедно и говорихме много. Знаейки, че този тип рана не се лекува лесно, си уговорихме среща да се срещнем отново следващата седмица, за да видим как са.

Преди да си тръгнат, тя отново попита: „Пасторе, как се случи това? Обичам Исус и семейството си“.

Веднага започнах да преигравам сценария. „Вие, хора, сте били заети да работите, да пътувате и да се забавлявате. Не е било умишлено. Но ако бях залагащ, щях да кажа, че се е развило пространство между теб и съпруга ти и дори между теб и взаимоотношението ти с Господ. След това един ден, вероятно след разногласия, колега ти е направил комплимент в стаята за почивка и ти е било приятно да получиш комплимент. Няколко дни по-късно той отново ти е направил комплимент. Този път ти си приела комплиментата и си мислила за него няколко минути, като си си спомнила, че е минало време, откакто съпругът ти е коментирал външния ти вид. Чувствала си се добре да ти правят комплименти и да се чувстваш привлекателна и желана.“

Побеждаване на хаоса в ума ви

През следващите няколко дни ти си възпроизвеждала комплиментите му в ума си и си започнала да се надяваш, че ще го видиш отново в стаята за почивка. В крайна сметка мимолетните поздравии в стаята за почивка са се превърнали в непринудени разговори, а случайните разговори са се превърнали в лични разговори.

След това споделих как най-накрая се е родила идеята да се срещнат извън работа за кафе или питие. На пръв поглед изглеждало невинно, но схемата за предателство била в ход.

Святият Дух донася мисъл на убеждение и когато го прави, тя обещава на Господ в молитва, че ще спре и никога повече няма да го вижда извън работа. Но непрекъснато упоритите мисли и въображения да бъде с него бомбардират ума ѝ. И накрая, образите на това, че е с него, се превръщат в крепост, която поглъща мисловния ѝ живот.

Тя ме спря и попита: „Пасторе, кой ти каза какво се е случило?“

„Никой не ми е казвал нищо“, казах аз. „Всъщност нямах представа, че сте замесени в тази ситуация, докато не влязохте в този офис и не го разкрихте. Но знам как работи сатана и той няма нова тактика“. Докато продължих, тя и съпругът ѝ седяха недоверчиви, докато повторих измамния сценарий почти до съвършенство.

Тази жена не се е събудила една сутрин и не е реши да нарани брака си и да нарани свидетелството си за Христос, като извърши прелюбодеяние. Всъщност, ако ѝ предложехте да направи това, тя щеше да ви каже, че сте луди. Тя не е решила лекомислено да предаде брачните си клетви и да внесе срам и упрек срещу доброто си име.

По същия начин хората, обвързани със злоупотреба с вещества, не решават по прищявка да се пристрастят към наркотици или алкохол. Същото важи и за хора с крепост на страх, похот или нещо друго, което сатана използва, за да създаде крепост в нас. Това не се случва автоматично. Не може да се случи мигновено. Една крепост в живота на човек изисква време, за да се развие и тя започва с мисъл.

Една крепост в живота на човек изисква време, за да се развие и тя започва с мисъл.

Разбиране на природата на крепостта

Нека разгледаме този стих от писанието по-долу, където апостол Павел ни дава своето прозрение за умствените крепости.

Защото, макар и да живеем в плът, ние не воюваме по плът. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, а са силни пред Бога за събаряне на крепости. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христос (2 Коринтяни 10:3-5).

Побеждаване на хаоса в ума ви

Преди всичко трябва да разберем какво е *крепост*. Думата крепост в стиха по-горе е гръцката дума *очурома*, което означава „крепост или това, което е твърдо“.

Един от любимите ми автори, Рик Ренър, написа в книгата си *Искрящи скъпоценни камъни от гръцкия том 1*, следното:

По времето на Новия завет думата *очурома* също е била същата гръцка дума, използвана за описване на затвор. Тъй като най-сигурните, силно охранявани затвори обикновено се изграждат дълбоко в такива крепости, има смисъл думата за крепост да е същата идентична гръцка дума, използвана за изобразяване на затвор. Докато крепостта не позволява на външни лица да влязат, затворът не позволява на тези, които са вътре да излязат. Затворите са места за задържане или задържане на резервоари... Те са предназначени да държат затворник в плен.⁴

Рик продължава, за да каже това:

Крепостите, за които Павел споменава, са лъжи, които дяволът е вкоренил толкова дълбоко в ума и в системата ви от вярвания, че сега упражняват власт над определени области от живота ви... В резултат на това лицето, подложено на психическо или емоционално нападение, е държано в плен като затворник на тези лъжи. Той седи зад умствени и емоционални решетки, гледайки на живота през илюзията за робство, която сатана е вложил в ума му.⁵

Докато голяма част от ученията за крепостите през годините наблягаха на „крепостите в небесата“, апостол Павел ни информира, че мястото или затворът, които представляват най-голямата опасност за живота на човек, са в неговия или нейния ум и емоции. Крепостта е принуда, навик, непрекъснат модел на мислене, който държи човек в робство или му забранява да бъде всичко, което Бог желае човекът да бъде. Това е крепост, цитадела, затвор на душевни страдания.

Моят скъп приятел, покойният Тери Лоу, обяснява, че крепост може да бъде всичко, което сатана използва в живота ни, за да ни попречи да изживеем най-доброто от Бога. Може да е един от десетките страхове или фобии, познати на човечеството. Това може да бъде несигурност, която ни плаши, трагедия от миналото, която ни преследва, или неконтролируема похот, която ни движи. Това може да бъде злоупотреба с вещества,

⁴ Renner, Rick. “December 1: Fortresses in Your Brain.” Entry in *Sparkling Gems from the Greek Vol. 1*: 918-19. Tulsa, OK: Harrison House Publishers, 2003.

⁵ Renner, Rick. “December 1: Fortresses in Your Brain.” Entry in *Sparkling Gems from the Greek Vol. 1*: 918-19. Tulsa, OK: Harrison House Publishers, 2003.

сексуална зависимост или алчност. Това може да бъде емоционална травма, причинена от инцидент в детството или множество други неща.

Целта на сатана е да развие огромна крепост в живота ви. Ако той може да създаде крепост в ума или емоциите ви, той може да ви затвори. Но точно както съвременните крепости и затвори трябва да бъдат построени с течение на времето, крепостите на сатана във вашия живот също се изграждат с времето. Сатана няма силата или властта да изгради крепост по своя воля. Той не може просто да хвърли крепост срещу вас, когато пожелае. Той няма такъв тип власт или сила.

И така, как го прави?

Дяволът не е творческо същество — той е просто крадец и разбойник. И така, всяка добра идея и ефективна тактика в арсенала му, той ги е откраднал от Бога. С други думи, сатана просто е откраднал системата на Божието царство и я използва, за да създаде своето царство на тъмнината в живота на хората. Следователно, колкото повече разбираме как работи Божието царство, толкова по-мъдри ще бъдем за измамните средства на дявола срещу нас.

Процесът на Божието царство

В Евангелието на Марк Исус описва подробно как Божието царство се установява в живота ни. Първото нещо, което Той обясни, е, че цялото царство се установява или развива чрез процес. За съжаление, процес не е дума, която харесваме в църковния свят. Библейските истории, които помним и предпочитаме най-много, са тези, които описват внезапните събития на Бог. Например, съвременната църковна епоха започва след внезапност от Бога.

И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето като фученето на силен вятър и изпълни цялата къща, където седяха (Деяния 2:1-2).

Святият Дух изведнъж изпълни вярващите, очакващи Божието обещание. Обичаме, когато Бог върши внезапна работа, но за изненада на много християни, това не е начина, по който Божието царство се развива в ежедневието ни живот. Това не се случва внезапно; развива се чрез последователни усилия.

Ето още една прочута внезапност на Бог:

А Савел, като дишаше още заплахи и убийство срещу учениците на Господа, отиде при първосвещеника и поиска от него писма до синагогите в Дамаск, така че ако намери някой от това учение — мъже или жени — да ги докара вързани в Ерусалим. И на отиване, като приближаваше Дамаск, внезапно блесна около него светлина от небето. И като падна на

Побеждаване на хаоса в ума ви

земята, чу глас, който му каза: Савле, Савле, защо Ме гониш?
(Деянията 9:1-4).

Нищо не е по-вълнуващо от това да видиш как Светият Дух извършва внезапна работа в живота на човек. Внезапното изцеление, внезапното откровение, внезапното освобождение е най-вълнуващото нещо, на което можем да бъдем свидетели в целия свят, но отново, Божието царство не е установено в живота ни по този начин.

Докато преживяването на новородението е внезапна работа, развитието на Божието царство в живота ни изисква нашето време и участие. Не е незабавно, а прогресивно.

Развитието на Божието царство в живота ни изисква нашето време и участие. Не е незабавно, а прогресивно.

Всъщност наблюдавал съм как много богобоязливи приятели излизат от вярата, защото отговорът на молитва, изцеление или освобождение не са се случили веднага. Когато отговорът не пристигаше бързо, тези скъпи хора изпадаха в съмнение, неверие или разочарование и се съмняваха в Бог.

Авторът на Евреи ни напомня за една жизнено важна стъпка в получаването от Бог:

И така, не напускайте дръзновението си, за което имате голяма награда. Защото се нуждаете от търпение, така че след като извършите Божията воля, да получите обещаното
(Евреи 10:35-36).

Напомнено ни е, че след като сме изпълнили Божията воля, след като сме се молили ефективно и след като сме били послушни, трябва да ходим в издръжливост и търпение. Отговорът ще дойде, но може да не дойде внезапно. Ако отговорът дойде внезапно, това е прекрасно, но това е изключение, а не правило.

Друг стих в същия ред се намира в Евреи:

Комбинацията от вяра и търпение създава среда за реализиране на Божиите обещания и за развитие на Божието царство в живота ни.

...да не бъдете лениви, а да подражавате на онези, които чрез вяра и търпение наследяват обещанията (Евреи 6:12).

Обичаме да говорим за вяра, да слушаме за вяра и да четем за вярата, но вярата има партньор, за когото рядко чуваме или желаем да чуем, наречен е търпение. Комбинацията от вяра и търпение създава среда за

реализиране на Божиите обещания и за развитие на Божието царство в живота ни.

„Първо стръка, след това класа...“

Обърнете внимание на принципите, които Исус разкри за това как Божието царство се развива в нашия живот. Наистина ми харесва как пасажът е написан във версията на крал Джеймс:

И той каза: Такова е Божието царство, както ако човек хвърли семе в земята; и спи, и става денем и нощем, и семето трябва да поникне и да порасне, той не знае как. Защото земята ражда плод от себе си; първо стръка, после класа, след това пълното зърно в класа. Но когато плодът се роди, той веднага слага сърпа, защото е дошла жътвата (Марк 4:26-29, KJV).

Божието царство не се развива в живота ни внезапно от Бога. Исус не е казал, че насаждаме Словото в сърцата си и изведнъж се наслаждаваме на всички блага на царството. Не, Исус каза ясно, че ние насаждаме Словото в сърцата си и тогава процесът започва. С течение на времето семето започва да расте и плодовете в крайна сметка се появяват, докато са подхранвани. Няма изведнъж за това.

Както споделих по-рано, в първите дни на нашата малка църква в Алгуд ресурсите бяха оскъдни. Научихме се да се молим с онзи познат пасаж от известната Господна молитва, който казва: „Дай ни днес насъщния ни хляб“, защото не живеехме от седмица за седмица; живеехме от ден за ден.

Затова вместо да гладуваме, решихме да опитаме ръцете си в градинарството. Помолих един съсед да донесе мотофрезата си в къщата ми и да изоре малко градинско място около 30 x 30 стъпки. Тогава Аманда и аз отидохме в местната кооперация и попитахме управителя за предложения какво да засадим. Той предложи зелен фасул, домати, връзка картофи, тиква и бамя. Така че това е, което купихме.

Прекарахме цял петък, работейки в нашата малка градина. Засадихме всяко семе, което имахме, и всеки доматен лист. Поляхме всяко растение и добавихме малко хранителни вещества към всяко за съждение. На ръце и колене пълзахме през градината, за да се уверим, че няма плевели или твърда мръсотия, които да попречат на семената ни да поникнат. След като приключихме, се хванахме за ръце и помолихме Господ да благослови нашата градина. Протегнахме ръце над нашето градинско място и заявихме, че е благословено и нашето семе ще даде плод. Мръсни и уморени, Аманда и аз влязохме ръка за ръка в нашия малък дом, чувствайки страхотно чувство на удовлетворение и очакване.

На следващата сутрин се събудих от слънцето, което грееше през прозореца. Когато станах от леглото и минах до прозореца на спалнята, нещо привлече вниманието ми. Имаше нещо в нашата градина! Отидох

до прозореца и погледнах навън, но не можех да повярвам на това, което видях. В нашата малка градина, която току-що бяхме засадили, видях нещо, което изглеждаше като пълноценна диня, няколко пъпеши, няколко разпръснати краставици и нещо, което изглеждаше като глава зеле. Разтърках очи и погледнах отново. Разбира се, тези плодове и зеленчуци лежаха в градината ми.

Развълнуван, извиках на Аманда да стане и да дойде да погледне. Тя скочи от леглото с мисълта, че нещо не е наред и отиде до прозореца. „Виж какво има в нашата градина!“ казах аз.

Докато тя гледаше и се смееше, аз вече бях изтичал към задната врата, за да изляза навън и да видя от първа ръка. Докато тичах надолу към градинското място, умът ми препускаше с всякакви мисли. *Бог направи чудо! Нашата молитва на вяра проработи! Това ще бъде забележителна история!* Но колкото повече се приближавах до нашата градина, забелязах това, което изглеждаше като отпечатъци от маратонки и обувки в пръстта около градинското място.

По това време Аманда идваше след мен и се смееше. Тогава ми просветна, някои от нашите приятели, които чуха какво правим, са дошли през нощта и са сложили тези неща в нашата градина. Шегата беше за нас!

След като се смях няколко минути, осъзнах колко глупаво трябва да съм изглеждал, докато тичах навън в такова вълнение. Всеки, който има половин мозък, знае, че не засаждате бамя и да получите реколта от краставици. Вие не садите домати и да получите картофи. И определено не засаждате тиква и да получите зеле. В допълнение към това всеки градинар знае, че не засаждате в петък и да получите реколта в събота. Отнема време, за да може семето да даде желаните резултати.

По същия начин ползите от Божието царство се развиват в нашия живот чрез *процеса* на царството — първо стръка, след това класа, след това пълното зърно в класа. Плодовете, реколтата и резултатите не се случват за една нощ.

През годините бях виновен, че изрових семето на вярата си, защото се уморих по време на процеса. Засаждах Божието обещание в сърцето си, но след няколко дни чакане и без резултат, спирах да поливам семето си или просто забравях за него и оставях плевелите да го завладеят. Но аз съм толкова благодарен за Божието Слово, което ни казва точно как да засадим добро семе в добра почва и да го поддържаме да расте в изобилна реколта.

Мощното семе и почвата, от която се нуждае

Процесът на царството е толкова ценна истина, че Исус говори за нея през цялата 4-та глава на Марк, където Той учи за процеса, почвата и семето.

Слушайте! Ето, сеячът излезе да сее. И когато сееше, някои зърна паднаха край пътя; и птиците дойдоха и ги изкълваха.

Побеждаване на хаоса в ума ви

А онези край пътя, където се сее словото, са тези, които чуват, но сатана веднага идва и грабва посятото в тях Слово (Марк 4:3-4, 15).

Семето е Божието Слово и сатана открадна семето в човека, представен в тези стихове, преди процесът на царството дори да има шанс да започне. Очевидно, ако семето никога не бъде засадено, никога няма да има реколта.

Например, някога посещавали ли сте църковна служба в неделя сутрин и сте се наслаждавали на поклонението и сте били развълнувани от проповедта на пастора, но по-късно същия ден, когато някой ви попита за какво проповядва служителят, не можете да си спомните? Сатана мрази семето на Божието Слово, така че последното нещо, което дяволът иска, е да позволите на Божието Слово — семето — да бъде засадено в сърцето ви и да започне да расте. Забелязали ли сте, че в неделя сутрин се събуждате по-уморени, отколкото всеки друг ден от седмицата? И ако търсите семейна вражда, лесно можете да намерите такава в неделя сутрин преди църква. Защо? Сатана не иска вие да приемате семето на Божието Слово.

Всъщност цели нации, правителства или режими под демонично влияние забраняват разпространението на Библията или на християните да се събират за поклонение. Те харчат милиони долари, наказвайки и преследвайки хора, които притежават Библии или вярват в Библията. Защо нация с милиони хора и милиарди долари би се уплашила от една книга? Какво ѝ е на тази малка книга, която кара правителствата да използват военната си мощ, за да търсят и унищожават всеки, който притежава Библия?

Вашата Библия е оръжие, по-мощно от всяко оръжие, което една нация притежава. Тя е скъпоценно и вечно семе във вашите ръце. 1 Петрово 1:23 казва: „Тъй като се възродихте не от тленно семе, а от нетленно, чрез Божието слово, което живее и трае до века“. Това нетленно семе е различно от всяко друго семе, защото когато бъде засадено, то ще произведе реколта, която променя поколенията за цяла вечност.

Сатана мрази вашата Библия! Той не може да понесе това скъпоценно семе, защото няма абсолютно никаква сила срещу него. Той работи извънредно срещу това Божие оръжие — не ви позволява да засадите семето в сърцето си и ви пречи да се научите как да използвате оръжието си.

Камениста почва

Други паднаха на каменисто място, където нямаше много пръст; и скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва, а когато изгря слънцето, прегоряха и понеже нямаша корен, изсъхнаха (Марк 4:5-6).

Побеждаване на хаоса в ума ви

Също и посятото на каменистите места са тези, които, като чуят словото, веднага с радост го приемат; нямат обаче корен в себе си, а са привременни; после, когато настане напаст или гонение заради словото, веднага отпадат (Марк 4:16-17).

В този човек семето се засажда, но сатана създава проблеми, за да наруши процеса на царство от завършване и човекът никога не се радва на предимствата на Божието царство. Толкова често откриваме истина от Божието Слово — принцип на вяра или обещание в Писанията — което е отговорът на настоящата ни ситуация и ние започваме да отстояваме това обещание. Но веднага щом го направим, изглежда, че всяка трудност, която можем да си представим, се обръща срещу нас. Много пъти са се обръщали към мен добри християни, разказващи точно това.

Така че не се изненадвайте, когато проблемите, разочарованията и отлаганията изплуват, след като чуете истина, която ви помага и действате според нея. Сатана се опитва да открадне семето или да ви отклони от пазенето на Божието семе, което сте поставили в сърцето си. Защо? Дяволът разбира, че трябва да спре процеса на царството или семето ще донесе плод в живота ви.

Трънлива почва

А други паднаха между тръни; и тръните пораснаха и ги задушиха, и не дадоха плод (Марк 4:7).

Посятото между тръните са други. Те са онези, които са слушали словото, но светските грижи, примамката на богатството и пожеланията за други работи, като влязат, заглушават словото и то става безплодно (Марк 4:18-19).

Този човек позволява на тръните да растат със скъпоценното семе и по време на процеса тръните покваряват скъпоценното семе. Исус идентифицира тръните като грижите на света, измамата на богатството и желанието за неща. Тези хора са тези, които са позволили на други неща от живота да се състезават за контрол над сърцата им.

Сега не забравяйте, че това са прекрасни хора, които обичат Бог. Те сеят Божието Слово в сърцата си, но Словото няма приоритет пред други неща, които се конкурират за тяхното време и внимание. Други неща в крайна сметка поглъщат земята и превъзхождат ценното семе на Божието Слово. Същите тези хора често ще казват: „Опитах тези неща с вярата, но не проработиха за мен“. Но в действителност ние често не получаваме от Бог или не се наслаждаваме на изпълнението на Неговите обещания, защото други неща в живота ни са заели първо място.

Дайте пълно внимание на Словото

Друг начин за разбиране на тази истина е осъзнаването, че самото семе на Бог е атакувано. Ако сатана не може да попречи на семето да бъде засадено в сърцата ни, той ще отприщи срещу нас натиск от проблеми, трудности или разсейвания, за да се съсредоточим върху тези неща — *всичко друго*, освен обещанията на Божието Слово.

Павел предупреди младия Тимотей за това изкушение:

Докато дойда, посвети се на публичното четене на Писанието, на проповядването и поучаването. Не пренебрегвай дара си, който ти бе даден чрез пророчество, когато тялото на старейшините положи ръце върху теб. Бъди усърден в тези неща; отдай се изцяло на тях, така че всички да видят напредъка ти. Наблюдавай внимателно живота и учението си. Упорствай в тях, защото ако го направиш, ще спасиш както себе си, така и своите слушатели (1 Тимотей 4:13-16, NIV).

Павел инструктира Тимотей да се посвети на поддържането на учението и моделирането на това, което е преживял и е бил свидетел. Той му каза да бъде усърден и да даде цялото си внимание на Божието Слово.

Цар Соломон, човек, надарен със свръхестествена мъдрост, даде същото увещание в Стария завет:

Сине мой, внимавай в думите ми, приклони ухото си към моите слова. Да не се отдалечат от очите ти, пази ги вътре в сърцето си, защото те са живот за тези, които ги намират, и изцеление за цялото им тяло (Притчи 4:20-22).

Въпреки че са написани с разлика от стотици години, тези послания са едни и същи: Словото на Бога трябва да бъде на първо място в живота ви. Харесва ми как Живата Библия превежда този стих:

Слушай, сине мой, какво казвам. Слушай внимателно. Помни тези мисли винаги; остави ги да проникнат дълбоко в сърцето ти, защото ще означават истински живот за теб и сияещо здраве (Притчи 4:20-22, TLB).

Отново намираме увещание да поддържаме мислите си пълни с Божието Слово. Отново, това не е стих от Новия завет, а е написан преди няколко хиляди години. Бог винаги е подчертавал необходимостта да държим умовете си правилно фокусирани. Този стих също ни дава невероятно прозрение за пътя, по който истината и измамата трябва да изминат, за да формират нашите вярвания.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Съсредоточете се върху фразата: „Помни тези мисли винаги в ума си“. Това не означава, че трябва да носите отворена Библия навсякъде, където ходите. Въпросът е да си спомняте Божието Слово, да запомните Божието Слово и да държите Божието Слово на преден план в ума си.

Добра реколта

А други паднаха на добра земя; и дадоха плод, който растеше и се умножаваше, и принесоха — кое тридесет, кое шестдесет, а кое сто.

А посятото на добра земя са тези, които слушат словото, приемат го и дават плод — тридесет, шестдесет и стократно (Марк 4:8, 20).

Този човек засажда Божието Слово в живота си и с течение на времето семето расте и дава реколта. Но е важно да запомните, че този човек упорства през трудностите и разсейванията, с които другите трима слушатели не се справиха успешно. Този човек пазеше семето, разбираше, че трудността е опит да се открадне семето и дава на семето пръв приоритет в живота си. В крайна сметка Божието Слово даде реколта от плодове и ползи в живота на този човек.

Ползите от Божието царство са достъпни за всеки, но получаването на ползите се определя от това колко добре защитаваме и се ориентираме в процеса на растеж на семената.

Този човек спечели битката в своя мисловен живот и запази Божието Слово като основен фокус. Сатана опита всеки трик в арсенала си, за да открадне семето, но този човек не падна на триковете му и не позволи на крадеца да спечели. Исус учи, че ползите от Божието царство са достъпни за всеки, но получаването на ползите се определя от това колко добре защитаваме и управляваме процеса на растеж на семената.

Въпроси:

1. Какво е крепост? Дайте няколко примера за крепости, които са се опитали да нападнат вас или любим човек.
2. Може ли дяволът да хвърли крепост срещу вас по своя воля? Защо или защо не?
3. Как се развиват крепостите?

Молитва:

Небесни Татко, благодаря Ти според Твоето слово във 2 Коринтяни 10:4, че си ни дал духовни оръжия, които са достатъчно силни, за да съборят

Побеждаване на хаоса в ума ви

крепостите на сатана. Помогни ми всеки ден да нося шлема на спасението си, като си спомням за моята правда и власт в Христос. Помогни ми да пленя всяка измамна мисъл и да спечеля битката за ума си. В името на Исус, амин.

Глава 6 АНАТОМИЯТА НА КРЕПОСТТА

Част 2

ВЪПРЕКИ ЧЕ САТАНА НЕ МОЖЕ ДА ИЗМИСНЕ НИЩО ОРИГИНАЛНО, ТОЙ Е майстор на извращенията. Всичко ефективно, което той прави, е било откраднато от Бог и превърнато от добро в зло. Следователно, точно както Божието царство действа чрез процес, така и царството на тъмнината действа чрез процес. Сатана просто открадна процеса на растеж на семената и го използва, за да установи своите крепости в живота ни.

Това се случи с мен. По време на сезона на потискане и робство, който преживях, многократно питах Господ как стигнах до мястото, където бях вързан от страх. Как стигнах дотам, че да не напускам къщата си дни наред поради страх и параноя?

Спомням си, че казах на Господ, че винаги съм бил добро момче. Израснах в църква, а дядо ми беше пастор на нашата църква. Не вършех греховните неща, които някои от моите съученици правеха в гимназията. От дете знаех, че искам да бъда в служение. Не изглеждаше справедливо, че този тормоз и мъка нахлуха в живота ми. Къде отворих вратата? Какво направих, за да пожъна този вид тормоз?

Именно в онези най-мрачни моменти, когато умът ми не се изключваше и измъчващите мисли ме парализираха, Господ започна да ми показва от Словото Си как крепостите се установяват в живота ни.

Апостол Павел ни информира, че макар да ходим в плът, нашата битка не е плътска. Като християни, ние участваме в духовна война и затова трябва да разберем, че ни се противопоставя духовен враг.

Защото, макар и да живеем в плът, ние не воюваме по плът. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, а са силни пред Бога за събаряне на крепости. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христос (2 Коринтяни 10:3-5).

Забележете също как Павел идентифицира нашия духовен враг, когато пише на църквата в Ефес.

Най-накрая, братя мои, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество. Облечете се в пълното Божие въоръжение, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, а срещу началствата, срещу властите, срещу световните владетели

Побеждаване на хаоса в ума ви

на мрака на този свят, срещу духовете на злото в небесните места (Ефесяни 6:10-12).

Павел дава да се разбере и в двата пасажа, че ние сме в борба с невидими зли сили. Целта на тези невидими зли сили е да възпрепятстват и забранят Божиите планове и цели да се сбъднат в живота ни. Един от начините, по които те постигат целта си, е като развиват крепости в умовете и емоциите ни. Но тези зли сили нямат силата да ни налагат крепост на случаен принцип по всяко време, когато решат. Те са безсилни срещу нас, когато сме облечени в нашите духовни доспехи и имаме работещо познание за Божието Слово.

Злите сили нямат силата да ни налагат крепост на случаен принцип по всяко време, когато решат.

Дебне пред вратата

Една интересна истина се намира в старозаветната книга Битие, която разкрива как сатана винаги дебне наоколо и чака отваряне в нашия живот.

И Адам позна жена си Ева, и тя забременя и роди Каин. И каза: С помощта на ГОСПОДА придобих мъж. Родил оцето и брат му Авел. Авел стана овчар, а Каин стана земеделец. И след време Каин принесе жертва на ГОСПОДА от земните плодове. И Авел също принесе от първородните на стадото си и от тлъстината му. И ГОСПОД погледна благосклонно на Авел и на жертвата му, а на Каин и на жертвата му не погледна благосклонно. И Каин се разсърди твърде много и лицето му се помрачи. И ГОСПОД каза на Каин: Защо си се разсърдил и защо е помрачено лицето ти? Ако правиш добро, не е ли прието? Но ако не правиш добро, грехът лежи на вратата и към теб ще бъде неговото желание, но ти владей над него (Битие 4:1-7).

Каин и Авел, първите двама сина на Адам и Ева, донесоха своите приноси на Господ. Господ прие приноса на Авел, но не прие приноса на Каин. Стих 6 по-горе казва, че Каин „се разсърди твърде много и лицето му се помрачи“, или с други думи, той е изглеждал депресиран и унил.

Забележете как Господ отговори на Каин и каза: „Ако правиш добро не е ли прието, но ако не правиш добро, грехът лежи на вратата“ (стих 7).

Интересно е да се отбележи, че грехът няма властта или способността да събори вратата ви и да нахлуе. Грехът и греховното влияние остават да дебнат наоколо и да чакат пред вратата ви. Вие сте този, който отваря вратата за греховно влияние, било чрез небрежност, изкушение или невежество.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Как Каин отвори вратата? Знаем, че гневът и ревността на Каин в крайна сметка взеха надмощие и той уби брат си Авел. Но хората просто не се събуждат една сутрин, след като са разочаровани и да убиват членовете на семейството си. Нещо трябва да се е случило в ума и сърцето на Каин, за да го тласне до точката да убие единствения си брат.

Исус ни каза как се отваря вратата за греха:

...Не разбирате ли, че всичко, което влиза в устата, минава през корема и се изхожда навън? А онова, което излиза от устата, произхожда от сърцето и то осквернява човека. Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули. Тези са нещата, които оскверняват човека; а да яде с неизмити ръце, това не го осквернява (Матей 15:17-20).

Исус учи, че яденето на храна и вечерянето без да си измием ръцете няма да ни оскверни духовно. Разбира се, яденето на нездравословна храна не е полезно за нас естествено, а храненето без да си мием ръцете не е санитарно. Но нито едно от тези неща не засяга духовното ни здраве. Исус продължава, като казва, че думите, които излизат от устата ни, са плод на това, което е в сърцата ни.

В стих 19 Исус разкрива една от най-проницателните истини в Писанията. Той каза, че нещата, които оскверняват човека, са нещата, които идват от сърцето и Той изброи някои от тях: „Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули“.

Забелязахте ли, че първото нещо, което Исус спомена, че идва от омърсен човек, са *лоши мисли*? Той посочи няколко греха, с които сме запознати, но злите мисли оглавяват списъка. Всъщност убийството започва с мисъл. Кражбите започват с мисъл. Прелюбодейството започва с мисъл. Това е причината да разкажа на младата двойка какво е причинило предателството на брачните им клетви, защото всичко започва с мисъл.

Помислете за това по този начин. Никога не трябва да се страхуваме от изневяра на съпруга си, ако никога не сме мислили за невярност. Убийството, блудството, кражбата, лъжата или всичко друго, с което сатана ни изкушава, никога няма да се утвърди в живота ни, ако не им позволим място да бродят неконтролирано в умовете ни.

Всички умишлени грехове започват с една мисъл. Ако спрем мисълта, ние забраняваме действието.

Израснах, чувайки фраза, подобна на тази: „Няма значение какво мислиш, ако не действаш според него“. Но има значение! Има значение, защото нашите мисли водят до действия. Всъщност всички умишлени

грехове започват с една мисъл. Ако спрем мисълта, ние забраняваме действието.

Първоначалният ми въпрос беше: „Как Каин отвори вратата за греха и в крайна сметка за убийството?“ Отговорът е, че Каин се ядоса на казаното от Бог и сатана предложи мисълта за убийство. Каин прие тази мисъл, подхранваше тази мисъл и вратата се отвори. Точно тогава започна процесът на царството на мрака.

Исус каза, че преди човек да извърши убийство, първо трябва да се прегърнат и приемат мислите за убийство. Не забравяйте, че сатана действа на арената на мисълта. Той лежи пред вратата на вашия живот, винаги търси възможност да внуши мисъл, която ще ви отдалечи от плана и целта на Бог. Ако оставите място за зли, страховити, отмъстителни или похотливи мисли да бродят в ума ви, вие сте отворили вратата към греха.

Това е причината Павел да казва на Коринтяните „...пленияме всяка мисъл да се покорява на Христос“ (2 Коринтяни 10:5). Ние държим вратата към греха затворена в живота си, като пленияме мислите си.

И така, защо изпитах адски мъки в ума си и живях като затворник на страх в къщата си една година? Липсата ми на знание за Божието Слово позволи на една измамна мисъл да влезе в ума ми и процесът на тъмнина започна.

Години наред допусках в ума си похотливи, страховити и негативни мисли. Дори като пастор бях научен какво да нося, къде да ходя и къде не, правилната дължина на косата ми и всички неща, които погрешно смятахме, че правят човека свят, но никога не си спомням някой да ме е учил какво да мисля.

Това важно ли е? Безспорно, да! Бог ни казва: „Защото каквито са мислите в душата му, такъв е и той“ (Притчи 23:7).

Всичките ми проблеми започнаха с една-единствена мисъл: Сигурно си обладан от демони. Ако бях спрял тази мисъл, щях да я изкарам от релсите и да избягам от години на сърдечна болка и мъка.

Процесът на царството на мрака

Прекрасно нещо е да бъдеш освободен от робство и крепости – затвори на мъчение и пристрастяване — но още по-велико е изобщо да не бъдеш затворен от крепост. Ето защо Бог ни показва как работи дяволът, за да можем да му се противопоставим и да го победим. Павел каза: „За да не ни надхитри сатана. . . ние сме запознати с неговите зли планове“ (2 Коринтяни 2:11, NLT).

В предишната глава обсъдихме процеса на Божието Царство, описан подробно в Марк 4-та глава, който е първо стръка, след това класа и накрая пълното зърно в класа. Сега нека разгледаме как сатана изкривява процеса, за който 2 Коринтяни 10-та глава ни казва, че е първо мисълта, след това въображението и накрая крепостта.

Имало го е през цялото време, но не сме успели да го видим. Ние смъряхме дявола, връзвахме дявола и гонехме дявола. Отнасяхме се

Побеждаване на хаоса в ума ви

към дявола като към някаква всемогъща сила, която изисква цялата ни енергия, за да побеждаваме всеки ден от живота ни. Много проповедници и учители прекарват повече време да говорят за дявола, отколкото за Бог или Неговото Слово. Слушайте, хора! Сатана е победен враг и единственото му жизнеспособно оръжие срещу нас е измамата.

Исус ни даде печелившия отговор на оръжието на сатана: „Ако стоите в словото Ми, наистина сте Мои ученици. И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни“ (Йоан 8:31-32).

Изпълнената с Духа Църква се гордее със силата да събаря крепости, което е прекрасно. Но в същото време несъзнателно създаваме впечатлението, че нашият враг има еднаква сила. Той със сигурност няма! Неговите усилия да създава зависимости, хаос и срамен грях в живота ни могат лесно да бъдат победени, когато научим простата истина за поддържането на живот на благочестиво мислене.

Сатана е победен враг и единственото му жизнеспособно оръжие срещу нас е измамата.

Нека погледнем отново този изключително важен стих за умствените битки, който Святият Дух говори чрез апостол Павел.

Защото, макар и да живеем в плът, ние не воюваме по плът. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, а са силни пред Бога за събаряне на крепости. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христос (2 Коринтяни 10:3-5).

Забележете в стих 4, че нашите оръжия са за събаряне на крепости. С други думи, крепостта вече е създадена и установена, така че духовното оръжие е необходимо, за да я събори и разруши. Също така научихме, че крепостта не е създадена за една нощ или без наше разрешение или участие. Необходим е процес, за да бъде установена крепост в живота ни и стихове 3-4 ни казват, че първо е мисълта, след това въображението и накрая крепостта.

Първо идва мисълта

Както споделих по-рано, чувал съм непретенциозни хора да казват, че няма значение какво мислите, стига да не действате според него. Но ние научихме, че мислите, които приемаме, в крайна сметка се превръщат в действия и поведение, което демонстрираме. Ясно и просто, нашите мисли определят нашите действия. Ето защо е толкова важно да дисциплинираме и пазим нашия мисловен живот.

Преди години чух това изказване, което остана в мен: „Мислите са планове за действия“. Нещата, за които непрекъснато мислите днес, ще

Побеждаване на хаоса в ума ви

станат ваши думи, действия и отношение утре. Това, за което мислите, е важно и Библията има какво да каже за това.

И накрая, братя, това, което е истинно, което е честно, което е справедливо, което е чисто, което е прекрасно, което е с добри отзиви; ако има някаква добродетел и ако има някаква похвала, мислете за тези неща (Филипяни 4:8, KJV).

В този стих Павел специално ви каза какво да мислите и какъв тип мисли трябва да допускате в ума си. Защо? Защото вашият мисловен живот е първата врата, през която сатана прониква, за да създаде крепост в живота ви.

Пророк Исая разбра важността на охранявания мисловен живот, когато написа това:

Ще поддържаш в свършен мир всички, които се доверяват на Теб, всички, които мисли са насочени към Теб! (Исая 26:3, NLT).

Бог разкри на света чрез пророк Исая как грешните мисли служат като врагове на плановете и целите на Бог за нашия живот.

Нека остави безбожният път си и човекът на греха — помислите си; нека се обърне към ГОСПОДА и Той ще се смили над него; и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро (Исая 55:7).

Бог изисква от нечестивите да изоставят пътя си, но и своите мисли, защото мислите в крайна сметка водят до действия. Научих, че мога да се покая за греховните си действия, но ако продължа да подхранвам греховни мисли, в крайна сметка ще трябва да се покайвам отново за същите тези греховни действия.

Вашият мисловен живот е първата врата, през която сатана прониква, за да създаде крепост в живота ви.

Книгите, които четем, програмите, които гледаме, и музиката, която слушаме, всички носят мисли за живот и смърт. Затова трябва непрекъснато да пазим мисловния си живот. В действителност, пазенето на нашия мисловен портал е ежедневна дисциплина, а не събитие веднъж седмично.

Сатана знае, че трябва да проникне в мислите ви, преди да упражни някакво влияние в живота ви. Така че той непрекъснато ще довежда до ума ви измамни мисли, похотливи мисли, негативни мисли, осъдителни мисли, мисли на съмнение и на страх. Дяволът непрекъснато насочва

Побеждаване на хаоса в ума ви

мислите си, за да види дали някоя ще проникне и ще намери място за настаняване в ума ви.

Ето защо трябва да пленявате всяка негативна мисъл!

Отначало тази духовна дисциплина може да бъде истинска борба, особено ако не сте имали граници в мисловния си живот. Преди да науча важността на това да имам дисциплиниран мисловен живот, аз позволявах на ума си да блуждае и да фантазира върху много безбожни образи и мисли. И така, овладяването на ума ми беше предизвикателство, но в крайна сметка успях да върна мисловния си живот под Господството на Христос. И вие също можете!

Второ идва въображението

Ако не внесем дисциплина в умовете си и не контролираме мисловния си живот, безбожните мисли ще се превърнат във въображения или това, което обикновено наричаме фантазии. Въображението е мощно — то може да създава положителни, благочестиви образи или отрицателни, перверзни.

Например, Бог каза на Аврам (по-късно наречен Авраам) да мечтае и да си представи размера на семейството си и Бог осъществи този образ.

И ГОСПОД каза на Аврам, след като Лот се отдели от него: Повдигни сега очите си от мястото, където си, и погледни към север и юг, към изток и запад; защото цялата земя, която виждаш, ще дам на теб и на потомството ти до века. И ще направя потомството ти многочислено като земния прах; така че ако може някой да изброи земния прах, ще се изброи и твоето потомство. Стани и обходи земята надлъж и нашир, защото на теб ще я дам (Битие 13:14-17).

Мечтаенето на Божиите мечти и въобразяването на Божиите идеи са един от начините, по които да се поддържа раздвижени и да се движим към Божия план за нашия живот, но в същото време безбожните образи и фантазии поддържат плътта ни раздвижена и движеща се към крепости в нашия живот. Крепостите започват с мисъл, а безбожните мисли, които не са арестувани и пленени, ще растат и ще се превърнат във въображения.

Старозаветната дума въображение просто идва от корена на думата образ или „картина на мисълта“. Мойсей ни даде представа за това как мислите могат да се превърнат във въображения в следващия стих.

Господ забележа степената на човешкото нечестие на земята и видя, че всичко, което те мислеха или си представяха, е постоянно и напълно зло. Така че Господ съжали, че въобще ги е направил и поставил на земята. Това разби сърцето Му (Битие 6:5-6, NLT).

Няколко глави по-късно в Битие 11-та глава четем историята за Вавилонската кула. Въображението на хората подхранва идеята за построяване на кула до небето. Всъщност самият Бог казва, че тяхното въображение, оставено неконтролирано, би било пагубно за бъдещето им.

И Господ слезе да види града и кулата, които построиха човешките синове. И Господ каза: Ето, хората са едно и всички имат един език; и това е, което са започнали да правят: и сега нищо от това, което са си представяли да направят няма да им бъде възпрепятствано (Битие 11:5-6, KJV).

Работил съм с много семейни двойки, които са преживели разбиването на сърцето от изневяра. Без изключение, крепостта на прелюбодейството следва същия предсказуем модел. Първо идват мислите да бъдете с някой, различен от вашия брачен партньор. Ако тези мисли не бъдат изхвърлени, следващата стъпка на прогреса винаги са образите на това, че сте с другия човек, разигравачи се в ума. Фантазията става вълнуваща и почти реална. Често този етап продължава седмици и месеци. Всеки път, когато човек фантазира да бъде с другия човек, вълнението нараства и обмислянето на болезнените последици намалява. Това е част от измамата на сатана.

Живеем в култура, наситена със секс. Много реклами, седмични програми и особено филми показват сексуален оттенък. Има изобилие от различни статистически данни, но е доста добре установено, че голям процент от мъжете християни често гледат порнография. Промоутърите на порнографията с гордост декларират, че е това без жертви и се опитват да я представят като изкуство и забавно кино. Проучванията доказват обратното.

WebMD, медицински уебсайт, дава следното предупреждение:

Порнографията не е трудна за намиране. Примамката ѝ е силна. Честото ѝ използване може да бъде проблем в личен, социален, дори професионален план. Някои експерти казват, че интензивната употреба на порнография може да повлияе негативно на работата на мозъка ни.⁶

Уебсайтът продължава, като казва това:

Експертите казват, че същата мозъчна активност, показана при пристрастяването към наркотици и алкохол — когато вериги в

⁶ Bhandari, Smitha. "Pornography Addiction: Why Pornography Is Addictive?" WebMD. WebMD, March 19, 2019. <https://www.webmd.com/sex/porn-addiction-possible>.

Побеждаване на хаоса в ума ви

мозъка ви се свързват с възнаграждение, мотивация и памет се включват — се среща при тези, които използват много порнография.⁷

Тези, които използват порнография редовно, имат интензивни пориви или жажда за секс. Те се обръщат към порното, когато са разтревожени. Те също така са склонни да се борят на работа и у дома. Някои експерти смятат, че има връзка между прекомерната употреба на порно и неудовлетворението от взаимоотношенията.

Образите и сцените, които позволяваме да останат в съзнанието ни, имат опияняваща сила в живота ни. За съжаление, съветвал съм десетки двойки, чиито бракове са изпитали предизвикателства, защото съпругът или съпругата са били принудени да се състезават с нереалистична фантазия.

Още по-лошото е, че порнографските изображения не са невинни сцени, които гледате веднъж и никога повече не мислите. Това са сцени, които предизвикват непозволени чувства на възбуждане — както неконтролирани, така и безбожни. Порнографията отравя ума ви — това е токсин, освободен в мисленето ви.

Споменах, че преди години и аз се борих с порнографията и открих нещо важно, когато започнах да се освобождавам от нечисто мислене и образи. Когато замених това пространство с Божието Слово и здрави мисли, станах по-умен. Сега знам, че ако говорите със семейството и приятелите ми, те може да опровергаят тази теория, но тя е вярна. Умствената ми способност да разбирам, да запомням, на се фокусирам и да се концентрирам се увеличи, когато умът ми беше свободен от образите и сцените на похотта и порнографията. Ако знаех това преди години, щях да съм много по-добър ученик в гимназията и колежа.

Порнографията отравя ума ви — това е токсин, освободен в мисленето ви.

Това, което мислим, виждаме и слушаме, е храна за умовете ни, точно както храненето е за телата ни. Когато допускаме грешни неща в ума си, това ще ни се отрази неблагоприятно. По същия начин, когато изпълним умовете си с добри неща, това ще ни подобри положително.

Същото важи и за служенето на хора, които се борят с безнадеждност до степен да нанасят вреда на себе си. Мислите за безнадеждност и мрак нахлуват в умовете им. Ако не са в състояние да премахнат тези нездравословни мисли или да ги заменят с обнадеждаващи мисли, те ще започнат да си представят начини да си навредят, за да избягат от болката, която ги преследва.

⁷ Bhandari, Smitha. "Pornography Addiction: Why Pornography Is Addictive?" WebMD. WebMD, March 19, 2019. <https://www.webmd.com/sex/porn-addiction-possible>.

Хората, които умишлено са се наранили или са сложили край на живота си, са приели мисли и образи за извършване на това действие. Рядко хората умишлено слагат край на живота си, без да доверят на някого мислите, които непрекъснато ги измъчват.

Трето идва крепостта

Ако не пленим грешните мисли, мислите ще се превърнат в образи или фантазии в умовете ни. Ако не разрушим, унищожим или насилствено не освободим ума си от тези образи и фантазии, в крайна сметка ще бъдем под контрола на крепост. След това, след като сме под влиянието на крепост, ние сме затворени от нейните желания, влияние и пориви. Крепостта поглъща нашето мислене и се превръща във филтъра, през който виждаме и усещаме всичко.

Точно това се случи с Юда Искариотски. От доста време беше приел мислите да иска повече пари. Сигурен съм, че дори си е представял различни сценарии, за да получи повече пари. Най-накрая се представи възможността и той беше толкова погълнат от крепостта на жаждата за пари, че предаде Божия Син.

И приближаваше празникът на безквасните хлябове, който се нарича Пасха. И главните свещеници и книжниците обмисляха как да Го умъртвят; защото се бояха от народа. Тогава сатана влезе в Юда, наречен Искариотски, който беше от числото на дванадесетте; и той отиде и се наговори с главните свещеници и началниците на стражата как да им Го предаде. И те се зарадваха и се споразумяха да му дадат пари. И той обеща и търсеше удобен случай да Го предаде, когато би отсъствало множеството (Лука 22:1-6).

Лука ни каза, че „сатана влезе в Юда“ (стих 3). Дяволът не влезе в Юда насила и не го прави против волята на Юда. Юда Искариотски беше доброволен участник в схемата.

Помислете отново за Матей 15:19, където се казва: „Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули“. Това, което започна като една единствена мисъл, се превърна в най-ужасното предателство в човешката история.

Това, което започна като една единствена мисъл, се превърна в най-ужасното предателство в човешката история.

Изглежда, че всеки ден чуваме истории за невероятни трагедии и разбити сърца, извършени от приятели и членове на семейството срещу техните близки заради крепости в живота им. Пристрастяването към наркотици често кара хората да крадат от собствените си семейства; неконтролирана ревност и гняв карат приятели да убиват приятели.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Неконтролираната алчност кара братята и сестрите да крадат един от друг или служителите да крадат от компания, която е била добра към тях.

Не позволявайте на дявола да ви измами! Сатана и крепостите не могат да ви атакуват или да ви вържат на случаен принцип без ваше разрешение. Крепостта не може да ви погълне, докато не сте позволили на ума си многократно да се движи, мисли и фокусира в тази посока няколко пъти.

Вие имате избор! Затова изберете да вървите по Божия път и мирът ще последва.

Въпроси:

1. Как се отваря вратата към греха в живота ни? И как се затваря?
2. Има ли значение за какво мислиш? Защо?
3. Какъв е процесът на царството на мрака, който изгражда крепости в живота ни?

Молитва:

Небесни Татко, аз Ти благодаря според Твоето Слово в Яков 1:5, че ако ни липсва мъдрост, можем да поискаме от Теб и Ти безплатно ще ни дадеш мъдростта и разбирането, от които се нуждаем. Благодаря Ти, Татко, че разбирам как действат схемите на сатана и повече няма да бъда хванат в капан от неговите измамни тактики. Помогни ми да направя здравето на моята мисъл приоритет в живота си. В името на Исус, амин.

Глава 7

БОЖИЯТА СТРАТЕГИЯ ЗА ПОБЕЖДАВАНЕ НА ПЛАНОВЕТЕ НА САТАНА

ВЪПРЕКИ ЧЕ САТАНА Е ДОКАЗАЛ ПЛАНОВЕ, КОИТО СЕ ПРЕДИЗВИКВАЛИ ОПОСТУШЕНИЕ върху човечеството от поколения, Бог също е дал на децата Си забележителни и мощни стратегии и оръжия, за да устоят на неговите планове. Ако прилагате тези стратегии, никога няма да се налага да се притеснявате за това, че сатана развива крепост в живота ви. Без значение каква мисъл, въображение, крепост или демонична схема носи дяволът, за да ви победи, Бог има стратегия да го постави на неговото място, което е под краката ви (Ефесяни 1, 2).

Чрез писанията на апостол Павел Бог вече е описал подробно как да се преодолее всеки етап от плана на сатана. Нека разгледаме Божиите стратегии една по една.

СТРАТЕГИЯ № 1: Пленяване на мисълта

Най-лесната и най-ефективна форма на духовно воюване е да пленяваме мислите си. Това просто означава да откажем да позволим на всякакви безбожни, обвинителни, страховити, обезкуражаващи или осъждащи мисли правото да се движат свободно в умовете ни. Апостол Павел ни разказа всичко за тази стратегия. Погледнете отблизо още веднъж този отличителен стих за мислите и техния контрол:

Събаряйки въображения и всяко високо нещо, което се издига срещу познанието за Бога, и пленявайки всяка мисъл за послушанието на Христос (2 Коринтяни 10:5, KJV).

На почти всяка конференция, където поучавам за мисловния живот, ме питат: „Как пленяваш мислите си? Какво означава това и как изглежда?“ Ето го отговора: да плените мислите си означава да разпознаете, че определена мисъл или модел на мислене не принадлежи на ума ви, и да предприемете умишлено действие, за да не приемате тези видове мисли.

Можем или да пленяваме мислите си, или нашите мисли ще ни пленят.

Обичам да го казвам по следния начин: можем или да пленяваме мислите си, или нашите мисли ще ни пленят.

По-рано в моето пътуване си спомням, че прочетох какво каза Павел във 2 Коринтяни и си помислих, че иска невъзможното. Как може някой да пленява всяка една мисъл, която му минава през ума? Ако

Побеждаване на хаоса в ума ви

средностатистическия човек мисли между 50 000 и 60 000 мисли на ден, как можем да пленяваме всички тези мисли? Честно казано, в началото на моето пътуване мисловният ми живот беше толкова недисциплиниран, че не можех умишлено да спра да мисля за нещо и умишлено да започна да мисля за нещо друго. Не можех да изключа ума си и просто да мисля за нещо различно. И така, идеята за пленяване на всяка мисъл ми се струваше нереалистична.

Не след дълго открих също, че пленяването на всяка мисъл не означава само спиране на грешната мисъл, но и замяната ѝ с правилната мисъл.

Много пъти ставах от стола, където седях, и се разхождах из стаята, казвайки си: „Няма да мисля така. Няма да мисля така“. В този момент имах спечелена половината от битката! Разбрах, че има мисли, които не принадлежат на ума ми, и успях да ги прогоня за около ден. За съжаление, те винаги се връщаха в ума ми. Когато го правех, аз се връщах към това, което казах: „Няма да мисля така. Няма да мисля това“. Ден след ден този сценарий се разиграваше. Получавах моментно облекчение, но не беше трайно.

Да пленяваш всяка мисъл не означава само да спреш грешната мисъл, но да я замениш с правилната мисъл.

Тогава го видях! Било е там през цялото време, на аз го бях пропуснал. Погледнете отново Филипяни 4:8 по-долу. Често в църковния свят ние прекарваме по-голямата част от времето си да казваме на хората какво да не правят, вместо да им казваме какво да правят или как да правят правилните неща. Но под вдъхновението на Святия Дух Павел ни каза точно за какво да мислим.

И накрая, братя и сестри, това, което е вярно, което е благородно, което е правилно, което е чисто, което е прекрасно, което е достойно за възхищение — ако нещо е отлично или достойно за похвала — мислете за такива неща (Филипяни 4:8, NIV).

Когато видях тази истина, спрях да прекарвам времето си в опити да не мисля определени мисли и започнах да работя върху правилните мисли. Да пленим мислите си не означава само да спрем да мислим лоши мисли; това означава да поемем контрола над ума си и да мислим правилни мисли.

Изправете се пред фактите. Не можем просто да спрем да мислим. Нашите умове са активни двадесет и четири часа на ден, седем дни в седмицата. Нашите умове работят дори когато спим или сме в безсъзнание. Те никога не спират. Така че е невъзможно да спреш да мислиш. Идеята е, че трябва да насочим ума си към правилните мисли.

Тогава и там направих революционна промяна. Когато се хващах да си мисля безбожни мисли, не казвах просто: „Няма да мисля това“. Вместо това казах: „Вземам тази мисъл в плен и я заменям с _____“. Намирах стих от Писанието, който противопоставя грешната мисъл с Божията истина и я запълвах в празното място. Имаше няколко пъти по време на шофиране, когато отбивах от пътя, излизах от колата и се разхождах, цитирайки писанията, за да хвана мислите си и да пренасоча ума си.

През най-мрачните дни на моята мисловна житейска битка седях в тъмна стая с часове и се взирах в стената. Умът ми беше объркан и мислите ми не се изключваха, нито се фокусираха в една посока. Жена ми влизаше в стаята и ми говореше, но аз не я чувах. Нямах контрол над мислите си — моите мисли ме контролираха. Но когато спрях да изразходвам енергията си, опитвайки се да не мисля за определени мисли, и започнах да изразходвам енергията си, мислейки правилните мисли, нещата започнаха да се променят.

Четенето на моята Библия, четенето на книги, изпълнени с вяра, и слушането на музика за поклонение ми дадоха постоянните боеприпаси, от които се нуждаех, за да си върна обратно собствеността върху мисловния си живот. Научих също, че четенето на Библията на глас помогна на ума ми да „замълчи“ и да чуя Божието Слово.

СТРАТЕГИЯ № 2: Събаряне на въображението с отговорност

Нека отново разгледаме 2 Коринтяни 10:5, за да видим втората ни стратегия. Не можем да се съсредоточим твърде много върху този стих, защото той е план за контролиране на нашия мисловен живот и ходене в победа в тази област.

Събаряйки въображения и всяко високо нещо, което се издига срещу познанието за Бога, и пленявайки всяка мисъл за послушанието на Христос (2 Коринтяни 10:5, KJV).

Обърнете внимание на фразата събаряне в този стих, която идва от гръцката дума *катаирео*. Това означава „да разрушиш или да унищожис“ и извежда един интересен момент. Отначало просто се научаваме да пленяваме мислите си, но след като мислите се превърнат в образи в ума ни, трябва да работим усилено, за да разрушим и съборим тези образи. Защо? Защото духовното воюване се засилва с напредването на процеса на царството на мрака.

Събарянето създава впечатлението за хвърляне с намерението за унищожаване. С други думи, умствената война се е увеличила до точката, в която трябва да станем насилствени в нашата защита.

Множество съпрузи са споделяли с мен как са репетирали и възпроизвеждали различните детайли от предложената афера в съзнанието си отново и отново, преди да съберат смелостта да преминат

през нея. Отначало страхът да не бъдат хванати им е пречил да преминат в действието. Но колкото повече фантазирали за това, толкова повече тръпката надделявала над страха. Фантазията се заключвала в умовете им; образите се преигравали отново и отново, разпалвайки плътта и физическите им желания.

И така, как да „събаряме или хвърляме“ безбожни фантазии или въображения? Един ефективен начин е да изложите тази фантазия на светлината.

Схемите и тактиките на сатана растат само в тъмнината. Грехът се поражда в тъмнината — той се умножава и набира скорост в тъмнината. Ако злата мисъл е достигнала до въображение или фантазия, тя е на една крачка от поглъщането на човека.

Ако откриете, че приемате фантазии, които са безбожни или нечисти — или ако се улавяте, че непрекъснато мечтаете или позволявате на ума си да се увлича в сцени и действия, които са похотливи или грешни — намерете доверен духовен приятел и му се доверете. Помолете приятеля ви да се моли за вас и изведе това грешно въображение в светлината.

В този момент тя е напреднала отвъд случайната мисъл, че можете да спрете с малко усилие. Сега еволюира в сцени, които предизвикват възмущение и раздвижват плътта ви и следователно войната, необходима за спиране на този процес, също трябва да се засили. Ето защо имате нужда от отговорен партньор.

На етапа на въображението измамата на фантазията е станала толкова опияняваща, че не можете да видите опасността и негативната страна напред.

На етапа на въображението измамата на фантазията е станала толкова опияняваща, че не можете да видите опасността и негативната страна напред.

Всеки, който обича брат си и сестра си, живее в светлината и в тях няма нищо, което да ги накара да се спънат. Но всеки, който мрази брат или сестра, е в тъмнината и ходи в тъмнината. Те не знаят къде отиват, защото тъмнината ги е заслепила (1 Йоан 2:10-11, NIV).

Апостол Йоан ни информира, че щом попаднем под влиянието на тъмнината, сме ослепени или измамани. Не можем да видим опасността, която ни предстои. Ако продължим по същия път без корекция, Светият Дух ще доведе хора или обстоятелства в живота ни, които ще пресекат хипнотичната ни фантазия с реалността. Светият Дух разбира, че духовната война се е засилила и ако ходим под измама, ние сме агне, водено към клане.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Неудобен момент, съпруг, който намира текстово съобщение, приятел в Христос, който ни вика, планирано тайно телефонно обаждане или среща, прекъсната по странен начин, са неудобни сценарии и работата на Святия Дух хвърля светлина върху тъмнината, която ни води. Святият Дух е милостив и ще нахлуе в плановете на сатана с прекъсване, за да ни предпази от обвързване с крепост. Ако някое от тези неща ви се е случило, вие не сте просто хванати; вие сте пощадени от милостивия небесен Баща.

Защото Господ дисциплинира онези, които обича, и наказва всеки, когото приема като Свое дете. Докато издържате на тази божествена дисциплина, не забравяйте, че Бог се отнася с вас като със Свои Собствени деца. Кой някога е чувал за дете, което никога не е дисциплинирано от баща си? Ако Бог не ви дисциплинира, както прави с всичките Си деца, това означава, че сте незаконни и изобщо не сте Негови деца. Тъй като уважаваме нашите земни бащи, които ни дисциплинират, не трябва ли още повече да се подчиняваме на дисциплината на Бащата на нашите духове и да живеем вечно? Защото нашите земни бащи са ни дисциплинирали няколко години, правейки най-доброто, което са знаели. Но Божията дисциплина винаги е добра за нас, за да можем да участваме в Неговата святост. Никая дисциплина не е приятна, докато се случва — болезнена е! Но след това ще има спокойна жътва на правилен живот за тези, които са обучени по този начин (Евреи 12:6-11, NLT).

За съжаление, хората понякога не приемат сериозно дисциплината си и продължават да позволяват на фантазията да контролира живота им. Те бягат покрай Божията милост и препятствията, които Той поставя, за да им спести евентуална болка и разбиване на сърцето.

В продължение на пет години служих като областен надзорник в район с над 220 църкви и 650 служители. За съжаление, няколко пъти в тази задача трябваше да упражнявам духовна дисциплина върху служители, които са били неверни на своите съпрузи. При всяко разследване, което провеждах, служителите казваха много пъти, че Святият Дух ги е арестувал духовно и емоционално или е прекъсвал тайните плановете, които те са правили, за да извършат своите неверни действия.

Святият Дух се е опитвал да ги спаси от действия според техните фантазии да бъдат с човек, различен от съпруга си, но те са продължавали да Го игнорират и да бягат покрай Господните препятствия. Бог се е опитвал да вкара тази фантазия и грешно въображение в светлината, защото светлината винаги обезоръжава плановете на сатана. Светлината премахва измамата на злото намерение и позволява на измамените да я видят такава, каквата е — капан на унищожение.

Побеждаване на хаоса в ума ви

В Яков 5:16 ни е казано: „Признавайте грешките си един на друг и се молете един за друг, за да бъдете изцелени...“ (TLB). Отчетността и молитвата носят защита и изцеление. Разбирам, че разкриването на някого за безбожни фантазии или въображения може да бъде неудобно. Но този момент на смущение е нищо в сравнение със срама и болката, които ще изпитате, ако фантазията ви се превърне в крепост, върху която действате.

Ето още едно предупреждение да потърсим помощ, след като разберем, че започваме да попадаме под влиянието на тъмнината:

Двама могат да постигнат двойно повече от един, тъй като резултатите могат да бъдат много по-добри. Ако единият падне, другият го дърпа нагоре; но ако човек падне, когато е сам, той е в беда. Освен това в студена нощ двама под едно и също одеяло печелят топлина един от друг, но как може един да бъде стоплен сам? И един стоящ сам може да бъде атакуван и победен, но двама могат да застанат гръб до гръб и да победят; трима е още по-добре, тъй като възето с тройна нишка не се къса лесно (Еклесиаст 4:9-12, TLB).

Забележете отново стих 12, който казва: „...Един, който стои сам, може да бъде атакуван и победен, но двама могат да застанат гръб до гръб и да победят.“ Способността да победим врага е гарантирана, когато не се бием сами. Двама — това е приятел, молитвен партньор или отговорен партньор — като стоят заедно, могат да победят всеки враг.

Моята съпруга, моят силен помощник

В моето пътуване към психическата свобода моята скъпоценна съпруга Аманда стана мой отговорен партньор. Както казах по-рано, моят мисловен живот беше неподвижен и извън контрол.

Тъй като бяхме отгледани при строга петдесетна традиция, имаше някои неща, за които просто не говорихме и сексът беше едно от тях. Сексът беше тема табу в църквата и у дома. През всичките си години на израстване в църквата, никога не си спомням учител в неделното училище, младежки водач или член на семейството да ме е дърпал настрана и да ми говори за правилното сексуално изразяване, чувства или как да овладее сексуалните пориви като тийнейджър или млад възрастен.

Баща ми и аз проведохме един разговор за секс когато бях на двадесет и две години, когато живеех у дома с родителите си. Този конкретен разговор се състоя в деня на сватбата ми, когато бях на двадесет и две години и шест месеца. Каза ми, че иска да ме заведе на обяд и да говори с мен. Меко казано ме беше страх, защото той и аз никога не сме водили сериозни мъжки разговори. Той беше добър, честен баща, но разговорите ни обикновено се отнасяха само за темите за спорт, училище или работа.

Често говорехме за работата му, която беше неговият живот, защото той искаше да се увери, че ми вдъхва силна работна етика и го направи.

Той избра да отидем при Уенди и това беше добре за мен, защото съм любител на чийзбургерите. След като поръчахме седнахме и си поговорихме. Настроението беше малко неудобно, защото го чаках да започне сериозната част от този разговор. Знаех, че е нервен за нарушаването на някоя сериозна тема.

Накрая той разчупи леда и каза: „Синко, искам да говоря с теб за секса“. Ако си спомням правилно, току-що бях отхапал голяма хапка от моята Уенди със сирене и почти се задавих. Това ме изненада напълно. Очаквах разговорът да е за пари — да не влизаме в дългове, купувайки много мебели или да не поставяме брака ни в тежко финансово положение, като имаме деца твърде рано. Но за моя изненада темата за парите така и не се появи в целия разговор. Последното нещо, за което очаквах баща ми да говори с мен, беше сексът.

Докато дъвчех бавно с пълна уста с бургер, аз го погледнах и неразбираемо измърморих добре. След това баща ми започна скандалния разговор за секс баща/син. Но аз не бях на тринадесет години. Бях на двадесет и две.

Той бавно започна с тези думи: „Синко, знаеш ли нещо за секса?“

„Да господине“, казах аз.

„Добре!“ отговори той. „Искаш ли нещо студено?“

Това беше краят на разговора.

Следващите думи, които излязоха от устата му, бяха за ново подразделение, което са започнали в родния ни град, и строителните материали, които тяхната компания предоставя. Темата за секса никога повече не беше спомената в нито един разговор, който някога сме водили.

И така, можете да видите, че сексът беше тема, която бях оставен да изследвам и науча сам. Съжалявам да кажа, че съблекалнята в гимназията с приятели беше мястото, където темата за секса се обсъждаше най-свободно. Моето разбиране за секса беше формирано от подрастващи млади мъже, чиито ценности бяха напълно различни от ценностите, около които бях възпитан.

Разговорите, за които небрежно говорех всеки ден, списанията, които носех в училище и предавах наоколо, и подвизите на живота им за срещи изпълваха съзнанието ми с образи и евентуални фантазии, които изискваха вниманието ми. През цялото време знаех, че свободното изразяване на сексуално удовлетворение, за което така небрежно говорех, не е правилно поведение за съпруг и особено за съпруг, който иска да бъде служител. Но в моя свят това беше или свободно изразяване, всичко минава, или всичко не е наред. И така, аз се борех.

От страх успях да се предпазя от похотливи желания, но моят мисловен живот и фантазии включваха всичко. Ежедневна битка от сексуални мисли, въображения и фантазии беше последвана от ежедневно осъждане и изповядване на греха ми пред Бог.

Побеждаване на хаоса в ума ви

По времето, когато станах пастор, бях млад мъж със съпруга, малко момче и желание да служа на Бог и да помагам на другите, но страдах от неконтролиран мисловен живот. Това беше вратата, която сатана използваше, за да влезе в ума ми.

След посещението от Господ, което получих в онази съботна сутрин, започна моето пътуване на обновяване на ума. Знаех, че първото място, което трябва да се коригира, са похотливите мисли и порнографските образи и сцени, на които съм позволявал да се движат свободно в ума ми години наред. Бавната, усърдна задача на пленяване на всяка мисъл беше трудна. Умът ми приветстваше и използваше похотливото мислене и фантазия като бягство от стреса и умората. Похотливите образи и мисли бяха връщане към моите фабрични настройки от тежкия ден или справяне със ситуация в църквата, в която няхах отговори.

Както можете да си представите, похотта доведе до самозадоволяване, което също попречи на способността ми да задоволя нуждите на красивата си булка. Тя се бореше с чувството на неадекватност и мисли, че не ми харесва. Но истината беше, че през тези ранни години тя трябваше да се състезава с една нереална фантазия — нещо инсценирано и нереално.

Когато започнах да се уча как да си върна контрола върху мисловния си живот, в началото на пътуването открих, че не мога да спечеля тази битка сам. Имах нужда от помощ. Тъй като бях млад служител в организацията, към която бях прикрепен, по това време нямаше отдушник за обсъждане на лични борби. Изповядването или разкриването на физическа борба с похотта беше посрещнато с незабавно уволнение, с много малко възможности за помощ или възстановяване.

Тъй като нямаше къде другаде да се обърна, най-накрая се доверих на Аманда. Признах ѝ моите ежедневни мисловни битки с похот и образи, които виждах и не можех да изтрия от години по-рано. Като воин, подготвен за битка, тя ми прости и ме увери, че заедно ще преодолеем това демонично влияние. Години по-късно тя говори за болката, която е изпитала, и за чувствата на емоционално предателство, но никога не го каза по време на моето пътуване към свободата.

Отначало Аманда ежедневно ме конфронтираше за това какви мисли съм подхранвал през деня. „За какво си мисли? За какво си мечта“? питаше тя.

Честно казано, в някои дни не исках да бъда честен, защото не исках да я нараня. Не печелех битката всеки ден и в някои дни не можех да пленявам мислите си. Някои дни бяха по-добри от други, а други дни бяха мизерни провали. Толкова съм благодарен, че тя никога не се отказа от мен.

Бавно, много бавно мисловният ми живот започна да се обновява и да става здрав. Всяка сутрин, докато се подготвях за работа, четях стихове от писанията, които Аманда беше написала на пощенски картички 3x5 и ги лепеше на огледалото ми в банята. Докато тръгвах за работа, тя ми

връчваше картички 3x5 с написани на тях писания. През деня, когато похотливи мисли се опитваха да влязат в ума ми или виждах нещо, което раздвижва плътта ми, изваждах карта с писанията и започвах да я чета. Помнете, че пленяването на мислите ни е повече от това да не мислим грешни мисли. То също е заменяне на грешните мисли с правилни мисли.

Изминаха повече от тридесет години от онези дни на борба и дори сега продължаваме да си търсим отговорност за ежедневния ни мисловен живот. Страхът, отхвърлянето, несигурността, непростителността, завистта, изкушението да бъдем обезкуражени и да искаме да се откажем, плюс списък дълъг една миля от други проблеми могат да замъглят мислите ни и да хипнотизират умовете ни. Всеки от нас се нуждае от отговорен партньор, за да се увери, че поддържа мисловния си живот между редовете и извън канавката.

Думите на Еклезиаст 4:12 са толкова верни: „Този, който стои сам, може да бъде нападат и победен, но двама могат да застанат гръб до гръб и да победят...“ (TLB).

СТРАТЕГИЯ №3: Използване на нашите оръжия за събаряне на крепости

Като вярващи ние имаме властта и знанието да пленяваме мислите си. Ако поради нашето невежество или пренебрежение позволим на нездравословни или нечестиви мисли да останат в нашия мисловен процес, същите тези мисли ще се превърнат във въображения и фантазии. Дори и тогава, Господ е толкова любящ и милостив, че е измислил начин да избегнем от евентуалното разбиване на сърцето, като ни е дал възможност да отхвърлим или изхвърлим със сила онези сцени, които сме приели и сме им позволили да се разиграват и възпроизвеждат в ума ни.

Всеки от нас се нуждае от отговорен партньор, за да се увери, че поддържа мисловния си живот между редовете и извън канавката.

И все пак, ако продължите да позволявате на тъмнината да контролира мисловния ви живот, тези безбожни фантазии в крайна сметка ще станат толкова преобладаващи в ума ви, че ще започнете да търсите начини да действате според тях. Това е моментът в сатанинските планове, когато това вече не е мисъл или фантазия, а крепост, където сте подтикнати да действате според нея — трябва да го направите; трябва да го изпитате. Едва тогава разбирате, че обещаната тръпка и предложеното бягство не са отговорът или решението.

Това е затвор, от който не можете лесно да избягате. Намирате се роб на зависимост или страх. Вие се оказвате обвързани от копнеж или желание, което никога не сте задоволили, независимо колко приемате, пиете или изпитвате. Нарича се крепост и контролира живота ви.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Приятелю, дори тогава Бог ни обича толкова много, че е осигурил начин за бягство. Както прочетохме, 2 Коринтяни 10:4 казва: „Защото оръжията на нашето воюване не са плътски, а са мощни чрез Бога за събаряне на крепости“ (KJV).

Преди години, когато чух този стих да се споменава в църквата, той винаги се проповядваше или обясняваше от гледна точка на събарянето на небесни крепости. Този стих винаги беше споменаван и свързан с историята в старозаветната книга на Данаил, глава 10.

Данаил се молеше и постеше в продължение на три седмици, когато се появи ангел, който го информира, че молитвата му е чута, но отговорът е забавен. Ангелът обясни, че князът на царството на Персия се е опитал да прихване отговора и да го попречи да се върне на земята при Данаил. Понататък ангелът разкрива на Данаил сцена на небесна битка, която последвала между ангели и демонични духове.

И човекът ми каза: „Данаиле, ти си много ценен за Бога, така че слушай внимателно какво имам да ти кажа. Стани, защото съм изпратен при теб“. Когато ми каза това, аз се изправих, все още треперещ. Тогава той каза: „Не се страхувай, Данаиле. От първия ден, когато започна да се молиш за разбиране и да се смиряваш пред твоя Бог, молбата ти бе чута в небето. Аз дойдох в отговор на твоята молитва. Но в продължение на двадесет и един дни духовният княз на царството на Персия препречваше пътя ми. Тогава Михаил, един от архангелите, дойде да ми помогне и аз го оставих там с духовния княз на царството на Персия (Даниил 10:11-13, NLT).

Обединявайки стиховете от Стария завет в Даниил и стиховете от Новия завет във 2 Коринтяни 10-та глава, можем лесно да видим как разбирането за крепости в небесата над градове и народи може да стане фокусна точка. Някои хора доведоха тази битка до крайност и дори наеха мезонети и апартаменти, за да провеждат молитвени събрания. Мисълта им беше, че ако успеят физически да се издигнат достатъчно, могат да се включат в духовната битка и чрез молитва да съборят крепости над градове и нации.

Вярно е, че определени градове и територии имат демонично влияние върху тях, което се отразява на нагласите и действията на гражданите на този район. Но крепостите, за които Павел споменава във 2 Коринтяни, не са демонични крепости в небесата, а крепости, които са се развили в умовете на хората. Крепостите в нашите умове са основата на операциите за отношението и действията на хората. Умствените и емоционалните крепости в живота ни трябва да бъдат съборени.

Ако четете това и осъзнаете, че нещо различно от божествено влияние контролира живота ви, или ако сте вързани и затворени от пристрастяване, страх, несигурност, травма, порнография или някакъв

друг проблем, контролиращ живота, можете да бъдете свободни. Не забравяйте, че Бог ви е дал могъщи духовни оръжия, способни да съборят ужасяващите крепости на сатана.

Павел ни дава интересна представа за това ниво на духовно воюване. Той ни каза, че крепостта трябва да бъде „съборена“. С други думи, крепостта е установена в нашия живот и е установено обиталище. Тя ни контролира в този момент. Тя определя нашите действия и нагласи. Тя се е превърнала в мотив номер едно, който ни движи. Започнало е с проста мисъл, след което се преместило в етапа на въображението или фантазията. Сега фантазията е станала толкова опияняваща, че човекът няма да бъде доволен, докато не действа според тази фантазия.

**Крепостите в нашите умове са основата на операциите за
отношението и действията на хората.**

В този момент силата на волята не е достатъчна, за да спре тази зла сила. Обещаването никога да не го правите отново също няма да е достатъчно, за да спре тази сила да контролира живота ви. Вие сте пленник на порива и жаждата. Това ви контролира и определя вашите действия и нагласи. Това е крепост, затвор.

Божието Слово ни казва, че са необходими оръжия — духовни оръжия — за да съборим крепостите на злото. Да „събориш крепост“ означава, че крепостта е изгонена от възвишената си позиция на потискаща сила и контрол в живота на човека. Крепостта вече не контролира и човекът е освободен!

Когато Павел каза във 2 Коринтяни 10:4, че нашите оръжия не са плътски, а са мощни, за събаряне на крепости, той нямаше предвид плътски оръжия — имайки предвид пищови, ножове или дори образовани системи за консултиране. За съжаление, много хора, занимаващи се със зависимости, са опитвали програми за консултиране, които зависят изцяло от естествени методи за помощ. Въпреки че мотивът им е добър, те са безсилни да донесат освобождение и свобода, когато зло духовно същество е влязло в уравнението.

**Да „събориш крепост“ означава, че крепостта е изгонена от
възвишената си позиция на потискаща сила и контрол в живота
на човека.**

Работил съм с десетки хора, които са посещавали пет или шест лечебни центъра, похарчили са хиляди долари, но за съжаление те са останали пристрастени и вързани. Свободата от зависимости и страхове е обещана чрез самодисциплина и светско образование, но оръжията за борба с духовното зло — тоест надзирателя на техния затвор — никога не се обсъждат. С други думи, тези хора са ангажирани в духовна битка и са въоръжени само с естествени оръжия. Това никога няма да работи! Това

би било сравнимо с борбата с пламтящ пожар в къщата с пръскащ пистолет.

Когато в живота на човек е създадена крепост, е необходима сила, по-силна от крепостта, за да я събори. Ако силата на волята беше достатъчно силна, тя вече би изпълнила задачата или щеше да забрани изграждането на крепостта на първо място.

Вижте какво ни каза Лука:

Но ако изгонвам демони със силата на Бог, тогава Божието царство е дошло между вас. Защото когато един силен човек е напълно вървяжен и пази двореца си, притежанията му са в безопасност — докато някой още по-силен не го нападне и надвие, сваля оръжията му и отнесе вещите му (Лука 11:20-22, NLT).

Служил съм на стотици скъпоценни хора, които се оказват вързани от проблеми, контролиращи живота. По време на цялото изпитание, често продължаващо месеци и години, те обещават никога повече да не се поддадат на това желание, подтик или пристрастяване, но за съжаление са безсилни срещу неговото привличане.

Когато в живота на човек е създадена крепост, е необходима сила, по-силна от крепостта, за да я събори.

Оръжията, необходими за измъкване от затвора

Скоро след посещението ми от Исус започнах да излизам от къщата си. Все още бях донякъде притеснен и непрекъснато се борех с мислите и тормозещите обвинения, които се опитваха да ми наложат отново, но не бях затворен от страх и безпокойство, както преди.

В една съботна сутрин Аманда искаше да отиде в търговски център в съседен град, за да пазарува. Съгласих се да я придружа. Както правим и до днес, след като пристигнахме в мола, тя отиде в едната посока към магазините, а аз отидох в другата, търсейки кафене или място за бисквитки и сладолед. Вървейки към ресторанта, минах покрай една християнска книжарница и се осмелих да се огледам. Една конкретна книга, озаглавена „Хвалението освобождава вратата“ от Тери Лоу, привлече вниманието ми.⁸

Никога не бях чувал за Тери Лоу, но яркосинята корица с името на автора с удебелен шрифт в долната част на корицата на книгата привлече вниманието ми. Отворих съдържанието, както винаги правя, и първата глава беше озаглавена „Мисловни атаки“. Това беше всичко, което се нуждаех да видя. Бързо се втурнах към гишето и платих книгата. Излязох

⁸ Law, Terry. Praise Releases Faith: Transforming Power for Your Life. Tulsa, OK: Victory House Publishers, 1987.

Побеждаване на хаоса в ума ви

от книжарницата и намерих първата пейка, за да седна и да започна да чета.

Първата глава започва с лична история, която Тери разказва за служене на една жена, която е била в психиатрично заведение, затворена с усмирителна риза в продължение на година и половина. Веднага си спомних безсънните нощи и образите, които ме измъчваха — въображения как ме отвеждат в психиатрично заведение и жена ми и малкото ми момче ме виждат поставен в усмирителна риза. Този образ се повтаряше отново и отново в ума ми с мисли: *Ти си луд! Губиш ума си! Ще дойдат и ще те отведат с усмирителна риза!* В този момент не можех да чета достатъчно бързо. Забравих за желанието си за сладолед. Бях заплепен!

Тери научил от приятелите на жената, които я довели на службата, че демоничните същества често я правели напълно неуправляема. Дори онази нощ изведнъж ѝ прилошало физически на паркинга; злите духове се опитвали да ѝ попречат да присъства на службата.

Нека бързо мина напред към днешния ден. Много пъти съм чувал да се повтаря същата история. Семейства и приятелите са канели своите близки на нашите събрания, които служат на емоционално и психически вързаните. Преди да успеят да вкарат близките си през вратата, човекът странно му прилошава, често навън на паркинга по пътя към службата. Дяволът не иска да се откаже от територията си.

Тери, осъзнавайки, че тази скъпоценна жена е под демонична крепост, започнал да смъмря злия дух и да му заповядва да освободи хватката си върху жената в името на Исус. Очевидно жената е била контролирана от няколко духове, които са казали имената си, когато са напуснали жената. Докато Тери продължавал да служи с освобождение на жената, от нея излязъл дух, който се наричал „Контрол на ума“.

Щом този дух я напуснал, Тери разказва, че замъглените очи на жената се прояснили и се съсредоточили върху Тери. Тя му се усмихнала и казала: „О, сега мога да си спомня!“ Този дух на контрол над ума държал паметта и мисловните ѝ процеси в робство. Но жената си тръгнала същата нощ, славейки Бога, напълно освободена от Божията сила.

От тази опитност авторът разбира, че сатана се опитва да контролира умовете на хората.

Но се боя, да не би както змията измами Ева с хитростта си, така и вашите умове да се покварят и да отпаднат от простотата, която дължите на Христос (2 Коринтяни 11:3).

Апостол Павел е наясно с тази сатанинска тактика, когато пише на християните в Коринт. Истината е, че сатана ни преследва умовете. Той разбира, че ако може да контролира мислите ни, той може да ръководи нашите действия.

Дяволът действа на арената на мисълта — вашият мисловен живот е неговата площадка.

Тази история ми напомни за преживявания, с които току-що се сблъсках преди седмици и месеци. Не можех да си спомня най-простите неща. Умът ми беше замъглен и измъчван непрекъснато. Беше като мъгла, покрила и обвила ума и мислите ми. Не можех да разделя мислите си логически; те тичаха заедно и никога не се изключваха. След известно време те се превърнаха в непрекъснат барабанен удар на объркване, който завладя съзнанието ми.

Дяволът действа на арената на мисълта — вашият мисловен живот е неговата площадка.

Докато седях в мола, четейки тези първи няколко страници, започнах да плача, защото най-накрая намерих някой, който имаше опит с нещата, които бях срещал през последните няколко месеца. Прочетох книгата „Хвалението освобождава вярата“ от кора до кора няколко пъти в рамките на следващия месец – отбелязвайки я, оцветявайки я и подчертавайки я на всяка страница. Истините в тази книга ме научиха на много неща, но също така ми послужиха като потвърждение, че не съм луд, слаб или губя ума си. Тогава имах ресурс, който да ми помогне да се освободя напълно.

Минаха няколко години и държах „Хвалението освобождава вяра“ на бюрото си. Един ден служих на човек, който се бореше с депресия, и той видя книгата на бюрото ми. Бях споменал книгата няколко пъти в нашия разговор. Накрая човекът ме попита дали може да прочете книгата ми. Казах му от къде може да си я купи и той каза добре, но от реакцията му разбрах, че няма да отиде до книжарницата и да я купи.

Той отново попита: „Сигурен ли си, че не мога просто да прочета твоето копие?“ Казах му, че книгата е била чудесно вдъхновение и помощ в живота ми и че съм позволил на хората да четат други книги в библиотеката ми, но те никога не са били върнати. Той разбра моето нежелание и каза, че разбира.

Когато приключихме и той тръгна да излиза, грабнах книгата и го накарах да обещае, че ще я върне, след като я прочете. Той обеща и моята скъпоценна книга напусна притежанието ми този ден за първи път от няколко години.

Накратко, две години по-късно го открих в друг щат. Отидох до мястото, където беше той и взех книгата си. Днес моето копие на Хвалението освобождава вяра е на сигурно място в мое притежание. Тя е стара, разкъсана и орфана по ръбовете, но истините, които научих за духовните си оръжия от тази книга, продължават да събарят крепости в живота и днес.

Въпроси:

Побеждаване на хаоса в ума ви

1. Кои са трите дадени от Бога стратегии, които ще ви позволят да устоите на плановете на дявола?
2. Защо отговорният партньор е важен, когато се справяте със зависимости, страхове, похоти, порнография и т.н.? Имате ли отговорен партньор? Какви неща би било добре да обсъдите с него или нея?
3. Как крепостите влияят на нагласите и действията на човека? Как могат да ви повлияят крепостите?

Молитва:

Небесни Татко, аз Ти благодаря според Твоето Слово в Исая 54:17, че никое оръжие, създадено срещу мен, няма да успее. Помогни ми да бъда усърден да пазя мисловния си живот и да забранявам нечестиви и нездравословни мисли и образи в ума си. Осъзнавам също, че се нуждаю от отговорност в живота си и приветствам отчетност чрез доверени приятели, които изпращаш в живота ми. В името на Исус, амин.

Глава 8

МОЩЕН АРСЕНАЛ ОТ ОРЪЖИЯ

ХОРАТА ЧЕСТО СЕ СВЪРЗВАТ С МЕН, СЛЕД КАТО ЧУЯТ ИСТОРИЯТА МИ. ЧУВАНЕТО на всичко, през което съм преминал и как Господ ме е освободил, им дава надежда, че и те могат да намерят свобода. Без съмнение, свободата е достъпна за всички — макар че идва с битка. Но това е битка, в която определено не сме сами. Като деца на Бог, ние имаме могъщи свръхестествени оръжия, толкова страшни, че могат да разрушат всяка крепост на сатана. Това е фантастична новина и истина, в която смело трябва да вярваме и да обявим. Можем да се радваме, че никой не е извън Божиата помощ — никой. Нашата победа е свързана с това да се научим да владеем мощното оръжие, което Бог ни е дал.

Самото естество на думата *крепост*, за която Павел говори във 2 Коринтяни 10-та глава, ни позволява да знаем, че усилия и решимост са били положени срещу нас, за да ни затворят. По същия начин ще са необходими усилия и решителност, за да се освободите от този затвор. Усилието и решителността, за които споменавам, не са физическа сила или сила на волята, а усърдието да използваме духовните си оръжия, за да ходим в свобода, дори повече, отколкото дяволът е усърден да ни тормози и затвори.

Всеки ден през целия ден умът ми беше бомбардиран с мисли за отказване, отстъпване и предаване. Много пъти приемах мисли да сложа край на живота си, защото обещанията в Божието Слово за мир и здрав разум изглеждаха толкова далеч от реалността, пред която бях изправен. Но реших, че няма да се откажа или отстъпя.

Спомням си, че ходех из къщата си, крещейки на мъчителните мисли, които се въртяха в ума ми. Спомням си мислите и образите на полицията и медицинските специалисти, които идват да ме вземат и насилствено ме отвеждат в заведение за психично луди. Но дори с тези сцени, които се разиграваха в ума ми, аз крещях: „Не ме интересува дали ме отвеждат, никога няма да се предам на тези мисли. Непрекъснато ще декларирам, че Бог ми е дал здрав ум“.

Това беше битка — постоянна война — повече от година. Но аз продължих да използвам духовните си оръжия — оръжия, мощни чрез Бог, за събаряне на крепости. И тези оръжия, които описвам подробно в тази книга, са духовните оръжия, които в крайна сметка ме освободиха. Те са оръжията, които ще ви направят свободни — и ще ви запазят свободни!

ОРЪЖИЕ № 1 — Божието слово

Побеждаване на хаоса в ума ви

Вашата Библия е вашето оръжие — тя е оръжие номер едно във вашия арсенал.

Защото Божието слово е живо и мощно. По-остро е от най-острия двуостър меч, реже между душата и духа, между ставата и мозъка. То разкрива нашите най-съкровени мисли и желания (Евреи 4:12, NLT).

Този стих ни казва, че нашата Библия не е просто някаква книга. Тя не е просто хартия и мастило. Тя е оръжие, което е живо и мощно и целта ѝ е да ви помогне да пазите, защитавате и получавате. Тя ще пази и защитава вас и вашето семейство. Ще ви помогне да получите всичко, което Бог ви е обещал, за да можете да живеете изобилен живот.

Апостол Петър, под вдъхновението на Святия Дух, ни дава невероятно прозрение за силата, съдържаща се в нашата Библия. Петър ни каза, че истината в нашата Библия има силата да ни даде самия живот на Бог.

Това писмо е от Симон Петър, роб и апостол на Исус Христос. Пиша на вас, които споделяте същата скъпоценна вяра, която имаме и ние. Тази вяра ви беше дадена поради правдата и справедливостта на Исус Христос, нашия Бог и Спасител. Нека Бог ви дава все повече и повече благодат и мир, докато растете в познанието си за Бог и Исус, нашия Господ. Чрез своята божествена сила Бог ни е дал всичко необходимо, за да живеем благочестиво. Получихме всичко това, като познахме Него, Този, Който ни призова към Себе Си чрез Своята чудна слава и превъзходство. И поради Своята слава и превъзходство, Той ни даде големи и скъпоценни обещания. Това са обещанията, които ви позволяват да споделите Неговата божествена природа и да избегнете покварата на света, причинена от човешките желания (2 Петър 1:1-4, NLT).

За съжаление, поразяващото дявола, животворно духовно оръжие на много хора — Библията — седи неизползвано на бюрото или рафта. Твърде често това е оръжие, което притежателят не знае как да използва.

Наскоро бях на гости на едно семейство и разговорът се обърна към възможността някой да проникне в къщата им, за да ги ограби и нарани.

Попитах ги: „Нямате ли пистолет?“

„Да, имаме пистолет“, отговори собственикът. „Но ще трябва да попитам натрапника да ми покаже как да го използвам, защото не знам как да го заредя или застрелям.“

Не изглежда логично или умно да притежаваш оръжие, без да знаеш как да го използваш. И все пак много християни са в същото състояние. Сатана е крадецът, който идва да открадне от нас и да унищожи семействата ни, но ние разполагаме със страхотно оръжие, за да го

победим. Думите в нашата Библия са достатъчно силни, за да го направят неефективен, но твърде много вярващи не знаят как да ги използват.

Силата на нашата Библия се съдържа в нашата вяра и увереност в това, което тя казва.

Силата на нашата Библия се съдържа в нашата вяра и увереност в това, което тя казва. Когато не знаем какво казва, нашата Библия е безполезна, въпреки че носи силата на живот и смърт. Това е причината толкова много християни да са безсилни и да бъдат победени от нашия враг. Преди години открих, че любовта ми към Бог трябва да върви успоредно с любовта ми към Божието Слово. С други думи, аз не обичам Бог повече, отколкото обичам Неговото Слово.

Словото или добрите чувства

Петдесетният, харизматичен стил на поклонение често е изпълнен с емоционални празненства и интензивни сезони на ходатайство. Не е необичайно в една от тези служби да видите танци, радостно пеене и в същото време сърдечен вик на покаяние. Често емоционалната реакция, която се усеща в службата, се превръща във фокусна точка на службата и потвърждението за участниците, че Бог е бил сред тях.

Роден съм и израснах в петдесетна църква, църква, която вярва, че Библията е Божието Слово. Но Божието Слово не беше на първо място в живота ми — добрите емоционални чувства бяха. Задайте си същия въпрос. Кое заема първо място в живота ви?

Моят момент със Святия Дух беше различен от този на много от младите хора в нашата малка църква. Докато много от децата в нашата младежка група получиха Святия Дух на младежка служба или младежки лагер, аз получих изпълването със Святия Дух в лично време за молитва.

Една неделна вечер пасторът проповядва на тема „Очаквай докато“ с акцент върху това „да се бавим за Святия Дух“. Предпоставката беше, че учениците трябва да чакат Святия Дух да слезе в деня на Петдесетница в Деяния 2-ра глава, така че ние също трябва да сме готови да чакаме. Беше отправен призив към олтара за да останем или да чакаме Святия Дух, така че аз откликнах. Спомням си, че си помислих: *Надявам се, че няма да се наложи да чакаме с дни, както учениците в книгата Деяния, защото трябва да отида на училище на следващия ден.*

Всеки път, когато младежите отиваха към олтара в нашата малка петдесетна църква, по-възрастните дами се събираха наоколо и започваха да се молят за тях. Целта беше всички младежи да се изпълнят със Святия Дух и да говорят на езици.

Докато бях коленичил пред олтара, изведнъж се озовах заобиколен от „майките на Израел“, както ги наричах. Една от тях хвана едната ми ръка и я вдигна, докато друга хвана другата ми ръка и я вдигна. По този начин служенето на олтара се засили до пълна скорост.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Майка ми свиреше на органа, а църковните дами ме заобиколиха. Няколко други млади хора коленичиха на други места отпред, но изглежда, че тази нощ аз бях избраната мишена на Святия Дух. Комбинация от хваления, алелуя и различни дами, които превключват напред-назад от езици на английски в ухото ми, държаха вниманието ми приковано. Спомням си една от дясната ми страна, която казваше: „Отпусни се, синко!“ Друга от лявата ми страна казваше: „Дръж се, синко!“

Сега, ако никога не сте били част от старомодно петдесетно служене на олтара, вие не сте преживели истинска църква. Времето няма значение, а тишината е признак на духовна студенина. Гласовете се молеха силно, музиката беше победен марш и приливите и отливите на служенето на олтара се изместваха и замираха с интензивността на следващата майка, която поемаше водачеството в молитва.

Не знам колко дълго останахме пред олтара онази нощ, но беше достатъчно дълго, за да се уморя да се моля и да призовавам Бог с целите си дробове. Това „чакане докато“ ставаше повече, отколкото очаквах. Ризата ми беше подгизнала от пот, а ръцете ми бяха изтръпнали от вдигане. Накрая изпъшках мънкайки от умора и когато го направих, една от дамите изкрещя: „Имаш го! Имаш го!“

Изведнъж настроението премина от „натискане“ към празнуване. Хората започнаха да ръкопляскаат и да се радват, придружени от възгласи „Благодаря Ти, Исусе!“ от всички около олтара. Дамите бяха развълнувани, защото мислеха, че се бяха молили за още едно дете докато се изпълни със Святия Дух.

След като бяха прегърнати и притиснати от всяка баба в църквата и потупани по гърба от всеки мъж, хората започнаха да се връщат по местата си, за да си приберат вещите и да се приберат къщи. Наслаждаваха се на още един млад човек, изпълнен със Святия Дух, още едно служене на олтара, където Бог слезе и слава изпълни душите им.

Докато минавахме през вратата към паркинга, си спомням, че една жена каза: „Сине, толкова се радвам, че го получи!“

Спомних си как учтиво и тихо казах: „Благодаря“. Но докато си тръгвах, си спомням, че си помислих: *Ако това е изпълването на Святия Дух, няма по-близо нищо, което някога съм изпитвал.*

Тази нощ не спях много. Бях разочарован. Изпитах много емоции около олтара, но в сърцето ми нямаше никакво съдържание. Бях останал с впечатлението, че изпълването със Святия Дух е да се упълномощи човек с духовна сила. Бях чел за промяната в живота на учениците след преживяването им в деня на Петдесетница. Бях чел, че мъже, изпълнени със страх, веднага се превръщат в мъже с дързост. Ако дойде духовна сила, със сигурност щях да я разбера и да усетя промяна. Но за съжаление нищо от това не ми се случи онази нощ.

На следващия ден в училище продължавах да повтарям сцената от неделя вечер, като се питах какво съм преживял. Когато се прибрах, отидох в стаята си и започнах да чета Библията си, търсейки отговори.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Знаех, че Бог е реален и вярвах, че казаното в Библията е истина, но това, което преживях, беше разочароващо, защото изобщо не усетих промяна в сърцето си.

Две години по-рано откликнах на призив на олтара на едно лятно съживително събрание и в момента, в който се помолих и поисках Исус да дойде в живота ми, знаех отвътре, че се е случила трансформация. Знаех, че съм различен.

До вторник вечерта потърсих всички писания за Святия Дух, които можах да намеря в моята Библия. Исках да преживея това, което преживяха учениците в Ерусалим в онзи важен ден, но не исках да преминавам през друго емоционално влакче с всички тези хора в църквата. Тъкмо щях да затворя Библията си и да спра да чета за вечерта, когато попаднах на важен стих от писанието.

И затова ви казвам, продължавайте да искате и ще получите това, което искате. Продължавайте да търсите и ще намерите. Продължавайте да чукате и вратата ще ви бъде отворена. Защото всеки, който иска, получава. Всеки, който търси, намира. И на всеки, който почука, вратата ще се отвори. Вие, бащи, ако децата ви поискат риба, давате ли им змия вместо това? Или ако поискат яйца, давате ли им скорпион? Разбира се, че не! Така че, ако вие грешните хора знаете как да давате добри подаръци на децата си, колко повече вашият небесен Баща ще даде Святия Дух на онези, които Го молят (Лука 11:9-13, NLT).

Като дванадесетгодишно момче, сякаш светлина от небето веднага блесна в сърцето ми. Изведнъж го видях! Нямах нужда да правя емоционални цигански колелета, за да получа Святия Дух, и не трябваше да се бавя дълго време. Просто трябваше да помоля небесния Татко и Той щеше да ми даде изпълването със Святия Дух.

„...Колко повече вашият небесен Баща ще даде Святия Дух на онези, които го молят,“ току-що прочетох. Тази нощ заспах с мир в сърцето си и план за получаване на Святия Дух. Всъщност следващия ден беше сряда и църковното изучаване на Библията, така че планирах да помоля тогава небесния Татко за кръщението със Святия Дух.

Обикновено в сряда вечер носех училищната си работа на църква със себе си и правех домашни, докато дядо ми поучаваше урока. Но онази вечер единственото нещо, което взех на църква, беше моята Библия. Не си спомням за какво беше изучаването от Библията на дядо ми. Очаквах с нетърпение времето за молитва в края на службата.

Когато бях дете, в края на всяка служба в нашата църква всеки беше поканван да дойде отпред и да намери място, където да прекара няколко минути в лична молитва, преди да напусне църковния дом. Трябваше да се молим, преди да излезем в прокълнатия от греха свят. Тази нощ не

беше изключение. Дядо ми завърши урока си и „отвори олтарите за молитва“, което означаваше, че е отправена покана към хората да излязат напред, за да се молят. Вероятно имаше само двадесет и пет или тридесет души на тази служба, така че пространството около олтара не беше претъпкано. Но тази нощ не се приближих до олтара. Това, което се случи последния път, не беше нищо по-малко от бандата на Святия Дух и нямаше да позволя на тези баби да ме хванат отново.

Изчаках, докато всички се качат отпред да се молят и се измъкнах от пейката си. Тръгнах надолу към предната част, но свих към една празна пейка на около четири реда от първия ред. Коленичих и отворих Библията си на Лука 11:13: „И така, ако вие, грешни хора, знаете как да давате добри дарове на децата си, колко повече вашият небесен Баща ще даде Святия Дух на тези, които го молят“ (NLT).

Спомням си, че казах тихо: „Господи, Ти каза точно тук, че ако Те помоля за Святия Дух, Ти ще ми Го дадеш. Затова те моля да ме изпълниш със Святия Дух сега“.

Без викове или маршова музика — дори без вдигнати ръце — там, коленичил сам, чувство на радост веднага се надигна в мен. Не знаех как да отговоря или какво да кажа освен: „Благодаря Ти, Исусе“. За момент това разбираемо „благодаря“ се превърна в език, който никога не бях чувал, говорил или научавал. В началото бях толкова шокиран от това, което чух да казвам, че спрях и се уверих, че не сънувам. Тогава като река, която беше изпусната, отворих устата си и предадох сърцето си. Думите излязоха на език, който никога преди не бях чувал. С всеки изминал миг сърцето ми ставаше все по-развълнувано и по-свободно. Усетих свежест, новост и живот.

Вълнение обзе емоциите ми и започнах да плача от радост. След като плачът ми започна, се успокоих колкото можех, защото не исках бабите да ме чуят и да приемат това като знак да ми дадат двойна петдесетна доза.

Не знам колко време бях коленичил там, но сигурно е минало известно време, защото когато се изправих и се огледах, всички вече бяха по местата си и ме гледаха. Бавно се върнах на мястото си и седнах. Може би трябва да кажа, че доплуват до мястото си и седнах. Бях на деветия облак. Това беше!

Следващите няколко месеца бяха напълно различни за мен. Исках да свидетелствам на всички мои приятели и да споделя какво ми се случи. Повечето от тях ме мислеха за луд, но не ме интересуваше. Получих го и беше истинско!

Месеци наред живях в емоционална еуфория. На всяка църковна служба не можех да сдържам сълзите си. Те не бяха сълзи на тъга; имах необичайна радост и благодарност в сърцето си. Всяка песен раздвижваше сърцето ми и всяка проповед ме вдъхновяваше. Обичах да ходя на църква и няхах търпение да отида там.

И все пак, след определен период от време започнах да разчитам на тези емоционални чувства. Преценявах движението на Святия Дух по емоционалната реакция, на която бях свидетел или преживявах. Ако имаше емоции на плач, това означаваше, че има покаяние. Ако имаше емоции на радост, това означаваше, че Святия Дух е слязъл. Ако службата наистина се увлече и проповедникът не успее да проповядва, защото хората се смееха, танцуваха или паднаха под силата на Духа, тогава това беше олицетворение на служба, изпълнена със Святия Дух. Проповядването на Божието Слово беше важно, но добрата проповед винаги заемаше по-ниско място от движението на Святия Дух.

В същото време започнах да забелязвам, че винаги едни и същи хора отиват на олтара за молитва във всяка служба. Изглеждаше, че хората отиват на олтара, но животът им не се променя.

Също така, в новозаветната книга Деяния, когато учениците бяха изпълнени със Святия Дух, те започнаха да свидетелстват. Тяхното свидетелство за това, което Исус беше направил за тях, принуди другите да дойдат и да видят какво се случва. Но нови хора не идваха в нашата църква; никой не канеше никого. Страхотната църковна служба не беше резултат от новородените хора, а какво преживяване имаше редовното множество около олтара.

По-късно същата година дядо ми подаде оставка като пастор на църквата, след като служи в продължение на двадесет и две години. Никога не бях ходил в църква, където дядо ми не беше пастор, така че нещата започнаха да се променят бързо. В рамките на няколко седмици всяка неделя започнаха да идват нови проповедници. Една неделя дойде една млада двойка и проповядва. Не помня имената им и никога не съм ги виждал след тази конкретна неделя. И все пак почти петдесет години по-късно, все още си спомням, че той проповядва проповед, озаглавена „Силата на Божието слово“.

Слушах внимателно, докато той говореше за неща, които никога преди не бях чувал. Той говори за използването на Божието Слово всеки ден в живота ви. Бях останал с впечатлението, че Библията е за неделите, а историите в Библията са за проповедници, за да проповядват послания. *Имах Святия Дух, така че защо трябваше да изучавам Библията всеки ден? Всяка неделя и сряда мога да се изпълвам със Святия Дух и това е всичко, от което се нуждая, разсъждавах аз.*

Години наред вярвах, че Святия Дух е всичко, от което имам нужда. Завърших колеж с бакалавърска степен по религия. Много от моите изследвания бяха за историческата точност на Библията. Учех гръцки език и взех уроци по иврит. Всеки клас учеше за Библията, но никой от тях не ме научи как да прилагам Библията в ежедневния си живот. Тогава това не ме интересуваше, защото имах Святия Дух. Имаше „фантастично усещане“.

Но години по-късно, докато шофирах по пътя, тази измамна мисъл изникна в ума ми: *Сигурно си обладан от демони.* Изведнъж

фантастичното чувство напусна и колкото и да се молах и плачех, не можех да върна това чувство.

Молитвата и плачът също не спряха тормозещите мисли. През тази година се молих повече, отколкото когато и да било през живота си. Преди страхът да ме грабне и да ме държи затворник в дома ми, всеки ден обикалях олтара в нашата малка църква и плачех с часове, изливайки сърцето си към Бог. Опитвах се да върна това чувство и се опитвах да прогоня тормоза, но не се получи.

Божие Слово живо и мощно

Пророкът го е казал добре в Осия 4:6: „Народът Ми загива от липса на знание“. Аз не разбирах, че моята Библия е мощно оръжие. Докато бях заслепен за откровението на силата в Божието Слово, сатана ме държеше в поражение.

Днес имаме много християни, които смятат, че имат разбиране за Бог и Неговите пътища, но тяхното мислене не съвпада с Библията. Невъзможно е да познаваме пътищата на Бог, ако не сме ученици на Неговото Слово.

Докато бях заслепен за откровението на силата в Божието Слово, сатана ме държеше в поражение.

Нека погледнем отново Евреи 4-та глава:

Защото Божието слово е живо и мощно. То е по-остро от най-острия двуостър меч, реже между душата и духа, между ставите и мозъка. То разкрива нашите най-съкровени мисли и желания (Евреи 4:12, NLT).

Авторът на Посланието към Евреите ни информира, че Словото е живо и мощно. Гръцкият език превежда словото като логос. В този стих това се отнася до писаното Божие Слово, нашата Библия.

След това виждаме, че същата гръцка дума логос се използва в Евангелието на Йоан:

В началото Словото вече съществуваше. Словото беше у Бога и Словото беше Бог. Той съществуваше в началото с Бог. Бог създаде всичко чрез него и нищо не е създадено освен чрез него. Словото даде живот на всичко, което беше създадено, и неговият живот донесе светлина на всички. Светлината свети в тъмнината и тъмнината никога не може да я угаси (Йоан 1:1-5, NLT).

В тези стихове гръцката дума логос не се отнася до писаното Божие Слово, Библията, а до Живото Божие Слово, Исус. Често чувам хората да

Побеждаване на хаоса в ума ви

казват: „О, иска ми се да бях живял, когато Исус живя, за да видя всички неща, които направи, и да преживея изцеленията и чудесата, които извърши. Днес нещата биха били много по-добри, ако Исус беше тук“.

Истината е, че Исус е живото Слово, но ние имаме писаното Слово. Не Исус, човекът, беше могъщ, а Исус, Божието Слово е, Който беше могъщ. Ние имаме Божието Слово, което новозаветните граждани са имали, само че в различна форма. Но силата не е намаляла.

Както писаното Божие Слово, така и живото Божие Слово съдържат Живота на Бога.

Словото даде живот на всичко, което беше създадено, и неговият живот донесе светлина на всички (Йоан 1:4, NLT).

Думата *живот* е гръцката дума *зое*, което означава „живот такъв, какъвто го има Бог“. Исус даде Божия вид живот на всичко, което среща, и ни донесе Божия вид живот.

Ще си спомните, че в Евреи 4:12 се казва: „Божие слово е живо и мощно“ (NLT). Думата живо в оригиналния език е комбинация от две гръцки думи *зое* (животът, какъвто го има Бог) и *поиео* (да направя). С други думи, Исус е живото Слово, дошло да даде живот. Библията, писаното Слово — когато вярваме и действваме според него — ще ни направи живи с живота на Бог. Нашата Библия, Божието Слово, е оръжие, което предоставя същата сила, която Исус имаше, когато ходеше по земята, но ние трябва да вярваме в нея и да действваме според нея.

Божие Слово е оръжие, което предоставя същата сила, която Исус имаше, когато ходеше по земята, но ние трябва да вярваме в него и да действваме според него.

Отново и отново четем случаи в Новия завет, когато хората вярваха и действаха според Божието Слово и Божията сила се проявяваше.

Когато Исус се върна в Капернаум, един римски офицер дойде и го помоли: „Господи, младият ми слуга лежи на легло, парализиран и в ужасна болка“. Исус каза: „Ще дойда и ще го изцеля“. Но офицерът каза: „Господи, не съм достоен да влезеш в дома ми. Просто кажи думата от мястото, където Си, и слугата ми ще оздравее. Знам това, защото съм под властта на моите висши офицери и имам власт над моите войници. Трябва само да кажа: „Върви“ и те отиват, или „Ела“ и те идват. И ако кажа на моите роби: „Направете това“, те го правят“. Когато Исус чу това, той беше изумен. Обръщайки се към онези, които го следваха, той каза: „Истина ви казвам, не съм виждал такава вяра в цял Израел! И това ви казвам, че много езичници ще дойдат от всички краища на света – от

Побеждаване на хаоса в ума ви

изток и запад – и ще седнат с Авраам, Исаак и Яков на празника в небесното Царство. Но много израилтяни – тези, за които е приготвено Царството – ще бъдат хвърлени във външната тъмнина, където ще има плач и скърцане със зъби“. Тогава Исус каза на римския офицер: „Върни се у дома. Понеже ти повярва, това се случи“. И младият слуга беше изцелен същия час (Матей 8:5-13, NLT).

Ето един пример за човек, който имаше същата вяра в Божието Слово, както и в Исус, Живото Божие Слово. Римският офицер отива при Исус, за да Му разкаже за своя слуга, който беше парализиран и изпитваше силна болка. Исус каза на римския офицер, че ще отиде лично и ще излекува слугата. Как реагира офицерът? Той каза: „Не е нужно да идваш лично. Просто кажи словото и слугата ми ще оздравее“. С други думи, римският офицер вярваше, че Божието Слово носи същата сила и способност, която Исус носи в плътта.

Ако имаме същата вяра в Божието Слово, както в Исус, Който лично идва да направи нещо за нас, ще видим точно същите резултати.

Истината, която ме екипира да съборя крепостта на страха, похотта и осъждането, която беше установена в ума ми, беше следната: Свръхестествената сила на Бог, която живее в Исус — живото Божие Слово — също се съдържа в Библията — писано Божие Слово.

Свръхестествената сила на Бог, която живее в Исус — живото Божие Слово — също се съдържа в Библията — писаното Божие Слово.

Разбрах, че моята Библия не е просто историческа книга и не е просто свещен текст. Нейните думи съдържат живота и силата на Бог.

Когато тази проста истина просветна в мен, стиховете по-долу придобиха ново значение в живота ми.

Но ако останете в Мен и Моите думи останат във вас, можете да поискате всичко, което искате, и ще ви бъде дадено! Когато принасяте много плодове, вие сте Мои истински ученици. Това носи голяма слава на Моя Баща (Йоан 15:7-8, NLT).

Исус ни казва, че когато Божието Слово стане част от нашия живот и Библията влезе в нас, тогава нашите искания са мотивирани и активирани от Божието Слово, което е живо и мощно.

Ангелите отговарят на Неговото Слово, демоничните духове отговарят на Неговото Слово, болестите и заболяванията отговарят на Неговото Слово и околната среда отговаря на Неговото Слово.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Исус и Неговото Слово носят една и съща сила — контейнерът е, който е разликата. Мощното животворно Божие Слово се съдържаше в плътското тяло на Исус, когато Той беше жив на земята. Днес Библията съдържа животворното, мощно Божие Слово и ние трябва да вярваме в него и да действваме според него, което се нарича вяра.

Моята любов, почит и уважение към Божието Слово трябва да съвпадат с моята любов, почит и уважение към Исус. Интересно е, че хората лесно вярват в историческия Исус и силата, която Той показа, когато ходеше по планетата Земя, но те се борят

да вярват, че същата сила на Бог е достъпна днес чрез вяра и действие според Неговото Слово.

Мнозина гледат на Библията като на историческа книга, която ни учи как да живеем въз основа на действията и събитията в живота на други хора. Библията е прекрасна книга с уроци и върховен учител, но е и много повече от това. Библията е животът и силата на Бог за тези, които вярват и действат според нея.

Защото не се срамувам от тези добри новини за Христос. Това е Божията сила в действие, спасяваща всеки, който вярва — първо евреите, а също и езичниците (Римляни 1:16, NLT).

Павел каза, че Библията е силата, *дунамис* (гръцки), способността и мощта на Бог. Той продължава, като казва, че тя е силата и способността на Бог в действие към всеки, който вярва.

Това беше ключът, който ми липсваше, докато израствах в църква. Вярвах в Исус и бях новороден. Бях изпълнен с Духа и говорех на езици. Дори проповядвах проповеди и използвах Библията като свой ресурс. И това е, което искам да кажа: Моята Библия беше ресурс за мен, а не източник на живот. Когато моята Библия стана източник на моя живот, Божията сила беше освободена в живота ми и моята Библия се превърна в мощно оръжие.

Действайки според Словото

Помолих Господ да ми даде способността да изразя писмено ефикасността да ви насърча да вярвате и да действате според писаното Божие Слово. Насърчавам ви да вярвате и да действате според казаното от Исус в Библията, сякаш ви се е явил и го е казал лично.

Когато моята Библия стана източник на моя живот, Божията сила беше освободена в живота ми и моята Библия се превърна в мощно оръжие.

След като Исус ми се яви, демоничните духове не спряха да атакуват ума ми. За кратко време мисловните атаки намаляха, но се върнаха. Исус не ми се явяваше отново всеки път, когато мисловните атаки се връщаха. Не,

Побеждаване на хаоса в ума ви

аз трябваше да направя нещо по въпроса. Трябваше да се противопоставя и да издържа на тези мисловни атаки и начинът, по който останах свободен, беше да вярвам, изповядвам и действам според Божието Слово.

Тъпият дявол се възползва от липсата ми на разбиране в продължение на месеци и години. Не беше честна битка. Той знаеше неща, които аз не знаех и ме затвори поради моето невежество.

Но когато се върна да ме затвори отново със същите страховити, осъдителни мисли, битката отново не беше честна. Този път беше едностранна битка в моя полза.

Онези тормозещи мисли, които някога ме измъчваха със страх и параноя, загубиха силата и жилото си, когато отговорих с Божието Слово. Всяка тактика, мисъл, сцена, спомен и въображение, които сатана използваше успешно срещу мен преди това, беше обезсилена чрез Божието Слово, което изповядвах и върху което размишлявах всеки ден.

Запомнете, ключът не е да притежавате Библия, да я четете периодично или дори да познавате Библията добре. Библията се превръща в оръжие и защита в живота ни само когато вярваме в нея и правим това, което тя казва.

Всеки, който слуша Моето учение и го следва, е мъдър, като човек, който построява къща върху твърда скала. Въпреки че дъждът идва на порои и наводненията се издигат и ветровете бият тази къща, тя няма да се срути, защото е изградена върху скала. Но всеки, който слуша Моето учение и не му се подчинява, е глупав, като човек, който строи къща върху пясък. Когато дойдат дъждове и наводнения и ветровете бият тази къща, тя ще се срути със силен трясък (Матей 7:24-27, NLT).

Исус ни казва, че християните могат да бъдат унищожени и пометени в умствено поражение и емоционално обезсърчение. По никакъв начин да бъдем християни не ни прави имунизирани от умствени или емоционални бури. Но в Матей 7-ма глава Исус ни информира, че въпреки че бурите бушуват и атаките идват, тези, които устояват и издържат на натиска на сатана, са тези, които правят това, което казва Божието Слово. Просто да се слуша Библията, когато се проповядва в неделя, не е достатъчно. Трябва да действаме според нея и да ѝ се подчиняваме.

Божието Слово стана всепоглъщащата, движеща сила в живота ми. Четях Библията всеки ден и я запамятавах непрекъснато. Когато мислите за поражение и обезсърчение се опитаха да влязат в ума ми, аз отказвах да ги приемам. Вместо това цитирах стих от Библията, който бях запомнил. Понякога трябваше да цитирам стихове няколко пъти, защото тормозещите мисли не спираха веднага.

Писания за запаметяване

Позволете ми да ви насърча да запаметите следните стихове от вашата Библия. Това са стиховете, които използвах, които ми вдъхнаха увереност в силата на Божието Слово. Четях и цитирах тези стихове всеки ден, докато не станаха част от самото ми съществуване.

ЕВРЕИ 4:12 (NLT) — *Защото Божието слово е живо и мощно. По-остро е от най-острия двуостър меч, разрязващ душата и духа, ставите и мозъка. То разкрива нашите най-съкровени мисли и желания.*

МАТЕЙ 24:35 (NLT) — *Небето и земята ще изчезнат, но думите ми никога няма да изчезнат.*

ЛУКА 4:32 — *А те се удивлявах на учението Му, защото Неговото слово беше с власт.*

ЙОАН 6:63 — *Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползва. Думите, които ви говоря, са дух и живот.*

ЙОАН 14:24 — *Който не Ме люби, не пази думите Ми; а словото, което слушате, не е Мое, а на Татко, който Ме е пратил.*

ЙОАН 8:51 — *Истина, истина ви казвам: ако някой опази Моето слово, няма да види смърт до века.*

ЙОАН 14:23 — *Исус в отговор му каза: Ако Ме люби някой, ще пази словото Ми; и Моят Баща ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим жилище у него.*

1 ЙОАН 2:3 — *И по това знаем, че сме Го познали, ако пазим заповедите Му.*

ПСАЛМ 119:89 (NLT) — *Твоето вечно слово, Господи, стои твърдо на небето.*

ИСАЯ 40:8 (NLT) — *Тревата изсъхва и цветята окапват, но словото на нашия Бог стои завинаги.*

1 ПЕТРОВО 1:25 (NLT) — *Но словото на Господа остава завинаги. И това слова са Добрите новини, които ви бяха проповядвани.*

ЕРЕМИЯ 15:16 (NLT) — *Когато открих думите Ти, ги погълнах. Те са моята радост и наслада на сърцето ми, защото нося твоето име, Господи Боже на небесните армии.*

Побеждаване на хаоса в ума ви

2 ТИМОТЕЙ 3:16 (NLT) – *Цялото Писание е вдъхновено от Бог и е полезно да ни научи кое е истина и да ни накара да осъзнаем какво не е наред в живота ни. Поправя ни, когато грешим и ни учи да правим това, което е правилно.*

ПСАЛМ 119:11 (NLT) – *Скрий Твоето слово в сърцето си, за да не съгреша срещу Теб.*

КОЛОСЯНИ 3:16 – *Нека Христовото слово да се вселява във вас богато; с пълна мъдрост се учете и се увещавайте с псалми и химни, и духовни песни, като пеете на Господа с благодат в сърцата си.*

ПСАЛМ 19:8 (NLT) – *Господните заповеди са прави, носещи радост в сърцето. Заповедите на Господ са ясни, дават прозрение за живота.*

ПСАЛМ 119:105 (NLT) – *Твоето слово е светилник, който да води нозете ми и светлина за пътя ми.*

2 ПЕТРОВО 1:18-19 (ФИЛИПС) – *Всъщност ние чухме този глас да говори от небето, докато бяхме с Него на свещената планина. Пророческото словото се изпълни в слушането ни! Трябва да обърнете най-голямо внимание на това слово, защото то свети като лампа сред цялата мръсотия и мрак на света, докато изгрее денят и утринната звезда изгрее в сърцата ви.*

ПСАЛМ 119:97 (NLT) – *О, колко обичам Твоите инструкции! По цял ден мисля за тях.*

ПСАЛМ 33:4 (NLT) – *Защото словото на Господ е вярно и ние можем да се доверим на всичко, което Той прави.*

ПСАЛМ 107:20 (NIV) – *Той изпрати словото Си и ги изцели; Той ги избави от гроба.*

ПСАЛМ 119:77 (NLT) – *Обгради ме с нежните си милости, за да живея, защото Твоите наставления са моя наслада.*

ПСАЛМ 119:145-148 (NLT) – *Моля се с цялото си сърце; отговори ми, Господи! Ще се подчиня на твоите заповеди. Викам към теб; спаси ме, за да спазвам Твоите закони. Ставам рано, преди да изгрее слънцето; викам за помощ и се надявам на*

Побеждаване на хаоса в ума ви

думите Ти. Оставам буден през нощта, мислейки за обещанието Ти.

Всеки от тези стихове ми помогна да видя важността на Божието Слово, докато се борех за умствения си живот.

Позволете ми да ви насърча да прочетете отново последния пасаж по-горе от Псалм 119:145-48, написан от Давид, и да си представите отчаянието, което е изпитал, и надеждата, която е очаквал. Докато четях тези стихове, успях да се свържа с цар Давид. Докато минавах през психически и емоционален ад, аз се молах с цялото си сърце и виках към Бог за спасение с всяка фибра от съществуването си. Ден след ден гледах как слънцето изгрява, викайки за Божията помощ, за да преживея следващия ден. Нощите бяха най-лоши, тъй като мислите на страх и образите на смъртта нахлуваха в ума ми като наводнение. Можех да се свържа с безнадеждността, която изпитваше Давид.

Но тогава забелязах, че Давид не спира с отчаянието или безнадеждността си. Давид имаше една цел през цялата си болка — да вярва и да се подчинява на Божието Слово. Да се подчинява на Божието Слово беше надеждата на Давид. Това беше неговото спасение и неговото избавление.

Години по-късно ви пиша, защото Божието Слово, което запомних и депозирах в сърцето си, в крайна сметка ме спаси от умственото нападение на сатана. Личните посещения, които имах от Господ, ми помогнаха много, но Словото на Господа — моята Библия, която приемах всеки ден — беше, което ме запази свободен в продължение на много години. Божието Слово ще направи същото и за вас!

Ето още няколко стиха, които изиграха важна роля в живота ми. Тези стихове ми вдъхнаха разбиране за силата в Божието Слово и необходимостта то да пребъдва в мен. Тъй като тези стихове се превърнаха в източник на моя живот, мислите за страх и осъждане, които ме владееха от години, загубиха хватката си върху ума и живота ми.

ЕФЕСЯНИ 1:17-23 – така че Бог на нашия Господ Исус Христос, Баща на славата, да ви даде дух на мъдрост и откровение в познаването на Него Самия, като просветли очите на сърцето ви, за да знаете каква е надеждата на Неговото призоваване, какво е богатството на славата на Неговото наследство в светиите и какво е превъзходното величие на Неговата мощ към нас, вярващите, според действието на мощта на Неговата сила. С нея Той подежда в Христос, като Го възкреси от мъртвите и Го сложи да седне от дясната Си страна на небесата, далеч над всяко началство и власт, и сила, и господство, и всяко име, с което се наименоуват, не само в този свят, но и в бъдещия. И покори всичко под краката Му и Го постави да бъде глава над всичко за църквата, която е

Побеждаване на хаоса в ума ви

Неговото тяло, пълнотата на Този, който изпълва всичко във всичко.

ЕФЕСЯНИ 3:14-20 – Поради това аз прекланям коленете си пред Бащата (на нашия Господ Исус Христос), от когото носи името си всеки род на небесата и на земята, да ви даде според богатствата на Неговата слава да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, така че, вкоренени и основани в любовта, да бъдете в състояние да разберете заедно с всичките светии какво е широчината и дължината, височината и дълбочината и да познаете Христовата любов, която превъзхожда всяко знание, за да се изпълните в цялата Божия пълнота. А на Този, който може да направи несравнимо повече, отколкото молим или мислим, според действащата в нас сила...

ПРИТЧИ 30:5 (NLT) – Всяка Божия дума се оказва истинна. Той е щит за всички, които идват при него за защита.

ЕКЛЕСИАСТ 8:4 – Където е словото на царя, там има сила...

ЕФЕСЯНИ 6:17 (NLT) – Сложете спасението за шлем и вземете меч на Духа, който е Божието слово.

1 СОЛУНЦИ 2:13 (NLT) – Затова ние никога не спираме да благодарим на Бог, че когато приехте посланието Му от нас, не мислехте за нашите думи като за просто човешки идеи. Вие приехте това, което казахме като самото Божие слово – каквото, разбира се, е то. И това слово продължава да действа във вас, които вярвате.

ЯКОВ 1:21 (NLT) – Затова се отървете от цялата мръсотия и зло в живота си и смирено приемете словото, което Бог е насадил в сърцата ви, защото то има силата да спаси душите ви.

Запомних тези стихове преди много години в най-мрачните си часове. И все пак същите тези стихове се надигат в мен днес, когато мисловните атаки се опитват да ме разсеят и да завладеят ума ми.

Сейте днес, жънете утре

Преди няколко години, седейки на летището в Хюстън, чакайки да хвана свързващ полет за Тулса, Оклахома, видях пастор Джон и Доди Остин да вървят по коридора. Той беше пастор на голямата църква Лейкууд в

Хюстън и баща на известния писател Джоел Остин. Побутнах Аманда и казах: „Виж, там са пастор Джон и Доди Остин.“ Гледах го по телевизията всяка неделя вечер. В моите очи той беше главният пастор на пасторите. Той беше човек на вяра, страст и почтеност. Той беше по-голям от живота за мен и човек, на когото се възхищавах и копнеех да срещна един ден.

Не можех да откъсна очи от него, когато се приближиха. Аманда и аз летяхме с търговски авиокомпания и чакахме на изхода за нашия полет да се качим. Казах на Аманда, че се обзалагам, че слизат до портала, където хората държат частните си самолети. Но за моя изненада те забавиха крачката си и се обърнаха към портала, където седяхме, и седнаха срещу нас. Не можех да повярвам. Световноизвестният Джон Остин летеше със същия самолет като мен. Опитах се да не се взирам, но не можех да се сдържа.

След няколко минути предполагам, че ме видя как се мъча да не зяпам и ми се усмихна. Почувствах се смутен и се усмихнах в отговор и наведох глава.

Аманда каза: „Това е твоят шанс! Отиди и се срещни с него и му кажи колко много оценяваш служението му“.

„Но не искам да го безпокоя“, отвърнах аз.

„Това е най-добрият шанс, който някога ще имаш“, отвърна тя.

Още няколко минути и събрах смелост да отида и да се представя. Казах му колко много обичам служението му и как го гледам всяка неделя вечер в Тенеси. За мое учудване той ме помоли да седна до него и ме попита за църквата и живота ми. През следващите петнадесет минути бях в рая и слушах всяка негова дума.

Разговорът ни беше спрял, когато служителят на гишето извика пътниците за полета да започнат да се качват. Стиснах му ръката и още веднъж му казах, че оценявам служението му и съм толкова благодарен, че го срещнах. Качихме се на самолета и тъй като не бяхме първите сто седнали пътници, трябваше да заемем свободните места в задната част на самолета. Докато самолетът излиташе, размишлявах върху разговора си с пастор Остин. Дори бях започнал да записвам някои бележки за нещата, които той сподели, защото не исках да ги забравя.

Самолетът достигна нашата височина и пилотът се включи по уредбата, като каза на пътниците, че могат да се движат из кабината, ако е необходимо. Минута или две по-късно вдигнах поглед и забелязах пастор Остин да върви по пътеката към задната част на самолета, където седяхме.

Побутнах Аманда и казах: „Виж, идва пастор Остин! Обзалагам се, че отива до тоалетната“.

„Еди, повечето хора трябва да ходят до тоалетната по някое време през деня“, ми отговори тя, смеейки се. Когато осъзнах колко глупав е коментарът ми и колко звезден съм станал, и двамата се посмяхме добре.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Когато се приближи до мястото, където седяхме, вместо да мине покрай нас, той спря до пътеката ни и каза: „Еди, имаш ли още няколко минути за разговор?“

Бях зашеметен и просто поклатих глава в потвърждение.

„Притеснението свърши!“ — каза пастор Остин и седна на подлакътника на седалката ми до пътеката. През следващите пет до десет минути той започна да споделя с мен някои неща за служението. Тези няколко неща, за които той говори, все още резонират в сърцето и ума ми много години по-късно.

Запомнянето на писанията беше най-голямото оръжие, което открих, за да се боря с пристъпите на тревожност, бягащите мисли и тормоза на ума ми от страх и съмнение.

Той ми каза едно специално нещо, което никога не съм забравил. Мисля за това непрекъснато, защото открих, че е истина отново и отново. Той каза: „Еди, ако слагаш Божието Слово в сърцето си, когато нямаш нужда от него, Святият Дух ще бъде верен да го извади от сърцето ти, когато имаш нужда от него“.

Пастор Остин отиде на небето, но онзи ден в самолета ми каза една истина, която ми помогна изключително през годините. Запомнянето на писанията беше най-голямото оръжие, което открих, за да се боря с пристъпите на тревожност, бягащите мисли и тормоза на ума ми от страх и съмнение.

В добрите дни, когато умът ми не беше атакуван, се научих да посвещавам част от ежедневната си отдаденост на запомняне на писанията. Отделях време и запомнях по един стих на седмица. Не отне много усилия, но ползите за живота ми бяха огромни.

Удивително, това никога не се проваля. В тежките дни, когато безпокойството се опитваше да нахлуе в ума ми и страхът се опитваше да залее мисленето ми, Святият Дух винаги изваждаше стих, който бях запомнил. Този запомнен стих беше като меч, който се издига в мен и прорязва измамата и страха, които дяволът се опитваше да ми причини.

В допълнение към всичко това, вдигнете щита на вярата, за да спрете огнените стрели на дявола. Сложете спасението за шлем и вземете меча на Духа, който е Божието слово (Ефесяни 6:16-17, NLT).

След като вашата Библия, самото Божие слово, стане вашата жизнена сила, депозирана в сърцето и ума ви, тя ще се превърне в оръжие на сила, което унищожава безпокойството, страха и всяка тактика на сатана.

Сатана мрази да бъде игнориран

Побеждаване на хаоса в ума ви

През сезона, в който се борих с безмилостни мисловни атаки, научих как съпротивата е най-ефективна срещу сатана. Погледнете с мен един прекрасен стих, познат на повечето християни, който обещава точно това.

Така че смирете се пред Бога. Съпротивете се на дявола и той ще избяга от вас (Яков 4:7, NLT).

Според речника на Вайн, думата *съпротивявам* в оригиналния гръцки език е *антитасо*. Думата има много варианти на значения, в зависимост от това коя форма на думата се използва. Една форма означава „да се противопоставяш или да се ядосваш в битка срещу“. Това носи идеята за агресивно поведение.⁹

...След като Сила и Тимотей слязоха от Македония, Павел прекара цялото си време в проповядване на словото. Той свидетелстваше на юдеите, че Исус е Месията. Но когато те се противопоставиха и го обидиха, Павел отърси праха от дрехите си и каза: „Кръвта ви е върху собствените ви глави — аз съм невинен. Отсега нататък ще отида да проповядвам на езичниците (Деяния 18:5-6, NLT).

Думата *противопоставям* в Деяния 18-та глава е същата дума, използвана като *съпротивявам* в Яков 4-та глава. Забележете, че тълпата демонстрира враждебно, агресивно поведение срещу Павел. Това е смисълът, за който мнозина от нас мислят, когато идеята за съпротива на дявола изникне в ума. Ние мислим за агресивно поведение към него. Често мислим за воюване в молитва, за връзване и развързване и за използване на властта си над дявола по агресивен начин.

Без съмнение, агресивната съпротива е удивително ефективна истина и принцип, който трябва да прилагаме в живота си. Но има и моменти, когато не можем да спрем по средата на това, което правим или където сме, за да смърим дявола. Тогава какво?

На няколко пъти седях на църковна служба и най-отвратителните, мъчителни мисли бомбардираха ума ми. Подобно на картечница, която стреля многократно, тормозещите мисли се изстрелваха в ума ми, опитвайки се да ме отклонят от службата или библейския урок, който се поучавах. В този момент не можех да правя това, което обикновено правя по време на молитвата си. Не можех просто да започна силно да смърям дявола по средата на църковната служба. Ако го направех, определено щяха да дойдат за мен с усмирителна риза.

Бил съм в компания от приятели или членове на семейството, когато лоша мисъл или нечиста мисъл е изниквала в ума ми. Не можех просто да цитирам стихове на глас или да изрека: „Аз ти се съпротивявам в името

⁹ Vine, W. E., Kohlenberger, J. R., & Swanson, J. A. The Expanded Vine's Expository Dictionary of New Testament Words. Minneapolis, MN: Bethany House Publishers, 1984.

на Исус!“ Това би било обърквашо и безпорядъчно, а ние знаем, че объркването не е от Бог. И така, как мога да упражнявам съпротива в тези ситуации?

Преди няколко години седях на среща на високо ниво с водачите на организацията, с която бях свързан. Бях там, представлявайки всички църкви и служители в нашата държава. Събранието започна в 9 сутринта и до 9 същата вечер приключих. Събранието все още продължаваше, но аз изтърпях достатъчно. Умът ми беше уморен и тялото ми беше уморено. Седенето на един и същи стол в продължение на дванадесет часа с кратко прекъсване от време на време ми се отрази.

Без предупреждение в ума ми мина омразна, обвинителна мисъл за служителя на подиума. След това веднага си помислих, харесвам този човек. Откъде дойде тази мисъл? Изведнъж в ума ми изникна още една ужасяваща мисъл за организацията, която представлявах. Тогава в ума ми мина мисъл, която не бях подхранвал от години: Трябва да се върнеш в стаята си и да сложиш край на живота си.

Когато това се случи, аз веднага се изправих и се готвех да извикам: „Сатана, смърям те! Махни се от ума ми!“ Но ми стана ясно къде съм и колко хора седят около мен. Това не би ли било някаква сцена, ако се бях противопоставил агресивно на дявола и неговите мисловни атаки с пълна сила? Вместо това тихо седнах отново с усмивка на лице и събрах бележника и конферентните си материали. Обърнах се към служителя, който седеше до мен, и му казах, че съм изтърпял достатъчно за един ден и се връщам в стаята си.

Докато минавах покрай няколко други приятели и колеги спрях и се ръкувах и им казах, че ще ги видя утре, или ги потупах по рамото, докато минавах. Когато излязох от конферентната зала, започнах да си тананикам старата мелодия „Има сила в кръвта на Исус“. Когато пристигнах в стаята си, умът ми беше освежен. Имах малко енергия в стъпките си и най-вече тези отвратителни мисли се бяха изпарили. До ден днешен не ми се е случвало повече подобна ситуация.

Не се противопоставих на дявола агресивно, но въпреки това му се съпротивлявах. И той избяга. Сатана не може да понесе, когато не е център на внимание.

На публично място трябваше да науча силата на пасивната съпротива, което просто означава, че игнорирам измъчващите мисли. Научих, че сатана не може да чете мислите ми. Той знае какви мисли е хвърлил в ума ми, но няма представа дали тези мисли са намерили място за нощувка или плацдарм, на който да стоят. Единственият начин да разбере дали мислите му са попаднали в целта е по моите действия и думите ми.

Друго значение на думата *съпротивлявам* означава „да устоя, да се противопоставя, да се изправя срещу“. Тази дума носи значението на „да стоите на позицията си“. Това не означава непременно агресивно

поведение срещу нещо, а просто заемане на позиция и отказ да бъдете преместени.¹⁰

Всеки път, когато не обръщаме внимание на опитите на дявола да ни тормози, това го обезоръжава малко повече в живота ни.

Пренебрегвайки измъчващите, негативните и съмнителните мисли, ние упражняваме пасивна съпротива. Ние стоим на позицията си и се съпротивляваме на дявола. Когато страховити или безбожни мисли се опитват да нахлуят в умовете ни, ние им се съпротивляваме, като не действваме според тях, не мислим според тях и не ги изричаме. Какво обещава Божието Слово, че ще се случи, когато се противопоставим на дявола? Той ще избяга. Не се казва, че може би ще избяга; пише, че ще избяга.

Днес все още имам моменти, когато нездравословни и страшни мисли се опитват да нахлуят в ума ми. Вместо да тичам до моя молитвен килер, за да упражнявам войнствена молитва всеки път, когато дойде лоша мисъл, аз се научих просто да се противопоставям на мисълта, като я игнорирам. Сатана мрази отхвърлянето. Всеки път, когато не обръщаме внимание на опитите на дявола да ни тормози, това го обезоръжава малко повече в живота ни.

ОРЪЖИЕ № 2 — Името на Исус

Тъй като израснах в църква, цял живот бях предупреждаван за святостта на Божието име и опасността да изговарям името на Господа напразно (Изход 20:7). Дори израснах, разбирайки необходимостта да завършвам молитвите си в името на Исус, според Йоан 16:23-24. И все пак моето разбиране за стойността на името на Исус все още беше ограничено.

Винаги съм знаел, че това е специално име, което заслужава почит и уважение и притежава авторитет. Но едва когато станях затворник на страха, открих, че името на Исус е много повече от име, което трябва да уважаваме. Името на Исус също е мощно духовно оръжие, което притежаваме.

Една конкретна сцена от посещението, когато Исус ми се яви в моята бърлога, е запечатана в паметта ми. Това е изображението на съществата, които изглеждаха като маймуни (демоните), сгущени в ъгъла. Всеки път, когато Исус ги погледнеше, те се тресяха от страх. Страхът им беше толкова осезаем, че виждах как космите по телата им трепереха.

По време на посещението Исус не говори с демоните, не смърри демоните и не ги прогони. Не, Исус просто ги гледаше. Демоните бяха

¹⁰ 8.Law, Terry. The Power of Praise & Worship. Shippensburg, PA: Destiny Image Publishers, 2008.

Побеждаване на хаоса в ума ви

безсилни в Неговото присъствие. Присъствието на Исус — самият Негов поглед — направи демоните безсилни.

През годините няколко пъти са ме питали защо смятам, че Исус не каза нещо или не е направи нещо с дяволите, които ме торможеха. Честно казано, скоро след посещението и аз имах същия въпрос. Когато измъчващите и торможещи мисли започнаха отново, аз се надявах Исус да се появи отново и да се погрижи за ситуацията, както беше правил преди. Той не го направи.

По време на поредната атака на осъдителни и обвиняващи мисли си спомних какво ми каза Исус онзи ден. След като извади транспарантите с мъчителни мисли от главата ми, Исус посочи тъгля на стаята и двете приличащи на маймуни същества и каза: „Еди, ето ти го проблема!“

Исус многозначително ми каза, че тези два демона са моят проблем. Дори да стоеше точно до мен, Исус не направи нищо с тях. Защо? Защото Той вече ги е победил.

Така и вие сте завършени чрез единението си с Христос, който е глава над всеки владетел и власт. Когато дойдохте при Христос, бяхте „обрязани“, но не чрез физическа процедура. Христос извърши духовно обрязване — отрязването на вашата грешна природа. Защото вие бяхте погребани с Христос, когато бяхте кръстени. И с Него бяхте възкресени за нов живот, защото се доверихте на могъщата Божия сила, Който възкреси Христос от мъртвите. Вие бяхте мъртви поради греховете си и защото греховната ви природа все още не беше отсечена. Тогавя Бог ви съживи с Христос, защото Той прости всичките ни грехове. Той отмени записа на обвиненията срещу нас и го премахна, като го прикова на кръста. По този начин Той обезоръжи духовните управници и власти. Той ги посрами публично с победата си над тях на кръста (Колосяни 2:10-15, NLT).

Павел каза, че сме „в съюз“ с Христос, който е глава или владетел над всеки владетел и власт. Следователно, тъй като сме в единение с Христос, ние също трябва да управляваме над демоничните власти. Павел също ни каза как сме получили своята божествена власт. Когато Исус умря на кръста, Той прости, отмени и премахна брежената и обвиненията срещу нас, което също означава, че Той обезоръжи и направи безсилно осъждането, което сатана използва срещу нас.

Исус посрами демоничните управници и власти чрез Своята победа на кръста. Ето защо демоните при моето посещение бяха толкова уплашени от Исус. Те разпознаха този, Който ги победи и ги посрами. Те дори се страхуваха да го погледнат, така че бързо заровиха главите си.

В пасажа по-долу нека прочетем една история за властта на Христос над сатана преди Неговата смърт и възкресение. Учениците на Исус се бяха

Побеждаване на хаоса в ума ви

върнали от служение в градовете и селата и бяха развълнувани, защото дяволите им се подчиняваха. Учениците успяха да изгонват дяволи и да помагат на хората да се освободят.

И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: Господи, в Твоето Име и демоните ни се покоряват. А Той им каза: Видях сатана да пада от небето като светкавица. Ето, давам ви власт да настъпвате змии и скорпиони и власт над цялата сила на врага, и нищо няма да ви навреди (Лука 10:17-19).

Погледнете още веднъж първото изречение, за да видите един ключов елемент. Забележете, че учениците откриха, че демоните им се подчиняват, когато използваха името на Исус. Демоните не се подчиняваха на учениците сами по себе си. Демоните се подчиняваха на учениците, когато те бяха въоръжени с името на Исус.

Името на Исус е мощно и в двата свята — небето и земята.

Помислете за тази история. Исус и сатана бяха заедно на небето. Сатана се разбунтува и Бог го изрита от небето. Сатана дойде на земята, измами човечеството и стана бога на този свят. Исус се появи на земята, роден от жена. Властта, упражнявана на небето над сатана, остана в сила, когато името на Исус беше използвано на земята. Името на Исус е мощно и в двата свята — небето и земята. Това прави сатана двукратен губещ и в двата свята — небето и земята.

Петър и Йоан имаха името на Исус

Животът и служението на Петър се противопоставяха в различни моменти, меко казано. Той винаги говореше големи и смели неща в малка компания от приятели или когато беше в присъствието на Исус. Но когато беше конфрнтиран и заплашен от римляните, които заловиха Исус, смелостта му го напусна.

По пътя Исус им каза: „Тази вечер всички вие ще ме изоставите. Защото Писанието казва: „Бог ще порази Пастира и овцете от стадото ще се разпръснат.“ Но след като възкръсна от мъртвите, ще отида пред вас в Галилея и ще ви срещна там.“ Петър заяви: „Дори всички други да Те изоставят, аз никога няма да Те изоставя. Исус отговори: „Истината ти казвам, Петре — още тази нощ, преди петелът да пропее, ти ще отречеш три пъти, че изобщо Ме познаваш. „Не!“ — настоя Петър. „Дори и да трябва да умра с Теб, никога няма да отрека от Теб!“ И всички останали ученици се заклеха по същия начин (Матей 26:31-35, NLT).

Исус каза на учениците Си, че ще бъде предаден тази нощ и всички Негови ученици ще Го изоставят. Петър, като голям, буен и смел, смело заявява, че дори всички да се отрекат от Исус, той никога няма да се отрече от Него. Исус отговори на Петър и каза, че ще се отрече от него три пъти само за няколко часа, преди петелът да пропее. Не знаейки кога да си държи устата затворена, Петър заяви: „Дори и да трябва да умра с Теб, никога няма да се отрека от Теб!“ И всички останали ученици се заклеха по същия начин.

Петър не беше единственият, който каза, че никога няма да се отрече от Исус; всеки от учениците се включи в разговора с декларации за смелост, лоялност и кураж. За съжаление, смелостта им бързо изчезна, когато Исус беше арестуван няколко часа по-късно в Гетсимания и отведен от охраната. Учениците следваха от разстояние и словото на Исус се сбъдна за Петър.

Междувременно Петър седеше отвън на двора. Приблужи една слугиня и му каза: „Ти беше един от онези с Исус Галилеянинът“. Но Петър отрече това пред всички. — „Не знам за какво говориш“ — каза той. По-късно, пред портата, друга слугиня го забеляза и каза на стоящите наоколо: „Този човек беше с Исус от Назарет“. Петър отново отрече това, този път с клетва. „Дори не познавам човека“, каза той. Малко по-късно някои от другите минувачи дойдоха при Петър и казаха: „Ти трябва да си един от тях; можем да разберем по твоя галилейски акцент“. Петър се закле: „Проклет да съм, ако лъжа — не познавам човека!“ И веднага петелът пропя. Внезапно в ума на Петър проблеснаха думите на Исус: „Преди петелът да пропее, три пъти ще отречеш, че дори Ме познаваш. И той си отиде, плачейки горчиво (Матей 26:69-75, NLT).

Петър получи откровение за божествеността на Исус, което другите ученици не бяха получили. Той ходи по водата с Исус, стана свидетел на изцелените болни и възкресяването на мъртвите. Петър от първа ръка видя как Исус извършва чудодейни нахранвания и успокоява бури чрез думите Си. И все пак Петър се отрече, че е познавал Исус, когато се сблъска с една слугиня. Грубият рибар си тръгна съкрушен, осъзнавайки, че думите на Исус за него са се сбъднали.

Но историята на Петър не свършва дотук. Няколко дни по-късно, в деня на Петдесетница, Петър се събра заедно с други в очакване, защото Исус ги учеше за едно обещание, което тепърва ще дойде. Внезапно и без предупреждение, духовен депозит — да бъдат изпълнени със Святия Дух — беше направен в живота им. В резултат на това онези, които чакаха в горницата, започнаха да говорят на езици, които никога не бяха учили.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Това явление предизвика такова вълнение, че хиляди хора се втурнаха към мястото, където се случваше това свръхестествено събитие. Докато зрителите се подиграваха и разпитваха какво се случва, Петър, отреклият се, се изправи с дързост и смелост и проповядва за Исус и силата на Святия Дух, която току-що получи.

Няколко дни след Петдесетница Петър и Йоан отиваха в храма. Това беше същото място, където Исус по-рано беше прогонил обменителите на пари и създаде такова вълнение. Това беше същото място, където Петър избяга от слугинята, която го разпозна като последовател на Исус. Но този път Петър и Йоан не се страхуваха, отрекоха или скриха. Библията ни казва, че те са пристигнали в часа на молитва точно по същото време, когато е присъствало най-голямото множество поклонници.

Намираме историята в Деяния 3-та глава:

Петър и Йоан отидоха в храма един следобед, за да участват в молитвената служба в три часа. Когато се приближиха до храма, вкарваха един мъж, куц от раждането. Всеки ден го поставяха до портата на храма, наречена Красивата порта, за да може да проси от хората, които влизат в храма. Когато видя Петър и Йоан да влизат, той им поиска малко пари (Деяния 3:1-3, NLT).

Всеки път, когато чета тази история, си спомням за хумористична игра на думи, която чух да споделя един проповедник относно тази история. Версията на крал Джеймс казва: „А Петър и Йоан се изкачиха заедно в храма в часа на молитвата, който беше деветият час. И един човек, куц от утробата на майка си, беше донесен, когото всеки ден слагаха при портата на храма, която се нарича Красивата, за да проси милостиня от тези, които влизат в храма; който, като видя Петър и Йоан да влизат в храма, поискаха милостиня“ (Деяния 3:1-3).

Пасторът проповядва посланието си за куция пред портата, наречена Красива. Без пауза той каза: „Не е ли интересно, че куцият човек поиска „милостиня“, но вместо това получи крака? Алилуя! Бог работи по тайни начини“. Това не е правилната интерпретация на тази история, но въпреки това е запомняща се.

Подхващайки се отново с историята на Петър и Йоан, на път за храма, те минаха покрай един сакат човек, който всеки ден беше довеждан на същото място да проси пари. Той поиска от Петър и Йоан милостиня или пари и това беше техният отговор:

Петър и Йоан го погледнаха внимателно и Петър каза: „Погледни ни“! Куцият ги гледаше жадно, очаквайки малко пари. Но Петър каза: „Нямам сребро или злато за теб. Но ще ти дам това, което имам. В името на Исус Христос, Назарянина, стани и ходи! Тогава Петър хвана куция човек за

Побеждаване на хаоса в ума ви

дясната ръка и му помогна да стане. И докато го правеше, стъпалата и глезените на мъжа бяха незабавно изцелени и укрепени. Той скоочи, изправи се на краката си и започна да ходи! След това, ходейки, скачайки и славейки Бога, той влезе с тях в храма. Всички хора го видяха да ходи и го чуха да хвали Бога (Деяния 3:4-9, NLT).

Петър отвърна на сакатия човек, казвайки, че нямат пари, които да му дадат, но това, което имат, с радост ще му го дадат. Те му казаха в името на Исус Христос да стане и да ходи. Петър и Йоан бяха изпълнени с дръзновение в деня на Петдесетница и бяха напълно екипирани и носеха мощното име на Исус като тяхно притежание.

През годините съм чувал хора, които се опитват да обяснят тази история като неприложима за нас днес, казвайки, че причината човекът да е изцелен е, защото Петър и Йоан са се молили за него. Те твърдят, че Петър и Йоан са били апостоли, а апостолите имат свръхестествена сила, която другите нямат. Разбира се, има власт, в която апостолите действат по-често в сравнение с други офиси в тялото на Христос, но Петър и Йоан ясно заявяват, че не техните апостолски дарби са изцелили човека. Те също така казаха, че това не е тяхната святост или лична сила.

Нека продължим да четем:

Всички се втурнаха удивени към Соломоновата алея, където мъжът се държеше здраво за Петър и Йоан. Петър видя възможността и се обърна към тълпата. „Хора на Израел“, каза той, „какво е толкова изненадващо в това? И защо се взирате в нас, сякаш сме направили този човек да ходи със собствената си сила или благочестие“? (Деяния 3:11-12, NLT).

Петър смело декларира какво притежават, което изцели сакатия човек.

И чрез вяра в Името Му, Неговото Име укрепил този, когото виждате и познавате. Да! Тази вяра, която е чрез Него, му даде това свършено здраве пред всички вас (Деяния 3:16).

Петър каза на тълпата, че името на Исус и вярата в името на Исус са причинили осакатения човек, който никога не е ходил през живота си, да бъде изцелен и да ходи. Изцелението на куция предизвика такъв шум, че Петър и Йоан бяха арестувани и отведени в затвора. На следващия ден те се явиха пред първосвещеника и пред други, които ги разпитваха каква сила или име са използвали, за да доведат до това изцеление.

Те доведоха двамата ученика и попитаха: „С каква сила или в чие име направихте това?“ Тогавя Петър, изпълнен със Святия Дух, им каза: „Управници и старейшини на нашия

Побеждаване на хаоса в ума ви

народ, разпитвате ли ни днес, защото сме сторили добро дело за осакатения човек? Искате ли да знаете как беше изцелен? Позволете ми ясно да заявя на всички вас и на целия народ на Израел, че той беше изцелен чрез мощното име на Исус Христос Назарянина, човекът, Когото вие разпънахте, но Когото Бог възкреси от мъртвите. Защото Исус е Този, за Когото се споменава в Писанието, където се казва: „Камъкът, който вие, строителите, отхвърлихте, сега стана крайъгълен камък.“ Няма спасение в никой друг! Бог не е дал друго име под небето, чрез което да се спасим“ (Деяния 4:7-12, NLT).

Отново, пред служителите, Петър смело заявява, че мощното име на Исус изцели осакатения човек. Тогава Петър изложи по-нататък, обявявайки, че името на Исус е най-мощното име на земята. Няма друго име — нито едно друго име — което да носи властта или силата, която носи името на Исус.

След като чува този доклад и станаха свидетели на изцелението на сакатия човек, юдейските водачи онемяха и не можеха да се защитят. В крайна сметка те заплашиха Петър и Йоан и ги предупредиха никога повече да не говорят или поучават в името на Исус. Те знаеха кой е Исус и допринесоха за разпъването Му. Несъмнено те бяха изговорили името на Исус в собствените си разговори. Но когато Петър и Йоан използваха името на Исус, се случи свръхестественото. Спомнете си какво каза Петър: „Това е името на Исус и вярата в това име“.

След като бяха освободени, Петър и Йоан се върнаха при групата вярващи в Ерусалим и имаха молитвено събрание, където отново изразиха вярата си в прекрасното и чудотворно име на Исус. Те не се плашеха да използват името на Исус, но вместо това се молеха да се случват повече чудеса и изцеления заради това свръхестествено име.

И сега, Господи, чуй заплахите им и дай на нас, Твоите слуги, голяма смелост да проповядваме Твоето слово. Протегни ръката Си с изцелителна сила; нека се извършват чудесни знамения и чудеса чрез името на Твоя свят слуга Исус“. След тази молитва мястото на срещата се разтърси и всички бяха изпълнени със Святия Дух. Тогава те проповядваха Божието слово с дръзновение (Деяния 4:29-31, NLT).

Жизнено важно е да разберем, че вярата в това име също означава почит и уважение към името на Исус. Не можем да използваме лекомислено името на Исус или да изричаме това име напразно, а след това да се обърнем и да очакваме името да има сила, когато имаме нужда от него. Тези няколко истории в книгата Деяния разкриват, че ранната църква е зависела и вярвала в силата на името на Исус. Те също така

гледали на името на Исус като на свое оръжие, което им дава власт над сатана и греха.

Спри се! В името на Исус

Един ден се обади една семейна приятелка, за да ми каже, че съпругът ѝ я насилва с думи и физически. Познавайки този човек от години, я попитах дали някога е проявявал подобно поведение. Тя каза не и обясни, че в миналото той се е ядосвал и е казал някои неприятни неща, но никога не е вдигал ръка, за да я нарани физически. Докато тя споделяше тази информация, разбрах, че имаме работа със зъл дух, потискащ съпруга ѝ. Нямах време да се опитам да разбера каква врата е отворил, за да допусне този потискащ дух да влезе в ума му. Просто исках да се уверя, че тя физически е в безопасност.

Не можем да използваме лекомислено името на Исус или да изричаме това име напразно, а след това да се обърнем и да очакваме името да има сила, когато имаме нужда от него.

Тя ми каза, че се е опитала да вразуми съпруга си, молила се е за него, молела го да си тръгне и дори заплашвала, че ще го напусне, ако той не спре. За съжаление тя наистина нямало къде да отиде. Тя отказала да се обади в полицията, защото не искала никой да узнае за ситуацията. Тя чувствала, че ако го разкрият, той ще загуби работата си и това ще го изпрати до ръба. Страхувала се е, че може да се опита да я убие.

Живеехме на голямо разстояние, така че не можехме да стигнем бързо до нея, за да помогнем. Казах ѝ просто да стои далеч от него, докато не разбера какво трябва да направи. Тази нощ се събуждах няколко пъти, без да мога да заспя. Когато започнах да се моля рано сутринта, Господ ми проговори и каза: „Кажки ѝ да застане на прага този следобед и когато той прекрачи прага, да насочи пръста си в лицето му и силно и смело да каже: „В името на Исус, заповядвам на духа, действащ в теб, да спре и да те освободи“.

По-късно същата сутрин тя отново ми се обади, търсейки молитва и съвет. Предадох ѝ какво ми беше казал Духът. Първоначално тя обясни, че се страхува да го направи — че той вероятно ще ѝ се подиграе и ще я събори. Но докато говорех с нея, ме обзе дързост и казах: „Той няма да може да те докосне. Името на Исус е по-силно от злия дух, действащ в него“.

След още няколко минути разговор тя каза, че ще го направи. След като затворихме, всякакви страховити мисли се опитаха да нахлуят в ума ми. Картини за това как я удрия или събаря на пода, се опитваха да създадат стрес и страх у мен. Няколко пъти през деня се изкуших да ѝ се обадя и да ѝ кажа да не го прави, защото съмнението се опитваше да открадне вярата ми.

С приближаването на времето за неговото пристигане у дома, аз се уединих и се помолих, като взех власт над всички зли духове, които се опитваха да унищожат този съпруг и нашия семеен приятел.

Мина време, откакто той обикновено се прибра, а аз нищо не чух. Почти час по-късно телефонът ми звънна и аз бързо отговорих. От другата страна чух гласа ѝ, който се опитваше да говори с мен, но тя плачеше толкова силно, че беше трудно да разбере какво казва. Обзе ме страх, а мислите разбиха ума ми. *Ти си го направила сега! Не се получи! Той я е пребил!*

„Добре ли си? Добре ли си?“ извиках в телефона.

След кратка пауза тя каза: „Да, добре съм“. След това тя се успокои достатъчно, за да ми каже какво се е случило.

Тя обясни, че страхът се опитвал да я накара да не преминава през това, но тя не можела повече да живее в страх.

„Така че го посрещнах на вратата“, каза тя, „и когато той отвори вратата, аз пристъпих на вратата, насочих пръста си към него и изкрещях: „Ти зъл дух, който тормозиш съпруга ми, напусни го сега в името на Исус!“

„Той замръзна като статуя и не можеше да каже нищо“, каза тя. „След това миг по-късно той падна с лице през вратата, плачеше и ме молеше да му простя.“

Оттогава минаха много години, а те все още са щастливо женени.

Мощното име на Исус е притежание на Църквата днес. Докато почитаме, покланяме се и вярваме чрез вяра в това име, името на Исус ще стане нещо повече от обикновено име. То ще се превърне в мощно оръжие, което ще събори крепости в живота ни.

ОРЪЖИЕ № 3 — Кръвта на Исус

Третото оръжие, с което разполагаме, често се пренебрегва и не се разбира, но силата на това страшно оръжие датира от децата на Израел и тяхното освобождение от Египет. Третото ни оръжие, което може да събаря крепости, е скъпоценната кръв на Исус.

Докато беше заточен на остров Патмос заради вярата си в Христос Исус, апостол Йоан получи невероятно видение, което обикновено наричаме последната книга на Новия завет, книгата Откровение. По време на това откровение на Исус и на последните времена, Йоан също получава прозрение за сатана и неговите тактики. Вижте с мен следния пасаж:

Тогаваше война на небето. Михаил и неговите ангели се биеха срещу змея и неговите ангели. И змеят загуби битката и той и неговите ангели бяха изгонени от небето. Този велик змей — древната змия, наречена дявол или сатана, която маме целия свят — беше хвърлена на земята с всичките си ангели. Тогаваше силен глас, който викаше в небесата: „Найсетне дойде — спасението и силата, и Царството на нашия

Побеждаване на хаоса в ума ви

Бог, и властта на неговия Христос. Защото обвинителят на нашите братя и сестри е хвърлен на земята — онзи, който ги обвинява пред нашия Бог ден и нощ“ (Откровение 12:7-10, NLT).

Йоан разказва историята за небесна битка между архангела на Бог Михаил и неговите ангелски сподвижници във война със сатана, наречен змеят, и неговите демонични помощници. Михаил и неговите ангелски помощници надделяват в битката и изритват сатана от небето. Тактиката на измама на сатана е разкрита и той е хвърлен на земята.

Израснах неправилно, мислейки, че осъждането и вината са инструменти, които Бог използва, за да държи християните в ред.

След като дяволът е паднал, из цялата вселена е направено изявление, което разкрива друга негова тактика: осъждане. Обърнете внимание отново на последната част на стих 10: „Защото обвинителят на нашите братя и сестри беше хвърлен на земята, онзи, който ги обвинява пред нашия Бог ден и нощ“ (NLT). Измамата на дявола беше разкрита — той е обвинител на християните и непрекъснато ни обвинява пред Бога.

Една от причините, поради които сатана можеше лесно да получи достъп до мислите ми с внушението, трябва да си обладан от демони! и Бог не те обича! е, защото израснах неправилно, мислейки, че осъждането и вината са инструменти, които Бог използва, за да държи християните в ред.

Моят приятел Тери Лоу написа това в Силата на хвалението:

Повечето от нас са научени да мислят, че Бог ни говори, когато се чувстваме виновни, а дяволът ни приспива в дух на самодоволство, когато се чувстваме невинни. Ние смятаме, че убеждението е, че Бог ни прави нещастни. Убедеността просто означава, че Бог ясно ни показва нашите грехове и ни увещава да се променим. Съзнанието за греха е държало много християни в робство от години. Когато някой проповядва срещу греха, те казват: „това съм аз“. Те са постоянно съзнателни за последиците от греха в живота си. Те никога не са влизали в откровението относно реалностите на новото създание.¹¹

Ако не знаех по-добре, щях да си помисля, че Тери живее в моя дом и посещава малката ми църква. Израснах в богословска среда, където ти си виновен, докато не бъдеш доказан за невинен. Въпреки че ходех на църква три или четири пъти седмично от раждането си, никога не съм чувал поучение за нашата „праведност“ в Христос Исус. Всъщност не знаех какво означава думата праведност, докато не станах възрастен.

¹¹ Renner, Rick. Sparkling Gems from the Greek, Vol. 2. Tulsa, OK: Harrison House Publishers, 2016.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Прекарвах много време в молитви като дете и тийнейджър, не непременно защото бях духовен, а защото живеех с чувството, че Бог ми е ядосан и съм му неприятен. И така, когато тази измамна мисъл изникна в съзнанието ми онзи ден, трябва да си обладан от демони, не можах да водя богословска битка. В известен смисъл имаше смисъл за мен, защото бях сигурен, че Бог ми е ядосан.

Докато книгата Откровение идентифицира сатана като обвинител на братята, гласът от небето също ясно ни казва как християните могат да преодолеят обвиненията на сатана.

И те го победиха чрез кръвта на Агнето и със своето свидетелство. И те не обичаха живота си толкова много, че да се страхуват да умрат (Откровение 12:11, NLT).

Ако сте били в църковния свят много дълго, вие сте чували за кръвта на Исус. И все пак мнозина гледат на кръвта на Исус само като на минала съставка на изкуплението на Христос, без днешна сила на земята. Други мислят за кръвта на Исус само когато вземат участие, Евхаристията или Господната вечеря.

Но гласът, който прозвуча от небето, ни казва на всички, че ние побеждаваме обвинителя, наречен сатана, чрез кръвта на Агнето и чрез нашето свидетелство. Нашето свидетелство за това, което кръвта на Исус направи за нас, ни дава възможност да преодолеем осъждащите обвинения на сатана.

Кръвта на Исус изкупва и прощава

В книгата Ефесяни апостол Павел ни каза, че нашето изкупление е купено с кръвта на Исус.

В Него имаме изкупление чрез Неговата кръв, опрощаването на прегрешенията според богатството на Неговата благодат (Ефесяни 1:7).

Според този стих имаме две чудесни облаги поради кръвта на Христос. Първо, ние имаме изкупление чрез Неговата кръв. Гръцката дума, използвана за изкупление, означава „да ни освободи от нашия грях и да отмени дълга ни“. Думата буквално носи идеята да ни изкупи обратно.

Нашето свидетелство за това, което кръвта на Исус направи за нас, ни дава възможност да преодолеем осъждащите обвинения на сатана.

И ако призовавате като Баща Този, който без пристрастие съди според делото на всекиго, то прекарайте със страх времето на вашето пребиваване, като знаете, че не с преходни

Побеждаване на хаоса в ума ви

неща — сребро или злато — сте изкупени от суетния живот, предаден ви от бащите ви, а със скъпоценната кръв на Христос, като на агне без недостатък и петно (1 Петрово 1:17-19).

Причината, поради която кръвта на Исус е толкова мощна, е, че тя плати цената за нашето освобождаване. Сатана вече не притежава законно Божието дете. Ние сме изкупени или купени обратно чрез кръвта на Исус. Кръвта на Исус не е историческа символика, а безценната валута, която плати цената за живота ни за цяла вечност.

Кръвта на Исус не е историческа символика, а безценната валута, която плати цената за живота ни за цяла вечност.

Апостол Павел заявява същото нещо, когато говори на пастори:

Внимавайте за себе си и за цялото стадо, над което Святият Дух ви е поставил надзорници, да посетите църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв (Деяния 20:28).

Второ, ние имаме прошка чрез кръвта на Исус, към която гръцкият учен Рик Ренър се обръща в книгата си Искрящи скъпоценни камъни от гръцкия том 2:

Когато Павел използва думата [афиеми за прощаване] в Ефесяни 1:7, за да опише опрощението на греховете, той казва, че Бог завинаги е отхвърлил от нас нашите минали грехове. Ние сме напълно освободени от тях. Той ги е освободил от нас; Той ги е изпратил; и Той ни е освободил от тях. Дългът, който някога сме дължали поради минали прегрешения, е анулиран и Бог ни е освободил от вината за тези предишни действия...¹²

Иска ми се да знаех тази истина преди години, когато сатана измъчваше ума ми. Дяволът всеки ден ми напомняше и ме обвиняваше за всеки грях, който някога съм извършил. Той изпълваше съзнанието ми със спомени за неща от миналото ми, за които не бях мислил от години. Но вече не, слава на Бога! Моето свидетелство — моята ежедневна изповед и декларация — е, че бях изкупен чрез скъпоценната кръв на Исус. Моите грехове са изпратени далеч от мен. Когато обвинителят идва да тормози ума ми с миналите ми неуспехи и грехове, неговите обвинения стават неефективни поради това, което кръвта на Исус постигна за мен.

Кръвта на Исус е щит и защита

¹² Hagin, Kenneth W. "I Plead the Blood!" The Word of Faith Vol. LIII, no. 3, April 2020."

Побеждаване на хаоса в ума ви

Кръвта на Исус не само ни дава законно право да опровергаем обвиненията на сатана, но също така ни служи като щит и защита. Виждаме ползите от кръвта ясно изразени в старозаветната книга Изход. Децата на Израел бяха роби на египтяните и извикаха към Бога за избавление. Бог изпрати Мойсей като избавител и го инструктира да отиде при фараона и да му каже да пусне хората, за да могат да се покланят на своя Бог. Но фараонът отказа и десет язви на съд дойдоха върху Египет.

Десетата язва беше смъртта на първородното на всеки човек и същество. Докато първите девет язви паднаха основно сред египтяните и израилтяните бяха пощадени, десетата язва беше напълно безпристрастна и щеше да порази всички. Бог каза на народа Си, че има начин за защита от десетата язва, но той изисква пролята кръв.

Докато израилтяните все още бяха в египетската земя, Господ даде следните инструкции на Мойсей и Аарон: „Отсега нататък този месец ще бъде първият месец от годината за вас. Обявете на цялата общност на Израел, че на десетия ден от този месец всяко семейство трябва да избере агне или яре за жертва, по едно животно за всяко домакинство. Ако едно семейство е твърде малко, за да изяде цяло животно, нека го сподели с друго семейство в квартала. Разделете животното според размера на всяко семейство и колко може да изяде. Избраното от вас животно трябва да бъде едногодишно мъжко, овца или коза, без дефекти. Погрижете се специално за това избрано животно до вечерта на четирнадесетия ден от този първи месец. Тогава цялото събрание на общността на Израел трябва да заколи своето агне или яре на заздравяване. Те трябва да вземат част от кръвта и да я намажат отстрани и отгоре на касите на вратите на къщите, където ядат животното. Същата вечер те трябва да изпекат месото на огън и да го изядат заедно с горчива салата и хляб, приготвен без мая. Не яжте месото сурово или сварено във вода. Цялото животно — включително главата, краката и вътрешните органи — трябва да се изпече на огън. Не оставяйте нищо от него до следващата сутрин. Изгорете всичко, което не се изяде преди сутринта. Това са вашите инструкции за ядене на това ястие: Бъдете напълно облечени, носете сандалите си и носете тоягата си в ръката си. Яжте яденето спешно, защото това е Пасха на Господа. В онази нощ ще мина през египетската земя и ще поразя всеки първороден син и първородно мъжко животно в египетската земя. Ще извърша съд срещу всички богове на Египет, защото Аз съм Господ! Но кръвта по стълбовете на вратите ви ще служи като знак, отбелязващ къщите, в които сте отседнали.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Когато видя кръвта, ще ви подмина. Тази язва на смъртта няма да ви докосне, когато поразявам Египетската земя. Това е ден за запомняне. Всяка година, от поколение на поколение, трябва да го празнувате като специален празник на Господа. Това е закон за всички времена“ (Изход 12:1-14, NLT).

Бог каза на децата на Израел да заколят неопетнено агне и да намажат с кръвта стълба на вратата. В нощта, когато присъдата на смъртта дойде в земята, тя няма да докосне никого от онези в къщите, където кръвта е намазана на прага. Бог каза: „Когато видя кръвта, ще ви подмина“. Така празникът получи името Пасха. Който се скри зад кръвта, беше в безопасност. Кръвта на агнето беше достатъчна, за да спаси хората от греховете им.

Стотици години по-късно, когато Исус ходеше по земята, Йоан Кръстител потвърди Исус, като заяви следното:

На следващия ден Йоан видя Исус да идва към него и каза: „Вижте! Божият Агнец, който отнема греха на света!“ (Йоан 1:29, NLT).

След това Павел пише на коринтяните и нарича Исус Христос Пасхалното Агне:

Христос, нашето пасхално агне, е принесен в жертва за нас (1 Коринтяни 5:7, NLT).

Израствайки в нашата малка петдесятна църква, си спомням, че светиите често казваха: „Пледирам за кръвта. Пледирам за кръвта над семейството си. Пледирам за кръвта над живота си“. Години наред не знаех какво означава тази фраза, но днес съм научил стойността на пледирането за кръвта.

Не мога да го кажа по-добре, отколкото Кенет У. Хегин го е казал в статията си в списание Слово на вяра, озаглавена „Пледирам за кръвта“.

Пледирането за кръвта не означава да молиш Бог да направи нещо. Това не е изявление на неверие или страх. Пледирането за кръвта активира случилото се чрез кръвта на Исус Христос на кръста. То моли Бог да предостави това, което кръвта на Исус вече е купила. Това е изявление на вяра за случилото се на Голгота.¹³

¹³ Hagin, Kenneth W. “I Plead the Blood!” The Word of Faith Vol. LIII, no. 3, April 2020.”

Побеждаване на хаоса в ума ви

Активирайте това, което Исус вече е купил за вас! Пледирайте за кръвта на Исус над ума си! Пледирайте за кръвта върху мислите си, живота си, семейството си, дома си!

Оръжията на нашето воюване не са плътски, а мощни чрез Бога за събаряне на крепости. Когато зависимости, фобии, извращения и демонични влияния нахлуят в живота и умовете ни, ние имаме много по-силни оръжия, за да ги свалим.

Но нашите оръжия са безполезни, освен ако не ги използваме. Нашите оръжия са неефективни, освен ако не стреляме и не ги насочим. Как да ги пуснем в действие? Чрез изповядването на Божието Слово, чрез нашето хваление и молитва, чрез нашето освобождаване на силата, съдържаща се в името на Исус, и чрез пледирането за кръвта на Исус над нашия живот.

Когато умът ми беше тормозен, аз се борих с тези мъчителни мисли, като говорех Божието Слово. Когато дяволът тормозеше ума ми, аз му се противопоставях. Когато се молах, си представях, че съм в единение с Исус и следователно носех силата на Неговото име. Когато сатана се опита да ми напомни за миналото ми, аз си спомних и обявих своето изкупление и прошка чрез кръвта на Исус.

Насърчен да побежда

Също така е важно да се разбере, че е имало моменти по време на моята битка, в които съм отслабвал. Постоянната умствена и емоционална борба има начин да изтощи и най-усърдния воин и аз не бях изключение. Имаше много дни, в които чувствах, че не мога да цитирам друг стих или да изпея друга песен за поклонение. Имаше дни, в които приемах мисли да се откажа и да се поддам на мъките. В онези дни Святият Дух винаги беше верен да изпрати партньор или партньори до мен, които да ми помогнат в добрата борба на вратата. Хората ме насърчаваха и ми напомняха за оръжията, които Господ е дал на всички ни, за да победим нашия враг.

През годините атаките на сатана върху ума ми не са имали същия ефект, както преди години, преди да се науча как да контролирам мислите си, но дяволът продължава да се връща периодично с тревога, моменти на безпокойство, страх и дори изкушение. Той подбира и избира своите моменти. Сатана наблюдава и ако сме физически или емоционално уморени, той ще се опита да ни подхвърли нещо.

Оръжията в действие

Петнадесет години след посещението от Господ, в живота ми се случи друга ситуация, в която имах нужда от помощ, за да се освободя. Нашата църква току-що беше построила най-голямото съоръжение за поклонение в окръга и хората присъстваха със стотици. Бях толкова наивен, че си помислих, че всички ще се вълнуват от растящата църква в техния град. В края на краищата църквата представляваше добри морални ценности и място, където семействата се учат как да бъдат благословение за

човечеството. За съжаление разбрах, че не всеки гледа на растящата църква по този начин.

Група граждани бяха недоволни, че тяхната малка общност се е превърнала в зона на растеж на окръга. Стотици коли се тъпчеха в общността им всяка неделя и сряда. Нашата църква купуваше наличен имот около нас на цени над оценената стойност. Платихме повече от оценената стойност, така че хората знаеха, че сме справедливи към семействата, които са живели в тези къщи от години. Платихме за нови градски тротоари и помогнахме за подобряване на инфраструктурата. И все пак, независимо какво направихме, това не беше достатъчно.

Един ден получих обаждане от кмета на града, който ме покани на заседание на градския съвет същата вечер в кметството. За пореден път, бивайки наивен, си помислих, че вероятно ще отдадат на църквата някаква чест или благодарност за всички неща, които направихме за общността. Случи се точно обратното. Влязох в засада. Група граждани бяха сформирали милиция, за да изгонят мен и църквата извън града. Те нямаха никакви други искания, освен да се махаме. Седях зашеметен, докато ми крещяха, обвиняваха ме лъжливо и ме заплашваха. Извиних се, че очевидно сме нанесли вреда на качеството им на живот, но извиненията не бяха това, което искаха. Те искаха отмъщение.

Като странична бележка, една от най-нараняващите гледки на вечерта беше да видя граждани, които бяха членове на други църкви в нашата общност, в хор с обидите и обвиненията, които се хвърляха по мен. Излязох от това събрание наранен, обезсърчен и объркан.

На път за къщи сякаш сатана скочи на рамото ми и започна да ми шепне в ухото: *Да, виж се. Съсипа свидетелството си сега. Църквата трябва да бъде благословение, но ти я направи да се превърне в проклетие в тази общност. Създаде си врагове, които никога няма да спечелиш. Репутацията на църквата е опетнена завинаги. Ти не си пастор на най-голямата църква в окръга, който е уважаван; ти си най-мразеният човек в окръга. Ти опозори Бог и паството.*

Честно казано, не бях подготвен за тази атака. Току-що приключихме строителен проект, който струваше над два милиона и половина долара. И това беше преди двадесет години, така че можете да си представите колко би струвало днес. Бях физически уморен и емоционално изтощен. Църквата преживяваше бърз числен растеж, което изискваше повече персонал и системи. За съжаление, бях позволил на молитвения си живот да се изплъзне и не прекарвах качествено време с Господ, което трябваше да прекарвам. Бях изтощен физически, емоционално и духовно и тогава дойде атаката.

Бях изтощен физически, емоционално и духовно и тогава дойде атаката.

Побеждаване на хаоса в ума ви

През следващия месец думите, изречени на онова градско събрание, ме измъчваха ден и нощ. Страхът отново започна да ме сграбчва. Знаех какво се случва, но не можех да го прекъсна и да го изпреваря в молитва. Не можех да се моля през нараняването и болката. Хората от общността спираха в църквата през седмицата, за да се оплакват от нещо, което правим. Мениджърът на града ми се обаждаше няколко пъти през седмицата с оплаквания от съседите. Милицията дори започна да пише писма до редактора на местния вестник с оплаквания от мен и църквата. Бях с разбито сърце и уплашен. Сънят ми избяга и хватката на менгемето около главата ми се върна. Страх ме беше да отида в офиса на църквата. Оказах се параноичен, мислейки, че всички искат да ме хванат.

В рамките на два месеца страхът ме погълна. Не можех да избягам и не можех логически да намеря изход от това изпитание. Опитах се да убедя Аманда да се преместим някъде другаде и да напуснем църквата. Думите на тези хора ме тормозеха ден и нощ.

Ежедневните мисли нахлуваха в ума ми: *Ти си провал. Да, победи това нещо преди години, но този път си объркал лошо. Приключил си. Твоето служение е приключило в тази общност и този провал ще те следва навсякъде, където отидеш. Какъв провал си.*

По време на месечно събрание на църковния съвет най-накрая свалих маската си и разкрих на старейшините своя страх, нараняване и болка. Плаках като бебе, излагайки уязвимостта си пред тях. Нямах представа какво ще правят с нервния срив на техния пастор. Щяха ли да ме отстранят, да ми се подиграват, да ме обвиняват или да ме изпратят на лечение? Не знаех. Просто знаех, че съм нещастен и уплашен до смърт.

Те в унисон станаха от столовете си и се събраха, положиха ръце върху мен и започнаха да се молят. В началото нищо не изглеждаше да се променя. Все още чувствах натиска около главата си и страхът отстъпи място на смущението, че аз, пасторът, имам нужда от молитва. След няколко мига те започнаха да се молят в Духа, обявявайки името на Исус и кръвта на Исус над живота и ума ми. Чух ги поотделно да се молят с писания над мен, прокламиращи Божиите обещания за защита и мир на ума.

В разгара на тяхната молитва чух как се къса ластик. В същия момент натискът около главата ми моментално напусна! В ума ми се върна мир и радостта ме обзе. Чувствах се по-свободен и по-освежен, отколкото от месеци. Моите приятели и духовни партньори помогнаха да се разбие тази крепост на страха, която ме измъчваше в продължение на два месеца.

Отново на ум ми идва силата на 2 Коринтяни 10:4: „Защото оръжията на нашето воюване не са плътски, а са мощни чрез Бога за събаряне на крепости“ (KJV). Изпитах още веднъж, че всяка крепост на сатана започва с една-единствена мисъл. Ако позволите на мисълта да продължи, нейното влияние в живота ви ще се засили с фантазия и недисциплинирано въображение. Ако в този момент не разрушите тези образи и фантазии, това ще се превърне в крепост, която контролира

Побеждаване на хаоса в ума ви

живота ви, карайки ви да действате по начини, по които никога не сте мечтали да действате.

Виждате ли, житейските проблеми ще дойдат върху всички. Не е въпрос на може би или ако — а когато. И когато дойдат проблемите, ще дойдат и мислите. Когато го направят, какво ще правиш? Ще използвате ли мощните си дадени от Бога оръжия, за да живеете в мира, който Бог ви обещава?

Въпроси:

1. Кои са трите основни оръжия, които Бог ни е дал, за да победим дявола и мислите, крепостите, въображенията и фантазиите, които атакуват умовете ни?
2. Как насочвате и стреляте с тези оръжия?
3. Можете ли да си спомните преживяване, когато сте използвали духовно оръжие, за да устоите на сатанинско нападение срещу ума си?

Молитва:

Небесни Татко, аз Ти благодаря според Твоето Слово в Откровение 12:10-11, че побеждаваме сатана чрез кръвта на агнето и словото на нашето свидетелство. Заявявам с устата си, че съм изкупен чрез скъпоценната кръв на Исус. Мощното име на Исус принадлежи на мен и Божие Слово се настанява в сърцето и ума ми. Помагай ми всеки ден да си спомням, че не съм в тази битка без мощни оръжия. Научи ме, Татко, да използвам оръжията си като високо обучен войник на Господ. В името на Исус, амин.

Глава 9 ОБНОВЯВАНЕ НА УМОВЕТЕ НИ

СЛЕД КАТО СЪМ РАБОТИЛ С НАРАНЕНИ НА ХОРА ЗА ПОВЕЧЕ ОТ ЧЕТИРИДЕСЕТ години, открих една крещяща нужда, която надхвърля възрастта, пола, социално-икономическото положение или културния произход. Това е необходимостта да обновим умовете си с Божието Слово.

Ще бъда първият, който ще ви каже, че ако умът ми можеше да получи обновяване от някой, който да положи ръце върху мен и да се моли, щях да прелетя по целия свят или да измина хиляди мили, за да намеря този човек, който да се моли за мен. Всъщност аз го направих.

На всяко събрание, на която имах смелостта да присъствам, карах говорителят, пасторът или евангелизаторът да полага ръце върху мен и да се моли. Често получавах временна отсрочка от измъчващите мисловни атаки, когато хората се молеха за мен, но отсрочката не беше трайна. Измъчващите мисли винаги в крайна сметка се връщаха в ума ми.

Дори имах късмета да ми се яви Исус в дома ми и да ми говори за мисловния ми живот. Исус ми разкри този, който е отговорен за ада, в който живеех психически, и ме постави на пътя на мира и душевната цялост. Но това не обнови ума ми.

Много пъти в нашите служби, Аманда и аз сме имали хора, които живеят в душевни мъки, и които ни молят да се молим за тях, за да могат умовете им ще бъдат обновени. Щастливи сме да се молим с тях и да гледаме как Святият Дух ги насища с мир. Но в същото време казваме на всеки един, че нашите молитви не могат да обновят умовете им. Обновяването на ума не е събитие, а ежедневна дисциплина, която ще обсъдим по-подробно по-късно в тази глава.

Вашият ум — вашият модел на мислене — е програмиран в една посока от години и ще са необходими време и дисциплина, за да обновите ума си с Божието Слово.

Ще отнеме време и дисциплина, за да обновите ума си с Божието Слово.

Просто помислете за това. Години наред сме позволявали на умовете си да наблюдават неща, да слушат, да размишляват и да фантазират за неща, които често не са чисти и благочестиви. Приемали сме мисли и образи на похот, клюки, съмнения, страх, ревност, отмъщение и десетки други неща, които не са Христостоподобни. Тогава, когато мислите ни са почти неконтролируеми, ние осъзнаваме, че Бог желае да бъдем осветени, отделени за Него, не само духовно, но и умствено в нашата душевна област.

Побеждаване на хаоса в ума ви

И така, как да обновим ума си? Ще е необходимо разбиране как Бог е направил всеки един от нас като същество от три части и как всяка част влияе върху цялото. Това също изисква да приведем мислите си в съответствие с мислите на Бог. Няма съмнение, че Бог иска да ходим в мир и свобода в този живот и Неговото Слово излага точно как да ходим в тези благословения. Така че нека да разгледаме какво казва Словото за всяка част от човека и да се съсредоточим върху една проста формула за обновяване на ума.

Угаждане на Бог с осветен живот

Апостол Павел, пишейки до християните в Рим, ни информира за нещо много проникателно.

И така, братя, аз ви умолявам, чрез Божиите милости, да представите телата си за жертва жива, свята, благоугодна на Бога, което е вашето разумно служение. И не бъдете съобразни с този свят, а се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля — това, което е добро, благоугодно и съвършено (Римляни 12:1-2).

Наистина ми харесва как се чете същия този пасаж в Новия жив превод:

И така, скъпи братя и сестри, аз ви моля да предадете телата си на Бог заради всичко, което Той е направил за вас. Нека те бъдат жива и свята жертва — такава, която той ще намери за приемлива. Това наистина е начинът да Му се поклоним. Не копирайте поведението и обичаите на този свят, но позволете на Бог да ви превърне в нов човек, като промени начина, по който мислите. Тогаваше се научите да познавате Божията воля за себе си, това, което е добро, приятно и съвършено (Римляни 12:1-2, NLT).

В пасажа от Римляни по-горе Павел пише на християни — не на безбожни хора — и дава конкретни инструкции относно дисциплините, които трябва да поддържаме, за да живеем живот, угоден на Бога.

Нека разгледаме друг стих от Писанието, за да не вземаме един конкретен стих и да правим доктрина от него. Павел набляга на същата тема пред вярващите в Ефес:

ако наистина сте Го чули и сте научени в Него, както е истината в Исус, че, що се отнася до предишното ви поведение, вие сте съблекли стария човек, който тлее в измамните страсти, и бивате обновявани в духа на своя ум, и сте облекли новия човек, създаден по образа на Бога в истинска правда и святост (Ефесяни 4:21-24).

Побеждаване на хаоса в ума ви

Тук апостол Павел казва на вярващите да спрат да живеят в стария си (преди Христос) начин на живот и да се обновят в умовете си. Още веднъж много ми харесва как е написано това в Новия жив превод.

Тъй като сте чули за Исус и сте научили истината, която идва от Него, отхвърлете старата си греховна природа и предишния си начин на живот, който е покварен от похот и измама. Вместо това, позволете на Духа да обнови вашите мисли и нагласи. Облечете новата си природа, създадена да бъдете като Бог — наистина праведни и свети (Ефесяни 4:21-24, NLT).

Павел пише на вярващите в Солун и им дава подобни инструкции:

И Сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати вашият дух, душа и тяло без порок при пришествието на нашия Господ Исус Христос (1 Солунци 5:23).

Павел информира църквата в Солун, че най-висшето и най-доброто от Бога за нас е да живеем свят или осветен живот. Думата *осветен* в оригиналния новозаветен език означава „отделен“. Тя носи двойно значение: *отделен от греха* и *отделен за Бога*.

През годините съм разговарял с много хора, които се опитват да защитят своята морална доброта като свой лиценз за спасение. Когато ги попитам за взаимоотношението им с Господ или къде ще прекарат вечността, ако трябва да умрат днес, типичен отговор е: „Е, аз съм също толкова добър морално, колкото хората, които посещават вашата църква. Не крада, не мамя и не лъжа, така че съм добре с Бог“.

Да бъдеш морално добър човек е прекрасна черта и освещението включва добро морално поведение. Но не извършването на „популярни“ грехове и пълното отделяне от греха не е равно на пълното определение за освещение. С други думи, само защото си „добро момче“, няма да получиш билета си за небето. Вашето спасение не зависи от това, което правите или не правите, а от това кой е Господар на живота ви.

Павел също изброява в 1 Солунци 5:23 трите области, в които Бог желае да се отделим от греха и да отделим живота си за Него. Тези три области са *дух, душа и тяло*.

Вашето спасение не зависи от това, което правите или не правите, а от това кой е Господар на живота ви.

Всеки ден общувам с хора, които преди години са приели Христос като свой Господ и Спасител. Те са новородени и техните духове или сърца са

Побеждаване на хаоса в ума ви

трансформирани. Това, което се е случило в живота им, е точно това, което Исус заяви на Никодим.

Имаше един човек на име Никодим, еврейски религиозен водач, който беше фарисей. След като се стъмни една вечер, той дойде да говори с Исус. „Рави“, каза той, „всички знаем, че Бог Те е изпратил да ни научиш. Твоите чудодейни знамения са доказателство, че Бог е с Теб“. Исус отговори: „Истината ти казвам, ако не се родиш отново, не можеш да видиш Божието Царство“. „Какво имаш предвид?“ — възкликна Никодим. „Как може един старец да се върне в утробата на майка си и да се роди отново“? Исус отговори: „Уверявам те; никой не може да влезе в Божието Царство, без да е роден от вода и Дух. Хората могат да възпроизведат само човешки живот, но Святият Дух ражда духовния живот. Така че не се учудвай, когато казвам: „Трябва да се родиш отново“ (Йоан 3:1-7, NLT).

Исус каза на Никодим, че преди човек да влезе в Божието царство, той трябва да има духовно прераждане. Никодим беше объркан и не можеше да разбере концепцията за връщане в утробата на майката, за да се роди отново. На което Исус каза: „Никодиме, ти мислиш естествено, а аз говоря духовно“. Исус имаше предвид духовно прераждане, а не естествено.

Павел го обясни на християните в Коринт така:

И така, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина, ето, (всичко) стана ново! (2 Коринтяни 5:17).

Преводът на Живата Библия цитира този стих по страхотен начин:

Когато някой стане християнин, той се превръща в чисто нов човек отвътре. Той вече не е същият. Нов живот е започнал! (2 Коринтяни 5:17, TLB).

Когато приемем Христос като наш Господ и Спасител, настъпва духовно прераждане и ние се раждаме отново отвътре. Духовете ни стават съвсем нови. Ето защо често виждаме как желанията на хората се променят, след като се родят отново. Те се превръщат в нови творения; старите неща преминават и всичко става ново. Но не забравяйте, че Павел каза, че Бог желае ние да бъдем отделени не само в духа си при спасението, но също така отделени в нашите души и тела.

Разбиране на устройството на човека от три части

Имах късмет преди години да науча за трите части на човечеството. Както един служител така красноречиво заяви: „Вие сте дух, притежавате душа и живеете в тяло“. Истинският вие сте вашият дух или човекът във

Побеждаване на хаоса в ума ви

вас. Когато сте новородени, вашият духовен човек е този, който получава вечен живот.

Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот (Йоан 3:16).

Моите овце слушат гласа Ми и Аз ги познавам, и те Ме следват. И Аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат и никой няма да ги грабне от ръката Ми (Йоан 10:27-28).

Вашият духовен човек е този, който живее вечно, след като вашият физически човек престане да съществува на земята. Павел каза нещо много насърчително за това:

С нетърпение очаквам и се надявам, че по никакъв начин няма да се посрамя, но ще имам достатъчно смелост, така че сега, както винаги, Христос да бъде въздигнат в тялото ми, било чрез живот или чрез смърт. Защото за мен да живея е Христос, а да умра е печалба. Ако трябва да продължа да живея в тялото, това ще означава плодотворен труд за мен. И все пак какво да избира? Не знам! Разкъсвам се между двете: желая да си тръгна и да бъда с Христос, което е много по-добре; но за вас е по-необходимо аз да остана в тялото (Филипяни 1:20-24, NIV).

Павел каза, че не е решил за бъдещето си. Той каза: „Разкъсвам се между двете: искам да си тръгна...“ Тръгване от къде? Той имаше предвид да напусне тялото си и да отиде в небето. Той каза, че това би било много по-добре за него, но би било по-добре за приятелите му, ако остане в тялото си на земята. Кой остана в тялото му? Неговият дух — истинският Павел, новороденият Павел, Павел, който имаше вечен живот.

Нашите физически тела

Докато продължаваше да очертава как е устроен човекът, Павел обяснява на християните в Коринт, че имаме духовни тела и естествени тела.

...Защото както има естествени тела, има и духовни тела (1 Коринтяни 15:44, NLT).

Нашите духове получават нов живот. Те се раждат отново, когато приемем Исус като наш Господ и Спасител. Но нашите физически тела не получават нов живот. Те не се раждат отново. Нашите физически тела

Побеждаване на хаоса в ума ви

продължават да са подчинени на привличането на греха и плътските желания.

Дори Павел се бореше с греховните желания в плътското си тяло:

Така че проблемът не е в закона, защото той е духовен и добър. Проблемът е в мен, защото аз съм изцяло човек, роб на греха. Аз наистина не разбирам себе си, защото искам да направя това, което е правилно, но не го правя. Вместо това правя това, което мразя. Но ако знам, че това, което правя, е грешно, това показва, че съм съгласен, че законът е добър. Така че аз не съм този, който греши; това е грехът, който живее в мен. И знам, че нищо добро не живее в мен, тоест в моята грешна природа. Искам да направя това, което е правилно, но не мога. Искам да правя това, което е добро, но не го правя. Не искам да правя това, което не е правилно, но все пак го правя. Но ако правя това, което не искам да правя, всъщност не съм този, който върши грешното нещо; това е грехът, който живее в мен. Открих този принцип на живота — че когато искам да правя това, което е правилно, аз неизбежно правя това, което не е правилно. Обичам Божия закон с цялото си сърце. Но има друга сила в мен, която воюва с ума ми. Тази сила ме прави роб на греха, който все още е в мен. О, какъв нещастен човек съм! Кой ще ме освободи от този живот, който е доминиран от грях и смърт? (Римляни 7:14-24, NLT).

Павел беше Божий апостол, упълномощен и използван от Бог да върши чудеса и да изцелява болни. Той получи откровения чрез сънища и видения и беше грабнат на небето и чу и видя неща, които никой друг на земята никога не е преживявал. И все пак, дори Павел, който беше новороден и силно използван от Бог, имаше проблем с плътта. Как би могло да бъде това? Павел беше новороден, но плътта му не беше.

Павел стана толкова разочарован от плътта си, че нарече себе си „окаян човек“ (Римляни 7:24). Той също така каза на християните в Рим, че физическите ни тела копнеят за трансформация и изкупление.

Но това, което страдаме сега, е нищо в сравнение със славата, която Той ще ни разкрие по-късно. Защото цялото творение очаква с нетърпение онзи бъдещ ден, когато Бог ще разкрие кои са всъщност Неговите деца. Противно на волята си цялото творение беше подложено на Божието проклятие. Но с нетърпелива надежда творението очаква с нетърпение деня, когато ще се присъедини към Божиите деца в славна свобода от смърт и разложение. Защото знаем, че цялото творение е стенело като в болката на раждането чак до сега. И ние, вярващите, също стенем, въпреки че имаме Святия Дух в себе

Побеждаване на хаоса в ума ви

си като предкус на бъдеща слава, защото копнеем телата ни да бъдат освободени от греха и страданието. Ние също очакваме с нетърпелива надежда деня, в който Бог ще ни даде пълните ни права като Негови осиновени деца, включително новите тела, които ни е обещал (Римляни 8:18-23, NLT).

Така че това представлява една дилема за нас. Ние сме новородени, нови творения отвътре, обитавани от Божия Дух. Но това ново творение е настанено и затворено в тяло, поразено от греховност и егоистични желания. Тези две сили — Божият Дух и привличането на греха — се бият в живота ни всеки ден. По-силната сила ще спечели деня. За съжаление много християни се държат по нечестиви начини. Не защото не обичат Бог, а защото новороденият човек отвътре е доминиран от плътски, греховни желания в тяхната плът.

Павел намери работещо решение на това предизвикателство, което той каза на християните в Коринт:

Дисциплинирам тялото си като спортист, обучавам го да прави това, което трябва. В противен случай се страхувам, че след като проповядвам на други, аз самият мога да бъда дисквалифициран (1 Коринтяни 9:27, NLT).

Преводът на Живата Библия тълкува този стих по следния начин:

Като спортист аз наказвам тялото си, отнасям се грубо с него, тренирам го да прави каквото трябва, а не каквото иска. В противен случай се страхувам, че след като привличам други за състезанието, аз самият мога да бъда обявен за негоден и да ми бъде наредено да остана настрана (1 Коринтяни 9:27, TLB).

Павел ни информира, че новороденият човек отвътре поема контрола над плътския човек отвън и му казва какво трябва да прави. С други думи, Павел отказва да позволи на плътските му желания да го доминират.

Павел казва същото на християните в Рим:

И така, скъпи братя, аз ви моля да предадете телата си на Бог. Нека те да бъдат жива жертва, свята — такава, каквато той може да приеме. Когато си помислите какво е направил за вас, твърде много ли е да се иска това? (Римляни 12:1, TLB).

Забележете, че той каза на християните да „предадат телата си“ на Бог, за да бъдат живи, святи жертви. Не позволявайте на тялото ви да бъде управлявано от греховност. Поемете контрола над греховните си желания

Побеждаване на хаоса в ума ви

и накарайте тялото си да се подчинява на вашия новороден дух, вместо на неговите греховни пориви.

Бог ни иска святи и осветени по всякакъв начин — дух, душа и тяло.

Погледнете отново този познат стих:

Сега нека Бог на мира ви направи святи по всякакъв начин и нека целите ви дух, душа и тяло да бъдат непорочни, докато нашият Господ Исус Христос дойде отново (1 Солунци 5:23, NLT).

Бог ни иска святи и осветени по всякакъв начин — дух, душа и тяло. Разбираме, че нашите духове са осветени, когато сме новородени; телата ни са поставени под контрол, като ги предаваме на Бог и позволяваме на нашия новороден духовен човек да доминира над греховните пориви на телата ни. Но какво да кажем за нашите души?

Душата на човечеството

Една от най-неразбраните части на човечеството е душата. Често в църковния свят ние или комбинираме душата и духа като едно, или погрешно бъркаме духа на човека с душата на човека. Важно е да разберем, че духът и душата са две различни и отделни части на човека.

Нашата душа е частта от нас, която се свързва с нашия ум, воля и емоции. Тя се свързва с умствената и емоционалната сфера. Нашият дух се свързва с Бог, защото Бог е дух. А телата ни се свързват с естествената сфера, защото телата ни са естествени.

Душата и духът на човека са толкова тясно свързани, че често е необходимо Божието Слово, за да се раздели и разграничи между двете.

Защото Божието слово е живо и мощно. То е по-остро от най-острия двуостър меч, прорязващ между душата и духа (Евреи 4:12, NLT).

Най-голямата нужда за християните е да обновим нашата душевна област — нашия ум, воля и емоции — с Божието Слово.

че, що се отнася до предишното ви поведение, вие сте съблекли стария човек, който тлее в измамните страсти, и бивате обновявани в духа на своя ум, (Ефесяни 4:22, 24).

Думата *обновяване* означава „да направя нов“ на оригиналния гръцки език. Често съм чувал думата *обновен* да се използва, когато се обяснява как антикварна мебел е премахнала покритието си, за да могат мебелите

да бъдат *подновени* до първоначалното си състояние. И все пак на гръцки думата *обновяване* има друг аспект, който означава „да направя ново, но напълно различно“.

Святият Дух ни казва да обновим начина си на мислене, като го направим напълно различен. С други думи, обновяването на ума ни е умишлено действие от наша страна.

Обновяването на ума ни е умишлено действие от наша страна.

Израснах в петдесетната традиция, която поставяше огромен акцент върху облеклото и външния вид. Бях научен, че дължината на косата ми, облеклото ми и начина, по който изглеждах, са признак на святост. Разбираше се, че трансформацията от света се символизира от външния изглед. Но в писането на Павел до римските християни той ни каза, че трансформацията от света изобщо не се постига чрез външен изглед, а вместо това чрез това, което мислим.

И не бъдете съобразни с този свят, а се преобразявайте чрез обновяването на ума си, (Римляни 12:2).

Думата *преобразявайте* идва от думата *метаморфо*, което буквално означава „преобразяване или трансформиране на външния изглед“. За да разберете тази дума, помислете за метаморфозата, която се случва, когато гъсеницата се превърне в пеперуда. Гъсеницата е бавна и хлъзгава и няма летателни способности. Същност тя се придържа към листа, клони на дървета или нещо неподвижно.

Гъсеницата — не най-красивият вид, докато не настъпи драстична промяна — се увива в обвивка, известна като пашкул. Четири седмици и удивителен процес по-късно, пашкулът се отваря и с гъсеницата се случва забележителна трансформация. Тя се превръща в красива пеперуда с различни черти и външен вид от гъсеницата, която е била преди.

По същия начин ние ставаме християни или нови създания в Христос, когато се новородим. Нашите сърца или духове стават съвсем нови. Но помнете, че живеем в плътско тяло, което не е новородено; то продължава да желае егоистични, грешни неща. Това е войната между духа и плътта и сърцето и тялото ви. Същността, която стои между новородения дух и греха на плътта, е душата или ума.

Обичам да го казвам така: Това просто е въпрос на числа. Нашият новороден дух срещу нашата отслабена от греха плът са един срещу един. Страната, на която душата — ум, воля и емоции — застава, ще бъде посоката, в която ще вървим.

Ако умът ви е бил обновен или направен нов от Божието Слово, тогава той ще застане на страната на вашия новороден дух. Двама срещу един печелят всеки път! Вие ще следвате Божия план и цел за живота си. Но

ако вашата душа или ум не са били обновени с Божието Слово, те ще застанат на страната на плътските желания и всеки път двама срещу един печелят.

Ето защо толкова много християни, в които Исус живее в сърцата им, стават жертва на греховни действия и нагласи. Те позволяват на необновения ум и плътта да надделеят над новородения дух, който иска да следва Бог. Така че е наложително християните да обновят умовете си и да ги направят нови с Божието Слово.

Представете си сценарий, при който новороденият човек непрекъснато обновява ума си с Божието Слово. Човекът запомня библейски стихове и изповядва тези обещания всеки ден през живота си. В същото време човекът държи тялото си и неговите егоистични пориви под контрол. Когато сатана се появи с изкушение или мисловна атака, какво мислите, че ще се случи? Това изкушение и мисловна атака няма да намерят място в живота на този човек, за да установят плацдарм или да предприемат атака.

Това е причината Павел да ни каза да подчиним телата си на Бога, като свята, жива жертва и да обновим умовете си според Божието Слово. Новороденият, с обновен ум, телесно дисциплиниран индивид е непроницаем за атаките на сатана.

Проста формула за обновяване на ума ни

Както споменах по-рано, изключително важно е да осъзнаете, че обновяването на ума ви не е събитие, а ежедневна дисциплина. Неразбирането на тази жизненоважна точка е причината много християни да прекарват целия си християнски живот, борейки се и изпадайки в изкушения, причинени от психически тормоз.

Истината е, че твърде често християните не желаят да вършат тежката ежедневна работа — час по час, седмица след седмица — дисциплиниране на мисловния си живот. За съжаление, нежеланието им ще им струва спокойствието.

Ако вашият ум — или модел на мислене — е програмиран по грешен начин от години, ще трябва да обновите ума си, за да мислите в съответствие с Божието Слово. Това ще изисква време и дисциплина, но ще бъде врата към най-доброто от Бога за вас във всяка област на живота.

Нека споделя един прост модел, който ми помогна да обновя ума си. Тъй като бях верен да правя тези три неща, мисленето ми започна да се променя. Това не се случи за една нощ, но след няколко месеца върнах контрола върху мисловния си живот. Наричам този прост модел „Трите действия“.

Трите действия

Преценявайте всяка мисъл

Побеждаване на хаоса в ума ви

Павел каза, че ако искате да се насладите на духовна победа, трябва да събаряте „помислите и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и да пленявате всяка мисъл да се покорява на Христос“ (2 Коринтяни 10:5). С други думи, трябва да положите умишлено усилие да прецените и прегледате това, за което мислите.

Сега, в моя случай, аз знаех, че моите похотливи мисли са греховни и че не трябва да ги мисля. Но не бях смятал мисли за критика, непростителност, клевета, самосъжаление, ревност, депресия или завист като мисли, които трябваше да преценя. Мислех, че това е просто част от живота. И това е част от живота — *един победен живот*.

Все още си спомням деня, в който получих откровението за този стих, „...пленете всяка мисъл“ (2 Коринтяни 10:5, ESV). Чух се да казвам: „Боже мой, как за бога да направя това? Това е невъзможно! Мисля си хиляди мисли на ден. Как мога да пленя всяка една от тях?“

Дни по-късно се натъкнах на статистиката, която изказах по-рано — че средностатистическия човек мисли от 50 000 до 60 000 мисли на ден. В началото това не ми помогна. Как бих могъл да пленя 50 000 мисли? Докато продължавах да изучавам, открих, че същия средностатистически човек повтаря 90% от тези мисли. И така, 45 000 от тези мисли са същите няколко мисли.

Това всъщност е добра новина! Ако прецените правилно мислите си и започнете да пленявате мислите, които са нездравословни и безбожни, скоро ще откриете, че предизвикателството в края на краищата не е толкова плашещо. В действителност няма толкова много различни мисли — те обикновено са едни и същи страховити, похотливи, съмнителни мисли отново и отново.

Позволете ми да ви насърча умишлено да разработите план или система за оценка на вашия мисловен живот. Ако не друго, когато откриете, че мислите за нещо, което не е най-доброто от Бога, спрете се. В този момент кажете: „Господи, прости ми, че приемам тази мисъл. Вземам власт над нея и ѝ отказвам достъп в ума ми“.

Повечето от нас в църковния свят никога не са били предизвиквани да преценяват мисловния си живот. Ние сме насърчавани непрекъснато да преценяваме нашите мотиви и действия, но и двете са просто продукт на мислите, които сме приемали. Всичко започва с „мисловния живот“.

Ако не плените мислите си, вашите мисли ще ви пленят.

Например, някога карали ли сте няколко мили и най-накрая стигате до вашата дестинация, само за да разберете, че не можете да си спомните, че сте минали покрай определени места или по определени завои или улици, за да стигнете до там? Вашият ум и мисловен животът ви е пленил по време на пътуването. Умът ви е бил лесно пометен от други неща и вие не съзнавате какво се случва около вашия автомобил.

Ето защо първата стъпка към обновяването на ума ви е ежедневната дисциплина за преценяване на вашия мисловен живот. Ще обновите ума си с по една мисъл в определен момент!

Изхвърлете нездравословните мисли

След като откриете модел на мислене, който е нездравословен, важно е агресивно да изхвърлите или премахнете тези модели от вашата база данни.

Съветвал съм прекрасни християни, които имат много лоша представа за себе си. Те са развили модел на мислене, който всеки ден ги държи тъжни и потиснати, защото имат мисли за себе си, които не са верни. Ако мислите за себе си или гледате на себе си по начин, който не е съгласен с това, което Божието Слово казва за вас, агресивно изхвърлете и изгонете тези мисли. Забранете ги!

Спомням си, че ходех из къщата си, повтаряйки отново и отново: „Няма да мисля по този начин. Отказвам да мисля по този начин. Няма да приемам отново тази мисъл, защото не е вярна“.

След като сте преценили даден мисловен модел в ума си и го намерите за нежелателен, не можете просто да не му обръщате внимание. Този мисловен модел е изградил плацдарм и се е вкопал в изгледа ви. Трябва агресивно да го изкорените!

Можете да оцелеете с грешно мислене, но никога няма да преуспявате с грешно мислене.

Често живеем с тези нездравословни и негативни мисли толкова дълго, че се чувстваме комфортно с тях. Научили сме се да оцеляваме, мислейки погрешно. Чуйте ме! Можете да оцелеете с грешно мислене, но никога няма да преуспявате с грешно мислене. За да преуспявате в живота, трябва да изхвърлите лошите мисли и да ги замените с Божиите мисли.

Приемете Божиите мисли

Много години по-късно аз всеки ден си повтарям какво казва Божието Слово за мен или в някоя ситуация, с която се сблъсквам в живота.

Обновяването на ума ви е ежедневна дисциплина, която изисква от вас честно да преценявате начина, по който мислите, агресивно да отхвърляте нездравословните мисли и с нетърпение да приемате благочестиви мисли.

Бог конкретно ни казва какви мисли да мислим и да приемаме.

Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте (англ. пр.: „размишлявайте за тези неща) (Филипяни 4:8).

Въпреки че беше преди много години, все още си спомням когато бях в трети клас и госпожа Кнаптън, която сееше таблиците за умножение в

Побеждаване на хаоса в ума ви

малките ни мозъци. Трябваше да запомняме по два реда числа седмично. Първата седмица бяха с едно и две. Не ми отне много време да ги запомня. Втората седмица бяха с три и четири. Трета седмица запомнихме с пет и шест. Правихме това упражнение за запомняне, докато не си проправим път през числото дванадесет. Днес, през всичките тези години, си спомням отлично таблиците си за умножение. Моят малък ум имаше способността да улавя истина и да я държи точно повече от петдесет години.

По същия начин, ако запомните Филипяни 4:8, това ще бъде стражът — вратарят — на вашия мисловен живот. Мислите, които се опитват да нахлуят в мисленето ви, но не отговарят на стандартите на Филипяни 4:8, ще бъдат разпознати и изхвърлени. След това можете да започнете да приемате мисли, които са верни, благородни, справедливи, чисти, прекрасни, с добри сведения и достойни за похвала.

Обобщавайки всичко, приятели, бих казал, че ще се справите най-добре, като напълните умовете си и размишлявате върху неща, които са истински, благородни, уважавани, автентични, завладяващи, милостиви — най-добрите, а не най-лошите; красивите, а не грозните; неща за похвала, а не за проклинане (Филипяни 4:8, MSG).

Трите действия — преценяване, изхвърляне и приемане — промениха живота ми и ще променят и вашия.

Въпроси:

1. Каква е единствената крещяща нужда за наранените християните — за всеки християнин?
2. Ако не плените мислите си, какво ще се случи?
3. Избройте трите действия за обновяване на умовете ни. Каква мисъл приехте, че трябва да използвате трите действия?

Молитва:

Небесни Татко, благодаря Ти според Твоето слово в Римляни 12:1-2, че мога да обновя ума си и да променя начина на живот на нездравословно мислене. Помогни ми да дисциплинирам своя мисловен живот и да заменя нездравословното мислене с благочестиви и здрави мисли. Напомняй ми, Свети Душе, за важността на здравия и богоугоден ум всеки ден от живота ми. В името на Исус, амин.

Глава 10

ТОВА, КОЕТО НЕ ЗНАЕХ, КОЕТО ПОЧТИ МИ КОСТВАШЕ ЖИВОТА

ИЗРАСТВАЙКИ СЪС СЕМЕЙНА ИСТОРИЯ НА ПСИХИЧНИ И ЕМОЦИОНАЛНИ предизвикателства, аз осъзнах, че лечението и възприемането на психичните заболявания преди години не е било толкова състрадателно, колкото е днес. Дори общественото възприятие беше много по-различно. Всъщност през ранните ми години в църквата не мога да си спомня да съм чул нито една проповед за психичното здраве или мисловния живот. Не мога да си спомня разговор в нашия дом за психични заболявания, въпреки че имаше роднини от страна на баща ми в семейството, поверени на психиатрична болница. Сигурен съм, че родителите ми са говорили за това помежду си, но това беше тема, за която се говореше само тихо и в лични разговори.

Честно казано, тъй като бях здрав, силен млад мъж, мислех, че хората, които се справят с депресия или емоционална нестабилност, са слаби и просто трябва да го „прегълтнат“. Не го разбирах и не изпитвах съчувствие към никой, който преживява този тип предизвикателства. Съжалявам да кажа, че в нашето религиозно племе много опити да се осмисли или обясни умствената или емоционална нестабилност я наричат демонично обладаване.

Чувствах се комфортно в моите вярвания и на няколко пъти, когато към мен са се обръщали хора, борещи се с психични проблеми, аз небрежно им казах „да се помолят за това“ и „да го преодолеят“. Днес поглеждам назад със съжаление към първите няколко години от моето пастирско служение, защото бях толкова зле подготвен и ненаучен за реалността на умствените и емоционални увреждания.

После всичко се промени, когато на двадесет и девет години „лудостта“ нахлу в живота ми. Леченията, които толкова лекомислено бях казал на другите да направят като решение — „просто го прегълтнете“ и „молете се“ — не работеха за мен. След няколко месеца на постоянни душевни терзания, бях вързан и изпитвах мисли, образи и чувства, които никога не съм си представял, че ще изпитам. Когато си уговорих среща с моите духовни водачи за помощ, осъзнах, че те нямат повече отговори от мен. За първи път в живота си открих нещо, което „молитвата“ няма да поправи.

Молитвата докрай е петдесятен термин, който означава, че сте се молили до момента, в който знаете, че Божият отговор е на път, ситуацията ви се е променила или имате мир в сърцето и ума си, че всичко ще бъде наред.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Днес все още твърдо вярвам в „молитвата“. Има толкова много ситуации, през които молитвата на вяра или ходатайствената молитва ще ви помогне да преминете. Но по това време от живота си не можах да стигна до мястото на мира, защото ми липсваше познание за мисловния живот и как сатана манипулира нашите мисли, за да ни държи в робство.

Години по-късно съм благодарен, че Святият Дух ме научи на важни истини за областта на душата. Ако знаех тези истини преди години, когато сатана дойде с мъчителното си нападение, щях успешно да управлявам тъмнината към победа със знанието и силата на Бог.

Липсата ми на знания почти ми коства живота. И така, позволете ми да споделя някои прости истини, които научих за важността на това, което мислим. Непознаването на тези истини открадна мира от живота ми; вярвам, че познаването им ще добави мир към вас.

1. Посоката ви в живота се определя от мисловния ви живот.

Научих, че се движим към нещата, за които мислим и мечтаем. Божието Слово прави това много ясно.

Онези, които живеят според плътта, са поставили ума си към това, което плътта желае; но тези, които живеят в съгласие с Духа, са поставили ума си към това, което Духът желае (Римляни 8:5, NIV).

Този стих ни казва, че ако живеем според това, което плътта ни желае, това е защото мислите ни са насочени и погълнати от това, което плътта ни желае. От друга страна, ако следваме плана на Духа за нашия живот, това е защото мислите ни са съсредоточени или погълнати от това, което Духът желае. Този стих конкретно ни дава да разберем, че нашият ум е решаващият фактор за посоката, в която вървим в живота.

Ако можете да промените мисленето си, можете да промените посоката си. Вашият мисловен живот е жизненоважен за вашата съдба!

2. Качеството на живота ви се определя от мислите, които имате.

Умът, управляван от плътта, е смърт, но умът, управляван от Духа, е живот и мир (Римляни 8:6, NIV).

Навият Жив превод го казва по следния начин:

Така че оставянето на грешната природа да контролира ума ви води до смърт. Но оставянето на Духа да контролира ума ви води до живот и мир (Римляни 8:6, NLT).

Побеждаване на хаоса в ума ви

Забележете, че мислите, управлявани от плътски желания, водят до смърт. Смъртта представлява безплодие, празнота и непроизводителност. Всички познаваме хора, които са живели целия си живот, погълнати от плътски желания. Това е всичко, за което мислят и в крайна сметка качеството им на живот е празно. Но умът, който приема и поддържа мисли, породени от Святия Дух, е умът на човек, който ще се радва на живот и мир.

Ще запазиш в съвършен мир всички, които упоават на теб, всички, които мисли са приковани към теб! (Исая 26:3, NLT).

През годините съм чувал добронамерени, но зле информирани хора да правят изявления като това: „Това, което мислите, няма да ви нарани, освен ако не действате според него“. Но реалността е, че това, за което продължаваме да мислим, в крайна сметка ще действаме според него.

Това, за което продължаваме да мислим, в крайна сметка ще действаме според него.

Вашите мисли определят качеството на живота ви — дали ще живеете в мир или в смърт.

3. Сатана не може да чете мислите ви. Той просто наблюдава вашите действия и реакции, за да определи своите схеми по съответния начин.

Много хора погрешно вярват, че сатана е всемогъщо, суверенно зло същество, което манипулира и контролира човечеството по желание. Нищо не може да бъде по-далеч от истината. Спомнете си, че в Едемската градина Бог даде на човечеството господство над земята. Бог каза на Адам и Ева да управляват и да поддържат господство над земята, животинското царство и околната среда.

Бог създаде човешките същества по Свой Собствен образ. По Божия образ Той ги създаде; мъж и жена ги създаде. Тогава Бог ги благослови и каза: „Плодете се и се множете. Напълнете земята и я управлявайте. Царувайте над рибите в морето, над птиците в небето и над всички животни, които се движат по земята“. Тогава Бог каза: „Вижте! Дадох ви всяко семеносно растение по цялата земя и всички плодни дървета за храна. И дадох всяко зелено растение за храна на всички диви животни, на небесните птици и на дребните животни, които се движат по земята — всичко, което има живот“. И това е, което стана. Тогава Бог погледна всичко, което беше направил, и видя, че беше много добро! (Битие 1:27-31, NLT).

Единственият начин, по който сатана успя да постигне целта си върху земята и човечеството, беше когато Адам и Ева станаха жертва на измама. Днес не е по-различно. Единственият начин за постигане на целта, който дяволът има срещу всеки от нас, е чрез неговото майсторство в измамата. В книгата Откровение научаваме, че измамата на сатана е неговият инструмент, който поражда целия свят.

Единственият начин за постигане на целта, който дяволът има срещу всеки от нас, е чрез неговото майсторство в измамата.

Тогавя видях един ангел да слиза от небето с ключа за бездната и тежка верига в ръката си. Той хвана змея — тази стара змия, която е дяволът, сатана — и го върза във вериги за хиляда години. Ангелът го хвърли в бездънната яма, която след това затвори и заключи, така че сатана да не може повече да мами народите, докато не свършат хилядата години. След това той трябва да бъде освободен за известно време (Откровение 20:1-3, NLT).

Сатана наблюдава живота ви и в подходящи моменти той въвежда мисъл на измама, която пронизва ума ви като стрела. След това той наблюдава как ще реагирате. Ако плените мисълта и не действате спрямо нея с думи или действия, в крайна сметка сатана и неговата измамна схема си продължават по пътя. Но ако приемете тази мисъл и започнете да действате и говорите според нея, той знае, че е проникнал в живота ви.

4. Вие сте пазител на мисловния си живот.

Както казах по-рано, аз бях един от многото хора, които вярваха в неточността, че няма значение какво мислим, стига да не действаме според него. Но както ни учи Библията на различни места, има значение какво допускаме в ума си. Има голямо значение, защото ние ще се придвижим към това и буквално ще станем това, върху което се спираме.

Защото както мисли в сърцето си, такъв е и той (Притчи 23:7, KJV).

Старите хора често са осмивани и обвинявани, че прекарват твърде много време в проповядване срещу нещата, вместо да проповядват положителната страна на всяка тема. Може би те периодично са го правили по грешния начин, но в сърцата си те са се опитвали да попречат на едно поколение да позволи на един разпуснат и неморален начин на мислене да плени нашето мислене.

Ежедневно откриваме, че много от нещата, срещу които са проповядвали, са били верни. Повечето ежедневни телевизионни предавания и филми са погълнати от сексуални внушения и груб език. За

съжаление толкова сме свикнали с похотливостта и вулгарността, че дори не се замисляме. Умовете ни са изпечени от безбожен начин на живот и многословие. Както се казва в старата поговорка „Боклук вътре, боклук вън“. С други думи, това, което приемаме в ума си, в крайна сметка ще излезе в живота ни.

Нашите умове служат като кормила, които обръщат живота ни към мир или мъчение.

Толкова е важно да пазим мисловния си живот с усърдие. Нашите умове служат като кормила, които обръщат живота ни към мир или мъчение.

5. Можете да контролирате мислите си.

Този принцип е труден за хора, които са позволявали умовете им да бъдат недисциплинирани в продължение на години. Ако сте били мързеливи с мисловния си живот, дисциплината, необходима за овладяване на мислите ви, ще изглежда почти невъзможна. Но с упражнения и постоянна дисциплина можете да поставите мисловния си живот под контрол.

Има много хора, чиито мозъци работят по неправилен модел. Неща като травма, химичен дисбаланс, генетичен състав или самопричинени причини са нанесли вреда на физическите им мозъци. Това създава ситуация, в която техните мозъчни вълни не реагират редовно на определени стимули или ситуации. Често се предписват лекарства, за да се помогне на физическия мозък да намери равновесие, така че мисловният живот на човека да намери правилен ритъм и да бъде контролиран.

Днес имаме късмета да имаме добри лекарства, които помагат за психичното здраве на човека. Преди години, когато аз преминавах през депресия и мисли за самоубийство, медицинските алтернативи бяха ограничени.

Дори днес продължавам да практикувам „дисциплина на мисълта“. Ако чуя нещо, които са нездравословни, или видя нещо, което не допринася за „здравето и целостта на мисълта“, веднага се отдръпвам от това влияние или изключвам това, което слушам или гледам. Научих по трудния начин, че умът ми трябва да бъде защитен. Сатана иска достъп до ума ми, но аз отказвам да му го дам.

Вие също така можете да му откажете. Можете да контролирате мислите си. Бог казва, че можете!

6. Не е нужно да поемате отговорност за всяка мисъл, която влиза в ума ви.

Когато преминавах през мрака в живота си, погрешно вярвах, че всяка мисъл в ума ми произхожда от мен. И така, когато една ужасна мисъл

изплува в ума ми, вярвах, че трябва да съм ужасен човек, защото тази мисъл идва от мен. Но всяка мисъл, която мислим, не произлиза от нас.

Всяка мисъл, която мислим, не произлиза от нас.

Откъде идват нашите мисли?

Нашите мозъци са невероятни машини. Казват ни, че всяка сцена, всяка дума, всяка миризма, всяко събитие, което сме преживели, се съхраняват като данни в мозъка ни. Това е лесно за разбиране, защото понякога ще чуем или надушим нещо, което ни връща към нещо от личната ни история. Миризмата или сцената са се случили преди десетилетия, но са били съхранени в съзнанието оттогава. Години по-късно отново преживяваме миризмата или сцената и веднага се пренасяме обратно в друг ден и час. Нашите минали преживявания създават милиони мисли и спомени в съзнанието ни.

Научихме също, че сатана може да въвежда мисли в умовете ни. Бог и Неговото Слово изпълват умовете ни с мисли. Нашата среда и култура служат като стимули за много от нашите мисли. Нашите приятели и врагове намесват мисли в ума ни. Научих също, че моите пориви на плътта ще накарат ума ми да мисли определени неща. В крайна сметка мислите ни идват от десетки места.

Затова е важно да разберете, че не е нужно да поемате отговорност за всяка мисъл, която ви хрумне. След като тази истина стана реална за мен, видях нежеланите мисли като нашественици, които се опитват да проникнат, вместо да бъда ужасен човек, който Бог трябваше да промени.

Виждате ли грешката ми? Прекарвах цялото си време в молитви и атакувайки грешното нещо — себе си. Вместо това трябваше да се изправя срещу истинския враг, идващ срещу мен — дявола и неговите измамни разсъждения.

7. Един необновен ум ще ви убеди в реалност, която не е вярна.

Има един известен разказ в Стария завет за децата на Израел, които планираха да нападнат обещаната земя, която Бог каза, че могат да имат. Мойсей изпрати дванадесет съгледвачи, за да проучат и да донесат известие за земята. Съгледвачите се върнаха с храна от земята, доказвайки, че земята е толкова претрупана и прекрасна, както Бог беше обещал. Но десет от съгледвачите донесоха и известие, което предизвика голям страх у хората.

След като изследваха земята в продължение на четиридесет дни, мъжете се върнаха при Мойсей, Аарон и цялата израилска общност в Кадеш в пустинята Фаран. Те разказаха на цялата общност какво са видели и им показаха плодовете, които бяха взели от земята. Това беше тяхното известие пред Мойсей:

Побеждаване на хаоса в ума ви

„Ние влязохме в земята, която ти ни изпрати да изследваме, и тя наистина е богата страна — земя, в която текат мляко и мед. Ето какви плодове дава. Но хората, които живеят там, са могъщи, а градовете им са големи и укрепени. Там дори видяхме великани, потомците на Енак! Амаличаните живеят в Негев, а хетейците, евусейците и аморейците живеят в хълмистата област. Ханаанците живеят по крайбрежието на Средиземно море и по долината на река Йордан“. Но Халев се опита да успокои хората, докато стояха пред Мойсей. „Да отидем веднага да завземем земята“, каза той. „Със сигурност можем да я завладеем!“ Но другите мъже, които бяха изследвали земята с него, не бяха съгласни. „Не можем да се изправим срещу тях! Те са по-силни от нас!“ Така те разпространиха тази лоша вест за земята сред израилтяните: „Земята, през която пътувахме и изследвахме, ще погълне всеки, който отиде да живее там. Всички хора, които видяхме, бяха огромни. Там дори видяхме великани, потомците на Енак. До тях се чувствахме като скакалци, така си мислеха и те!“ (Числа 13:25-33, NLT).

Това, което се случи с децата на Израел, е същото, което се случи с мен и много хора. Необновения ум им струваше скъпо!

Забележете какво докладват десетте съгледвачи след това:

Дори видяхме великани там, потомците на Енак [тази част е вярна и точна]. До тях се чувствахме като скакалци, [това вероятно е вярно поради лошото им самочувствие] и те също така си мислеха“! [напълно невярно] (Числа 13:33, NLT).

Реалността е, че хората в земята се страхуваха от децата на Израел, но тъй като десетте съгледвачи имаха необновен начин на мислене, те убедиха цялото население в една невярна реалност.

Четиридесет години по-късно Мойсей беше мъртъв и Исус Навин стана водач на Израел. Исус Навин изпрати съгледвачи в същата земя, където Мойсей изпрати съгледвачи. Тези съгледвачи се свързаха с Раав, която живееше в Ерихон, и ето какво каза тя на съгледвачите на Исус Навин:

„Знам, че Господ ви е дал тази земя“, каза им тя. „Всички се страхуваме от вас. Всички в земята живеят в ужас. Защото чухме как Господ е направил сух път през Червено море, когато излязохте от Египет. И знаем какво направи със Сион и Ог, двамата аморейски царе на изток от река Йордан, чийто народ вие напълно унищожихте. Нищо чудно, че сърцата ни са се стопили от страх! Никой няма смелостта да се бори, след

Побеждаване на хаоса в ума ви

като чуе такива неща. Защото Господ, вашият Бог, е върховният Бог на небесата отгоре и на земята долу“ (Исус Навин 2:9-11, NLT).

По същество Раав каза: „Какво чакахте? Чухме за вас преди години и какво направи Бог за вас в Египет. Сърцата ни се стопиха, когато чухме, че идвате“.

Децата на Израел пропуснаха четиридесет години благословения, защото група хора с необновени умове убедиха населението в реалност, която не беше точна.

От друга страна, всяка седмица прекарвам време в опити да убедя хората в истинската реалност, защото те са вярвали в неверни реалности за себе си. Вярвайки в лъжа, те са пропуснали Божиите благословения. За съжаление, някои хора продължават да пропускат и никога не получават благословенията.

В какво ще вярвате в живота си — в неточна реалност или в истината на Божието Слово?

Въпроси:

1. Какво определя посоката и качеството на вашия живот?
2. Всяка ваша мисъл ли произлиза от вас?
3. Има ли области, в които вярвате в неточни реалности за себе си и живота си? Какво казва Божието Слово?

Молитва:

Небесни Татко, благодаря Ти според Твоето Слово в Римляни 8:6, че умът, управляван от Духа, е живот и мир. Избирам да позволя на мисловния си живот да се подчини на господството на Святия Дух. Помогни ми да разбера откъде произлизат нездравословните мисли и да откажа да поема собственост върху мисли, които не произлизат от здравословни и праведни влияния. В името на Исус, амин.

Глава 11 НАЙ-НАКРАЯ

МНОГО ПЪТИ СА МЕ ПИТАЛИ „КОГА СЕ ОСВОБОДИ ОТ душевните терзания? На църковна служба или на молитвено събрание претърпя пробив? Някой положи ли ръце върху теб или преживя друго видение от Господ? По време на специално време на общение ли беше, когато Божието помазание дойде върху теб по свръхестествен начин? Кога се освободи?“ Честно казано, не знам кога дойде свободата ми. Знам, че звучи невъзможно за вярване, но това е истината.

Нека обясня. Почти една година след като започна мъчителното изпитание в живота ми, бях постигнал известен напредък и бях научил някои неща. Преживявах моменти на мир, последвани от моменти на мъчение. Това беше напредък за мен, защото месеци наред беше мъка всеки ден, по цял ден. Така че всяка почивка на мир беше благословение и отговор на молитва.

Накрая осъзнах един ден, като четях Библията си, че моментният душевен мир не е най-доброто от Бога за моя живот. Божето най-висше и най-добро е ум, изпълнен с мир двадесет и четири часа на ден, седем дни в седмицата. Това е Божието най-висше и най-добро и за вас!

Ще запазиш в свършен мир всички, които упоават на Теб, всички, чиито мисли са приковани към Теб! (Исая 26:3, NLT).

Оставям ви с подарък — мир на ума и сърцето. И мирът, който давам, е дар, който светът не може да даде. Така че не се притеснявайте или страхувайте (Йоан 14:27, NLT).

Божето най-висше и най-добро е ум, изпълнен с мир двадесет и четири часа на ден, седем дни в седмицата.

Ето стиха, който ме убеди, че постоянният мир е облага за всяко Божие дете:

Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте молбите си на Бога с благодарение; и Божият мир, който превъзхожда всеки разум, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус (Филипяни 4:6-7).

Новият Жив превод, който харесвам толкова много, го казва по следния начин:

Побеждаване на хаоса в ума ви

Не се тревожете за нищо; вместо това се молете за всичко. Кажете на Бог от какво се нуждаете и му благодарете за всичко, което е направил. Тогава ще изпитате Божия мир, който надхвърля всичко, което можем да разберем. Неговият мир ще пази сърцата и умовете ви, докато живеете в Христос Исус (Филипяни 4:6-7, NLT).

Тревожността доминираше в живота ми в продължение на една година, което ме караше да губя съня си и да изпитвам физическо заболяване. Бях пълен с безпокойство до такава степен, че бях станал параноичен и се страхувах да напусна къщата си. Но докато четях тези два стиха, разбрах, че е възможно да заменя безпокойството, което изпитвах, с Божия мир чрез молитва и благодарност.

Предполагах, че ако увелича личното си време за молитва, това ще ми позволи да се отърва от безпокойството в живота си, което все още витаеше и висеше. Няколко седмици имах няколко пълни дни, когато не изпитвах безпокойство. Имах моменти, в които се чувствах напълно свободен и отдалечен от ада, в който бях живял през последната година, но не можех да събера много от тези дни един след друг. Случваше се нещо или чувах нещо, което ме хвърляше отново в безпокойство и страх.

Затова реших да увеличавам времето си за молитва всеки ден. Тъй като нашата църква беше малка и моите отговорности бяха ограничени, успях да отделя три до пет часа всеки ден, за да прекарам в молитва, и го направих. Молех се и се молех и се молех.

След два солидни месеца молитва от три до пет часа на ден, се натъкнах на нещо. Разбрах, че двата стиха във Филипяни 4:6-7 действително работят. Случи се точно както Павел каза, че ще стане. Чрез молитва и благодарност Божият мир обгърна ума ми. Докато се молех, мирът пазеше ума ми. Беше прекрасно! През тези няколко часа всеки ден изпитвах невероятно спокойствие, докато се потапах в присъствието на Бог.

В същото време забелязах нещо, което не разбирах. Божият мир идваше и пазеше ума ми, докато се молех, но няколко часа след като свършвах да се моля, безпокойството и страхът нахлуваха като неумолим враг. Докато се молех непрекъснато и вярно, мирът беше нащрек, но когато свършвах да се моля, стражата сякаш си тръгваше.

Не след дълго разбрах, че не мога да се моля по цял ден всеки ден. Имах отговорности, за които трябваше да се грижа, семейство, на което трябваше да помагам, и църковна логистика, с която трябваше да се справям. Знам, че като пастор трябва да се моля повече от другите, но дори пасторът трябва да се наслаждава на живот извън молитвената си стаичка.

Пазачът, който ми осигуряваше спокойствие, си тръгваше и се прибираше, когато спирах да се моля, и трябваше да разбера защо. Чудех се какво пропускам.

Побеждаване на хаоса в ума ви

Беше събота и аз се борех с безпокойство. Казах на Аманда, че ще прекарам известно време в молитва. Тя ми каза, че съм се молил цяла седмица и дори съм прекарал няколко часа в молитва по-рано тази сутрин. Тя каза, че трябва да прекарам известно време със сина ни. Тя беше права, но съзнанието ми беше необузвано този ден. Не можех да успокоя мислите си. Отново ѝ казах, че трябва да прекарам само час в молитва, за да успокоя ума си, и след това ще играя с него, с което тя неохотно се съгласи.

Отидох в бърлогата, същата бърлога, в която Господ Исус ми се яви. Не бях се молил дори пет и минути, когато усетих малка ръка, която докосна рамото ми. Обърнах глава, за да видя кой ме докосва, и там беше малкото ми момче, което каза: „Какво правиш, тате?“

Казах му, че се моля. Следващият му въпрос е задаван милиони пъти от деца: „Защо?“

Викнах на Аманда да дойде да вземе Тайлър и тя го направи. Фокусирах вниманието си върху молитвата за няколко минути и след това чух движение при отварянето на вратата. Обърнах се да погледна и видях моето малко момче, което седеше на прага и клатеше крака и ръце. Той ме видя, че го гледам и ми се усмихна. Казах му да отиде да намери мама, на което той попита: „Защо?“

Опитах се да не му обръщам внимание, но не можах, затова се изправих от коленете си, вдигнах го и го занесох при майка му, която беше в задната спалня. Казах на Аманда, че ще се помоля в банята и я помолих да го държи навън. Влязох в антрето на банята и заключих вратата. Свалих тоалетната седалка, оставих Библията си на тоалетната и коленичих пред трона. Намерих безопасно място за молитва.

Отворих Библията си на Филипяни 4:6-7 и го цитирах на глас: „Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте молбите си на Бога с благодарение; и Божият мир, който превъзхожда всеки разум, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус“.

Спомням си как казах на Господ: „Господи Исусе, имаме проблем. Твоето Слово казва, че ако се моля и съм благодарен, Божият мир ще пази сърцето и ума ми. Открих, че това е вярно, но изглежда, че пазачът си тръгва, когато свърша с молитвата. Не мога да се моля двадесет часа на ден. Господи Исусе, имам други отговорности, за които трябва да се грижа, и не знам какво да правя. Знам, че Твоето най-добро е да имам постоянен мир, но пазачът, който носи мира, си тръгва, когато приключи с молитвата.“

Веднага щом тази молитва се изплъзна от устните ми, чух тези думи ясни като бял ден отвътре: „Прочети следващия стих“.

Разпознах този тих тънък глас като гласа на Светия Дух, така че погледнах следващия стих и го прочетох на глас.

Филипяни 4:8: „Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е

благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте [англ. пр.: „размишлявате (мислете) за тези неща“].

След като прочетох стиха, казах на Господ: „Да, това е добър стих. Чел съм го и преди, но това не ми дава отговор. Пазачът ме напуска. Докато се моля, пазачът носи мир в ума ми, но щом свърша молитвата, мирът си отива. Значи и пазачът си тръгва, предполагам. Не мога да се моля двадесет и четири часа на ден. Имам да правя и други неща, освен да се моля.

Веднага чух тези думи още веднъж: „Прочети следващия стих“.

Така че за втори път прочетох на глас Филипяни 4:8: „Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте [англ. пр.: „размишлявате за тези неща“].

Отново, след като го прочетох, аз отговорих на Господ: „Да, Господи, това е добър стих. Чел съм го много пъти, но това не отговаря на въпроса ми. Защо пазачът си тръгва? Той стои и носи мир, докато аз се моля, но щом свърша молитвата, стражът с мира си тръгва.

„Прочети следващия стих“, чух за трети път.

Познавайки гласа на Духа, исках да бъда послушен, но вече започвах да се разочаровам. Спомням си, че въздъхнах и започнах да чета Филипяни 4:8 за трети път.

Още веднъж прочетох първите думи „Най-накрая...“ Веднага щом ги прочетох, сякаш думата се вдигна от страницата в 3D и се фокусира точно пред очите ми. Докато бях коленичих там, гледайки думите най-накрая, чух: „Щом приключиш с молитвата, имаш да правиш едно последно нещо. Ти не го правиш. Ето защо охраната си тръгва“.

Веднага прочетох стиха отново и отговорът стана ясен като бял ден:

Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте [англ. пр.: „размишлявате (мислете) за тези неща“] (Филипяни 4:8).

Видях го.

Причината, поради която Божият мир ме напускаше, беше, че след като приключвах с молитвата, не мислех в съответствие с молитвата си. След като се молах, се връщах към стария си начин на мислене и щом го правех, пазачът, носещ мира, си тръгваше.

Много от вас, които четете тази книга в момента, знаете точно за какво говоря. Имате нещо, което ви тревожи, причинява ви безпокойство и страх, така че се молите за това. Докато се молите, Божият мир идва и ви дава чудесна увереност, че всичко ще бъде наред. Изпитвате този мир и свобода и това е фантастично. Но след няколко часа или на следващия

Побеждаване на хаоса в ума ви

ден позволявате на ума си да се върне към безпокойството и тревогата. След това, преди да се усетите, трябва да се помолите отново, за да възвърнете този мир. Докато се молите, Божият мир пази ума ви, но когато спрете да се молите, мирът напуска, защото се връщате към безпокойството и страха.

Имаме едно последно нещо, което трябва да направим, след като се помолим: трябва да мислим правилно.

Имаме едно последно нещо, което трябва да направим, след като се помолим: трябва да мислим правилно.

Това откровение промени живота ми. Хванах го! Продължих да се моля по няколко часа на ден, но отказвах да приемам мисли на страх и безпокойство през останалите двадесет и два часа, когато не бях коленичил и не се молех.

Когато мислите на страх и безпокойство се опитаха да изплуват отново, аз улавях тези мисли, пленявах ги и отказвах да им позволя да се скитат безцелно в ума ми. Вместо това заменях страховитите и тревожни мисли с обещанията на Божието Слово. Упражнявайки това новооткрито откровение с течение на времето, започнах да изпитвам цели дни и седмици на съвършен мир в ума си.

Ето защо, когато хората ме питат кога съм се освободил от душевните терзания или кога всъщност е настъпил моят пробив, отговарям: „Не знам“. Излизах от тази дисциплина на молитва и мислех в съответствие с Филипяни 4:8 след молитвата. Възнамерявах да напълня ума си с всичко, което е истинско, прекрасно, благородно, справедливо и чисто, честно, прекрасно и с добро известие.

Практикувах тази молитва и дисциплина на мисленето толкова дълго, че един ден се събудих, седнах в леглото си и разтърсих Аманда.

„Какво не е наред?“ попита тя.

„Отиде си!“ казах аз.

„Какво си отиде?“

„Лентата около главата ми. Менгемето, което беше толкова здраво около главата ми, го няма. Натискът изчезна! Тревожното, нервно чувство изчезна! Всичко изчезна! Свободен съм!“

Аманда ме прегърна и каза: „Кога си тръгна?“

Казах ѝ, че не знам кога си е тръгнало. Тя попита дали е станало през нощта, докато сме спали. Казах ѝ, че не мисля, че е така, но може и да е така. Бях ходил с вяра толкова дълго, молейки се и изповядвайки, че съм свободен, че напълно бях излязъл от робството на сатана и дори не осъзнах кога се случи това. Защото ходим с вяра, а не с виждане.

Въпроси:

Побеждаване на хаоса в ума ви

1. Най-накрая... можете ли да живеете в мир и да си върнете контрола над ума си?
2. Обещава ли Бог само моментен мир?
3. Какво е последното нещо, което трябва да направите, след като се помолите, за да остане пазачът?

Молитва:

Небесни Татко, благодаря Ти според Твоето Слово във Филипяни 4:6-8, че имам пазач, който защитава ума ми от тормоз и безпокойство. Докато се моля, Божият мир стои като страж над ума ми и когато свърши да се моля, един дисциплиниран мисловен живот стои като моя стража. Помогни ми ежедневно да практикувам истините, които съм научил от Твоето Слово, за да мога да се наслаждавам на мир на ума, здрав ум и ума на Христос. В името на Исус, амин.

Глава 12

ПИСАНИЯ ЗА ОБНОВЯВАНЕ НА УМА ВИ

ПО-ДОЛУ СА СТИХОВЕ ОТ ПИСАНИЯТА, КОИТО ЩЕ ПЛЕНЯТ МИСЛИ, ЩЕ РАЗРУШАТ крепости и ще обновят ума ви, за да мислите като Бог. Позволете ми да ви насърча да ги прочетете, да размишлявате върху тях, да ги запомните, да ги цитирате и да им позволите да наводнят ума ви с мир.

„Ще запазиш в съвършен мир всички, които уповават на Теб, всички, чиито мисли са насочени към Теб!“

—ИСАЯ 26:3 (NLT)

„защото каквито са мислите в душата му, такъв е и той...“

—ПРИТЧИ 23:7

„Защото, макар и да живеем в плът, ние не воюваме по плът. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, а са силни пред Бога за събаряне на крепости. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христос“.

—2 КОРИНТЯНИ 10:3-5

„Не се тревожете за нищо; вместо това се молете за всичко. Кажете на Бог от какво се нуждаете и му благодарете за всичко, което е направил. Тогава ще изпитате Божия мир, който надхвърля всичко, което можем да разберем. Неговият мир ще пази сърцата и умовете ви, докато живеете в Христос Исус. А сега, скъпи братя и сестри, едно последно нещо. Насочете мислите си към това, което е истинно, и почитено, и правилно, и чисто, и прекрасно, и възхитително. Мислете за неща, които са отлични и достойни за похвала“.

—ФИЛИПЯНИ 4:6-8 (NLT)

„Защото Бог ни е дал дух не на плахост, а на сила, любов и себевладеене“.

—2 ТИМОТЕЙ 1:7

„Имайте в себе си същия стремеж на ума, който беше и в Христос Исус; който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва да държи като плячка равенството с Бога, а ограби Себе Си, като взе образа на слуга и стана подобен на хората, и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана

Побеждаване на хаоса в ума ви

послушен до смърт, даже смърт на кръст. Затова и Бог Го възвиси най-високо и Му даде Името, което е над всяко друго име;“

—ФИЛИПЯНИ 2:5-9

„Захвърлете старата си грешна природа и предишния си начин на живот, който е покварен от похот и измама. Вместо това оставете Духа да обнови вашите мисли и нагласи. Облечете новата си природа, създадена да бъдете като Бог — наистина праведна и свята“.

—ЕФЕСЯНИ 4:22-24 (NLT)

„...Скъпи братя и сестри, умолявам ви да предадете телата си на Бог заради всичко, което Той направи за вас. Нека те бъдат жива и свята жертва — такава, която Той ще намери за приемлива. Това наистина е начинът да Му се покланяме. Не копирайте поведението и обичаите на този свят, но позволете на Бог да ви превърне в нов човек, като промени начина ви на мислене. Тогава ще се научите да познавате Божията воля за себе си, която е добра, угодна и съвършена“.

—РИМЛЯНИ 12:1-2 (NLT)

„Но хората, които не са духовни, не могат да приемат тези истини от Божия Дух. Всичко това им звучи глупаво и те не могат да го разберат, защото само тези, които са духовни, могат да разберат какво означава Духът. Тези, които са духовни, могат да преценяват всичко, но самите те не могат да бъдат преценявани от другите. Защото „Кой може да познае мислите на Господа? Кой знае достатъчно, за да Го научи?“ Но ние разбираме тези неща, защото имаме Христовия ум“.

—1 КОРИНТЯНИ 2:14-16 (NLT)

„Онези, които са доминирани от грешната природа, мислят за грешни неща, но тези, които са контролирани от Святия Дух, мислят за неща, които са угодни на Духа. Така че оставянето на грешната природа да контролира ума ви води до смърт. Но оставянето на Духа да контролира ума ви води до живот и мир. Защото грешната природа винаги е враждебна на Бога. Тя никога не се е подчинява на Божиите закони и никога няма да го направи. Ето защо тези, които все още са под контрола на своята грешна природа, никога не могат да угодят на Бога“.

—РИМЛЯНИ 8:5-8 (NLT)

Побеждаване на хаоса в ума ви

„Нека думите на устата ми и размишленията на сърцето ми бъдат приятни за Теб, Господи, моя канара и мой изкупител“.

—ПСАЛМ 19:14 (NLT)

„Размислих за пътищата си и насочих стъпките си към Твоите свидетелства“.

—ПСАЛМИ 119:59

„О, Господи, Ти Си изследвал сърцето ми и знаеш всичко за мен. Знаеш кога сядам или ставам. Знаеш мислите ми, дори когато съм далеч“.

—ПСАЛМ 139:1-2 (NLT)

„ГОСПОД познава мислите на човека, че те са суета“.

—ПСАЛМИ 94:11

„Ако Господ не ми беше помогнал, скоро щях да се установя в тишината на гроба. Извиках: „Подхлъзвам се!“ но Твоята неизменна любов, Господи, ме подкрепи. Когато съмненията изпълваха ума ми, Твоята утеха ми даде нова надежда и настроение“.

—ПСАЛМ 94:17-19 (NLT)

„Мразя двуличните, а обичам закона Ти. Ти си моето скривалище и моят щит; на словото Ти се уповавам“.

—ПСАЛМИ 119:113-114

„Но ако на някого от вас не достига мъдрост, нека проси от Бога, който дава на всички щедро и без да упреква, и ще му се даде. Но да моли с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, която се тласка и блъска от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа, защото колебливият е непостоянен във всичките си пътища“.

—ЯКОВ 1:5-8

„Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодейния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули. Тези са нещата, които оскверняват човека; а да яде с неизмити ръце, това не го осквернява“.

—МАТЕЙ 15:19-20

„Търсете ГОСПОДА, докато може да бъде намерен; призовавайте Го, докато е близо. Нека остави безбожният път си и човекът на греха — помислите си; нека се обърне към

Побеждаване на хаоса в ума ви

ГОСПОДА и Той ще се смили над него; и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро. Защото Моите помисли не са като вашите помисли и вашите пътища не са като Моите пътища, заявява ГОСПОД. Защото, както небесата са по-високи от земята, така Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите помисли — от вашите помисли“.

—ИСАЯ 55:6-9

„Колко скъпоценни са твоите мисли за мен, Боже. Те не могат да бъдат номерирани! Дори не мога да ги преброя; те са повече от песъчинките! И когато се събудя, Ти Си още с мен!“

—ПСАЛМ 139:17-18 (NLT)

„Любовта дълго търпи и е милостива, любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не мисли зло,“

—1 КОРИНТЯНИ 13:4-5

ПЪРВАТА СЪПКА КЪМ ЗАВЛАДЯВАНЕТО НА ВАШИЯ МИСЛОВЕН ЖИВОТ

ПЪРВАТА СЪПКА КЪМ КОНТРОЛИРАНЕТО НА МИСЛИТЕ ВИ И ДА ЖИВЕЕТЕ в мира, който Бог обещава, е да се уверите, че самият Бог живее вътре във вас. Вие правите това, като приемате Исус Христос като ваш Господ и Спасител, което е най-доброто и важно решение, което някога ще вземете. Той ще ви води и напътства през живота и към благословенията, които Неговото Слово ви обещава. Каня ви да се молите на глас с тази молитва.

Небесни Татко:

Твоето Слово казва: „Всеки, който призове Господното име, ще бъде спасен“ (Деяния 2:21, КJV). Призовавам Те точно сега.

Библията също казва, че ако изповядам с устата си, че Исус е Господ и повярвам в сърцето си, че Ти си Го възкресил от мъртвите, ще бъда спасен (Римляни 10:9-10). Правя този избор сега.

Исусе, вярвам в Теб. Вярвам в сърцето си и изповядвам с устата си, че си възкресен от мъртвите. Моля Те да бъдеш мой Господ и Спасител. Благодаря Ти, че ми прости всичките ми грехове. Вярвам, че сега съм ново създание в Теб. Старите неща са отминали; всичко стана ново (2 Коринтяни 5:17). В името на Исус, амин.

Споделете вашите добри новини!

Ако днес сте се молили с тази молитва, моля свържете се с нашия офис. Искаме да чуем от вас!

Eddie Turner Ministries
P.O. Box 12185
Murfreesboro, TN 37129

ЗА АВТОРА

Пасторите Еди и Аманда Търнър служат заедно в служение повече от 40 години. Започвайки като влюбени в гимназията, двойката се жени през 1980 г. и прекарва първите си три години заедно като пастирувайки младежи в Тенеси. Пасторите Еди и Аманда продължават да служат като водещи пастори на първата им църква в Алгуд, Тенеси, в продължение на 20 години, където събранието нараства от 40 на 2200 в град с 2000 души. Църквата става най-голямата в окръга. Пастор Еди е служил като областен суперинтендант на Асамблеите на Бога в Тенеси, като е надзиравал 225 църкви и 650 служители в продължение на пет години. Той също така е служил в Борда на директорите на Югоизточния университет в Лейкленд, Флорида, в продължение на три години и като главен презвитер на Генералния съвет на Асамблеите на Бога в продължение на девет години. След години в изпълнителното ръководство, призивът на местната църква привлича сърцата на Еди и Аманда и двойката се връща към местно пастируване в Мърфрийзборо, Тенеси. Единадесет години по-късно църквата е нараснала от 350 на повече от 1500 души. Възпитаник на университета Белмонт в Нешвил, Тенеси, пастор Еди е служил в многобройни съвети и организации на местната общност и понастоящем е член на Борда на директорите на Международното дружество на служителите. В момента пастор Еди е обучаващ пастор в Life Church в Куквил, Тенеси, и пътува много, като обучава пастори и църкви. Пасторите Еди и Аманда също пътуват по света, споделяйки мощни принципи, за да помогнат на хората да живеят без хаос в ума. Двойката са родители на две големи деца, Тайлър и Кейси, и също са горди баба и дядо.